

உங்கள் சருமம் ஒவ்வொரு தினமும்
அதிக அழகு பெறுவதைப்பாருங்கள்

ரெக்ஸோனாவிலிருக்கும் கேடிம் தான் உங்கள் சருமத்திற்கு புது
ஆரோக்கியமும், புது தூய்மையும், புது எழிலும் தருகிறது

தினமும் குறைந்த படியும் திரைக்கு முகத்தை
ரெக்ஸோனா உபயோகிப்பது உங்கள் அடங்கிய
அதன் துணையை மேலுயராக எழுமத்திற்கு உதவுகிறது
பிறகு உழவுங்கள். ரெக்ஸோனாவிலிருக்கும்
கேடிம் எழுமத்தை மாற்றமாகவும் மாற்றமும்
பாதுவும் அழகத்தமாகவும் செய்யப்படுகிறது
ஆரோக்கியமும், புது அழகும் பெறக்கூடிய
வழி, செயல்பாடு, குளிர், காற்று, புது இயை
கம் பாதிக்காமல் எழுமத்தை கவர்க்கி
யுடைவதற்கு இதுதான் செயல்பாடு.

ரெக்ஸோனா

கேடிம் அடங்கிய

சோப் இது ஒன்றே

டி.எஸ்.ஆர். கோகுல் ஹேர் ஆயில்

டி.எஸ்.ஆர். கோகுல் உத்தம தைலம் அகல் அகல் வரலாற்றுக்கும் அழகம் குணத்திற்கும் பெயர் போனது. இது உத்தம கருவுறெனத் தீண்டு வளாக் செப்சு கோடும். மூலக்கு குறு குறு மயம்பவும் அகலி உறுறுமயப வும் அகல்கிறது.

டி.எஸ்.ஆர். கோ. கும்பகோணம்.

கெண்டி வரத்திற்கு கோக் கருக்குக
உ ர க து க ளு ன் லீ க்
197, கார்ட்டம் கோ. ரெய்டெய்டு, கெண்டி
கெண்டி, பரவலாடு அகல் கெண்டி
கோக் கருக்குக
B. பரவலட்டாபி கோட்டியார்
206, கார்ட்டம் கோ. ரெய்டெய்டு, கெண்டி
கெண்டி, பரவலாடு அகல் கெண்டி
கோக் கருக்குக
கெண்டி, கெண்டி (N. A.)

இதய நோயா?

...என்ன செய்யவேண்டு உறுவேன்

இவ்வபாதகம் அது
கொடுமாளைய என் து நான்
யென். மீது அகலாணமாகவும்,
கொடுக்குப் பின் கலிந்தி அகலா
ணம். உப்புச உணர்வுகளைத் தரும்
அகலத்தின் கோக்கையாலேயே இவ்
வுபாதகம் ஏற்படுகின்றன. விசு
அகலங்களுக்கு மாற்றி எப்போதும்
பொருள் தீரண கத்தி கலிப்பது. என
உகலத்தி பின்மாணக் பொருள்
கொடுக்கும். 3 கிராமத்தின் கலி
இயைப்புகளின் தீரணமாக உகல
கிறது. இன்று பரிசுபுகள்.

உகலங்களுக்கு வேண்டியது

எல்லா கெண்டிக்கு
கலிக்கும் கலிசு
கலிக்கும் கலிசு
கலிக்கும் கலிசு
கலிக்கும் கலிசு

இதிலாவதுக்குப் பூரண கலிசு
ஜிபார்டி கலிசு & கோ. கலிசு
பம்பாய் - கலிசு - கோ. கலிசு - கலிசு

தங்கள் 'நோபைன்'
உபயோகத்தில்
உயரதன்மை இரது!

NOPAIN

Calcutta Chemical Product

எல்லா உபயோக
களைக்கும் இது மிகவும்
மேலும் சிறந்தது
உ.ப.ச. குள
மன்கிறதே.

CL 500-11

“கல்கி” ஆசிரியர் எழுதிய முப்பேரு நவீனங்கள்

சிவகாமியின் சபதம்

மிகப் பதிப்பு ரூ. 15 மலையும் பதிப்பு ரூ. 9

பார்த்திபன் கனவு

மலே ரூ. 6-8-0

தமிழ் நாட்டுச் சரித்திரத்தின் மகோன்னத காலத்தை
இவ்விரு நவீனங்களும் அற்புதமாக விளக்குகின்றன

சோலைமலை இளவரசி

1842-ல் நடந்த இந்திய சுதந்திரப் புரட்சியை அடிப்படையாக
வைத்து எழுந்திருக்கும் புதிய முறையில் எழுதப்பட்டது

மலே ரூ. 3-8-0

(நபாந் செனவு பிரத்தியேகம்)

இடைக்குழிபட்டி: கல்கி காரியாலயம், கீழ்ப்பாக்கம், சென்னை

கஸ்கி

தினா-

ALKI பிப்ரவரி 26, 1950 4 அணு

நான் முட்டான் தனமா கப் பணவிரயம் செய் திருக்கிறேன்

ஒரு வரத்திற்கு முன்பு அய்யங்களுக்
கெதாவதுகூட 5 அணுக்கம் ரொ
டுப்பது அறிவினம். ஏழுநாட்களில்
நாங்களுக்கெல்லாம் தோற்றம் கவர்
திறத்தாவிடுவதோடு, பணதரப்பட்ட
வர்களுக்கு உபயோகத்தாத்தவிரும்
தற்படும்தோள்களில் அபயமும்
உண்டாகும்.

நானே கூவரம் செய்து கொள்வதால் பணமும் மிச்சமாகிறது.

ஒரு 7டி'கலாக் ரொட் வாங்கி அதற்கு,
கத்தாயாகவும் மழைநீர்ப்பாகவும் அவ
ரம் செய்துகொண்டு உங்கம் வாழ்வாய்.
களில் ஒன்றொருதாளுக்கும் ஒரு கவர்ச்சி
வரவாததோற்றத்தாடவிடுக்கக்கூடாது?
அழகிய பெட்டியில் அடக்கம்செய்யப்
பட்டு குழுவதும் உதவாததான ஒரு
7டி'கலாக் ரொடும் இவற்று மீனெடு
களும்தான். 1 தாளுத்தா. 5 பீனெடு
கம் ரொண்ட ஒரு புதிய பாக்கெட்டில்
கிடை அது 7.

தனமும் 7டி'கலாக் ரொட் மீனெடுகலாகவெனவே அவரம் செய்துகொள்ளுங்கள்

7o'clock

RAZOR & BLADES

இவ்வு ரொட்
அட்டம் ரொட்
விலை ரூ. 1

7டி'கலாக் ரொட் மீனெடுகளிலும், கத்தாயாகவும் மழைநீர்ப்பாகவும் அவரம்
செய்துகொள்ளும் முறையை இவ்வு ரொட் ஆரம்பிக்கும். அதனால் உதவ
யுள்ள ஒன்றொரு 7டி'கலாக் மீனெடுக் கத்தாயாக அமெரிக்க அய்யங்கலர்
அறிவிக்கும் 5 மீனெடுகலாக் ரொண்ட பாக்கெட் ஒன்றுக்கு விலை அது 7.

அவர்களுக்காக சேமித்து வைத்தீர்களா?

முதலீடுங்கள்

நாஷனல் ஸேவிங்ஸ் ஸெர்டிபிகேட்களில்

இவை நபாபாபீனாஜனிலும், அதிகாரம் பெற்ற ஏஜென்டுகளிடமும்
(நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் இடங்களில்), ஸேவிங்ஸ் பீசேக்களிலும் கிடைக்கும்.

494 4000 இந்திய ரூபாய் 25 மத்தி இலாபமாக கிடைக்கப்பட்டது.

AG76TM

எவ்விதமான கட
 டிட நிர்மாணத்தி
 ற்கும் கீழ்க்கண்ட
ஏ.சி.சி.
 பிராண்டு சிமின்டை
 கேழ்க் கவும்.

நிலகிரி
 ஏ. சி. சி.
 கார்-மினா

த. கிரென்ட் டிராப்ட்டிங்ஸ் டி. ஆப் இந்தியா, லிட்.
 த. ஏ. கி. சி. கிமின்டைங்ஸ் கிளாஸ்க் கொடுப்பான்.

**வளர்ச்சி
மிக அவசிய
மானது!**

ஆரோக்கியமாயுள்ள குழந்தைக்கு எடை அதிகமாக வேண்டியிருக்கிறது. கொழுப்பின், உறுதியான எலும்பும் தசையும்தான் குழந்தைக்கு உடம்பில் அளவு இயற்கையானதாக இருக்க வேண்டும். இதைப் பரீட்சைகளைச் செய்ய முடியும். உடம்பில் குழந்தை வளர்ச்சியில் தோல், எலும்பு, தசை போன்றவை உடம்பில் வேண்டியிருக்கின்றன. உறுதியான எலும்பும் தசையும் வேண்டும். ஆகையால் எடை அதிகமாக வேண்டும். இதைத் தவிர்த்தல் உடம்பில் எலும்பும் தசையும் அளவு போதுமான அளவு எடை மிக்கல் இல்லாததாயாகும். அதிகப்படியான எடை மிக்கல் கொடுப்பது அவசியமாகிறது. மூலக்கோசு சர்ப்பாட்டுடனும் சில கோட்டு அடமின் கொடுப்பதால், A, D எடை மிக்கலில் முழு அளவும் தொடக்கித்தான் பழக்கியோ, பாலினோ அடமின் கலந்தால் அநேகமாக வளர்ச்சி தெரியாது. தனி அது யாதோரு வயிற்றுக் கோளாறையும் உண்டு பண்ணாது.

அரக்கினர் ஆயிரக்
புதிய சத்து.

● **அடமின் A :** உடல் வளர்ச்சிக்கும் வலிமையும் உதவலாம். இரத்த அமின், சிவந்த அமின், நீர்க்கோசு அமின், கனகத்தாது குழந்தை தோலில் கலந்திருக்கிறது. மெட்டுக்காயம், பீரூன், வளையம் இவற்றிலிருந்து விலகி வளையும் பாதுகாக்கிறது.

● **அடமின் D :** வளர்ச்சிக்கும் தனித்திருக்கிறது. உறுதியான எலும்பு, தனி வளர்ச்சிக்கும் உதவுகிறது. இதைப் பயன்படுத்து.

எம். ஜி. பி. ஸ்கார்ஸ் லிமிடெட் ஆயிரல்
உடம்புக்கு அடமின் ஆயிரல் பழக்கமுள்ளது. உடம்பில் அடமின் வளம் வளர்ச்சியில் உதவுகிறது. அரக்கினர் ஆயிரல் எடை மிக்கல், A, D இவற்றும் எலும்பு தசையும், தசை உட்கோசுமும் போன்றவை உதவலாம். தசை எலும்புமேலும் கோட்டுக்கூடும். இதைப் பயன்படுத்துக. உறுதியான எலும்பும் தசையும்.

தொழில்நுட்பம்

தொழில்நுட்பம்

தொழில்நுட்பம்

தொழில்நுட்பம்

தொழில்நுட்பம்

இந்த அடையாளத்தை
கவனியுங்கள்...

இன்று மிகவும்
நேர்த்தியான
சைகிள்களில்

உலகிலேயே சராசரமாக
உற்பத்தி செய்யப்படுவது

த ஹெர்குலஸ் ஸைகிள் ஆம்
ஹெர்குலஸ் கம்போனி கிரேட்டர்,
மிலான், இத்தாலி.

‘ஹெர்குலஸ்’ மூன்று வேக
நிலைகளில் மிகவும்
கூடுதல் பொருத்தவரம். அம்மாத
நிலையாகவும் கிடைக்கும்.

ஹெர்குலஸ்
சைகிள்கள்

இப்போது சாப்பிட்டவுடன்

கோல்கேட் டென்ட்ஸ்
க்ரீமால்

பல் துலக்குவதானது

பல்

சீதைவைத்

தவிர்க்க

உதவுகிறது

இதுவே பத்திரமும் உறுதியுமான
வழி என்பது குகவாகிவிட்டது.

பிரபல பல் துலக்குதல்களில் மேற்பார்வையின்
ஒரு தொகுதி உபயோகிப்பதால் சாப்பாட்டத
பின்னர் 'கோல்கேட்' உபயோகித்துப் பல் துலக்
கினை—மற்றொரு தொகுதியின் கழுக்கப்படி. பல்
துலக்கினை. 'கோல்கேட்' உபயோகித்தோருக்கும்
பற்களில் ஒட்டிட விருவது வேகமாகக் குறைத்
தது. மற்றவர்களுக்கோ புதிய புதிய ஒட்டிடங்கள்
வந்திவந்தது. 'கோல்கேட்' என்னவென்று பல் சீதை
வைக்கும் தகுதிகளும் என்னும் துறியில் உதவிக்கினை. ஆனால்
'கோல்கேட்' உபயோகித்ததால் பல் சீதைவைத்ததற்கு
உதவுகிறது என்பது திருவிக்கம் பட்டினத்திலுள்ளது.

எப்போதும் கோல்கேட் 'உபயோகிப்பதால்
அதன்மூலம் உங்கள் பற்களை துலக்குவதோடு
உபயோகிப்பதால் துலக்கத்தக்க அகற்றி
பல் சீதைவைத்ததுடன்!

*சாப்பிட்டவுடன்

கோல்கேட் என்னவென்று
பிரபல வந்ததுடன்

என்னவென்று
உங்கள் உதவினைப் பதனப்படுத்து
பொம் அமைப்பிடுவதற்கு.

சிறந்த சலவை...

தயாரிப்பவர்கள்:

தி. சக்தி ஓஷ்யாடிசு கம்பெனி (இந்தியா) லிமிடெட்
மதுரை

எ.-கு இந்தியாவின் எல்லைத் தாண்டி இரண்டாகிறது.

© 2004 Blackwell Publishing Ltd *Journal of Internal Medicine* 255: 105–112

[illegible]

இம் நேரத்தில் எல்லா மரங்களும் உதிர்ந்தன.

மாநிலப் பதார்த்தமாக இருந்ததா-ரி.
பாறாத்தனம் (பார்க்குதல்) மற்ற
அதிக இது நுபுத்தலில் உபயோகித்தல்
மாட்டாதுதல் தரி- 7000-ல் இத்தல்
கத்தல்.

செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

... and the ...

LITLIT
ST: ⑤

திட்டம் அமரன் உயர்வு அமைதி அமைதி
தமிழ் தேசிய அமைதி 23E தேசிய அமைதி அமைதி

அந்த மர விதிகளும் மறைந்தவிட்டன. அவருடைய உயர்த்த சந்தேகத்தைக் கெட்ட பதற்கு ஒளிப்பதிவு செய்வதற்கு மர்மனிக் குடியாத குற்றமென்ற விதிகளில், என். பி. அவர்கள் 'கெட்டிங்' எழுதியிருக்கிறார். எவ்வாறு விவரிக்கும் இதரக் குறித்த வகுத்ததான் செய்கிறார்கள்.

இம்மாதிரி தனது பின்னம் கட்டியவன் இருப்பதற்கு மிகுந்த அளவுக்குப் பரந்த காரணங்கள் போலமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தந்தையின் மொத்த விதிகள்களிடமிருந்து சில பாட்டிகளைக் கிடைக்க அதுவே கெட்டுவிடுகின்றன என்பது எவ்வளவு அறிந்த விஷயமே. உதாரணமாக, ஆஸ்திரேலிய "அரய ஸ்டிரீட்ஸ்", கன்டிரோலரின் "தரக்காரன்" இவைகளையெல்லாம் முனிசி அல்கென்டம்மான் கெட்டிருக்கிறது. ஆகையால் பொதுவாக எடுத்த சில பாட்டிகளை யாவிதும் இத்தகைய விதிகள்கள் மிகுந்த ஒளிப்பதிவு செய்வதற்கு எப்போதும் செய்ய வேண்டும்.

மலேசியா
11-2-50

ம. வி. ராஜா

மனம் பொருத்தம்—பாதும?

பிரேமரீட்ச 5-ம் தேதி 'கெட்டி' இதழில் ஸ்ரீ என். என். பார்த்தசாரதி எழுதிய செங்காட் தொகுத்ததைப் பற்றிய கடிதத்தைப் படித்தேன். இரண்டு பொருத்தத்தை மட்டும் கவனத்தோடு கொண்டு, அதனால் ஏற்படும் இன்னங்களினால் என் பெண்ணைப் பாட்டியாக்கொடுக்கப் பார்த்தேன். மனம் பொருத்தத்தின் மூலம் திருமணங்கள் கிடைப்பதற்கு உதவக்கூடியதாகும். ஆனால் மனம் பொருத்தம் மட்டும் போதாது என்பது எவ்வளவு தாழ்வாயான அபிப்பிராயம்.

கையாடுக்கும் பெண்ணுக்கும் மனம் பொருத்தமிருக்கலாம். ஆனால் இவர்களின் பரஸ்பரம் ஒருவர் பணக்காரராகவும் மற்றவர் எழுவாராகவும் இருந்தால் அப்பொழுது பெற்றோர்கள் "சொந்த அந்தஸ்திற்கு, இவர்கள் அந்தஸ்தை சரிப்படுத்திவாரு" என்ற திட்டம் வகுத்த விதிமுறைகள். இரண்டு அமைவியவர்களைப் பொருத்தியே இந்த விதிமுறைகள். இக்காரணம் "இந்த உணர்வுப் பெண்ணை என் கிராமத்திலேன். இவ்வாறு உருக்கத்தை தயாரிப்பது எந்தக் கொள்கையிலேன்" என்ற சொல்லுதற்கு யாருமே தயங்குகிறார்கள். அநிலம் படித்தவர்கள் கண்டிப்பாகத் தயங்குகிறார்கள். மேலாகவின் எதிர்ப்பிசைக்கச் செய்யலாம்.

மார்ட்டிப் போலன், ஆனால் காரியங்கள் தான் தனித்த இரண்டுபுறங்கள் கெட்டு விளர். ஸ்ரீ என். என். பார்த்தசாரதி சொல்லுகிற போல் மனம் பொருத்தம் மட்டும் போதாது. சமூகத்தில் ஆக்காரம் காரித் திட்டம் மூட கம்பிக்கைகளைத் தவிர்த்துவிட்டு, தான் தோற்றகொண்ட கடித்தகைகளை, தான் கிராமத்தின் கருத்துகளை எதையும் திடீராகச் செல்லக்கூடிய மரீகு திடம் கமது இளைஞர்களிடம் இருந்தால் தான் மனம் பொருத்தத்தின் மூலம் திருமணங்கள் கடைபிடிக்கத் தாழ்வாயாகும். மேலும் இவ்வாறு மனம் மனம் இளைஞர்களிடம் மட்டுமல்ல, பெற்றோர்களிடமும் கட்ட வேண்டும்.

திருமேல்மேல்
11-2-50

என். ஜெய்ஸ்

நம்முடைய புத்தமி

பிரேமரீட்ச 5-ம் தேதி "கெட்டி" இதழ் கட்ட வேண்டிய பகுதியில், 'ஒரு வேண்டுகோள்' என்ற தலைப்புடன் ஆனால் பாரம் மூக்கும் ஒரு மானவரின் கடிதத்தைப் படித்தேன். மிகவும் பார்வையுடைய கடிதத்தைப்போலமாகக் கூடுதலாகப் பார்த்து மார்ட்டிப் போலன் காரியத்தில் மிகுந்த அங்கீகரிக்கிறதே கொண்டததைப் படிக்க என்ரு கிடைக்கச் சந்தோஷமாக இருந்தது. என் ஒரு ஆசிரியரின் மிகுந்த கடிதம் மூலத்தில் மானவர்களுக்கு ஒரு சில கடிதங்களை உதவிரும்கூடுதல்.

மார்ட்டிப் போலன் கிடைத்தால் உட்கார் ஆசிரியரின் கோப, தாபத்திற்கும், கடிதத்திற்கும் காரணமாக இருக்கிறார்கள். பகலித தோல்விகளின் அகத்தியும் ஆசிரியரோ அல்லது ஆசிரியரின் மிகுந்தியோ உட்கார் மிகுந்த பெரும்புறத்திற்கும் மார்ட்டிப் போலன் கொடுப்பார் அல்ல.

ஒரு ஆசிரியரைப் பற்றியோ, அவருடைய மிகுந்தியைப் பற்றியோ கடிதம் சமயத்திலும் என்பதற்கு கடிதமாக எவ்வளவு கிடைக்க வேண்டும் படிப்பதன் மூலமாகக் கெட்ட மார்ட்டிப் போலன் கடிதம். அதை கிட்டி கிட்டி, இதற்கு ஆசிரியரின் கிட்டியின் மூலத்திற்கும் கிடைக்கலாம் காரணம் என்ற கிடைப்பத கிடைக்க. இதை தக்கொரு மானவரின் கடிதத்தைத் தெரிந்த கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே இந்த கடிதத்தை எழுதினோம். இப்படிக்கு, மானவர்களின் மூலம் கடிதத்தின் கிடைக்க கிராமத்தின் ஒரு ஆசிரியரின் மிகுந்தியை:

மேலுத்தம்
10-2-50

என். சிதாரங்கம்

● கட்ட வேண்டிய பகுதி தோலாக கு. 25-க்கு "பொதுமையாக அறிவிக்கும்" என்ற கடிதம் எழுதிய ஸ்ரீ செங்காட் தோலாகும். "கெட்டி" என்ற கடிதம் எழுதிய ஸ்ரீ என். வி. துரைசாமிக்கும் கு. 12-8-9 கடிதம் கிடைத்த கடிதம் கட்டியது.

நீதிதம் எங்கும் எம் எங்கும் வழி
காட்ட எல்லாவிடத்து ஆண்டவன் நீண்ட ஆயு
தாக் கொடுக்கும்படி பிரார்த்திப்போமாக.
மரிசாப்பூர் எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி
1-2-50

★

கோத்திரம்

ஈ.ம.மேதா ஒரு பெண்ணும் பிள்ளையும்
தேர்த்த வாறு கொட்டாமல் தடுத்து
அவர்கள் வாங்கைப் பார்ப்பதற்குள்,
செய்வாயும் ஐதாக்களும் எப்படிச் சாண
யாவிற்றனவோ, அதைவிட அதைப் பங்கு
கிட்டுறதே கோத்திரம் என்னும் அந்த
மற்ற கோட்டாறு.

குறிப்பிட்ட இரு குடும்பத்தைத் தேர்ந்த
ஒரு பெண்ணுக்கும் பிள்ளைக்கும் வயது,
வெளி, சமமான குடும்ப அந்தஸ்து முறையி
ல்களும் பொருத்தங்களும் இருக்கின்றன.
அத்தடன் அக்கிருவரும் குழந்தைப் பரு
வம் முதல் ஒன்றாகப் பழகி ஒருவர் குணம்
மற்றவருக்குப் பிடித்தமாயும், பரப்பம்
செய்யுண்டவர்களையு விடுகிறார்கள். இத்
தனையும் இறுத்தும், அக்குடும்பத்தார் இரு
வரும் ஒரே கோத்திரம் என்ற ஒரு சா
ணத்தால் மட்டும் அக்கலியாணம் தடை
செய்யப்பட்டு விடுகிறது!

ஒரு தந்தையின் மகன் எங்காரும்
சேராதாரவாகவது போலவே, ஒரு ரீதியி
யின் வம்சத்தின் வந்தவர்கள் எங்காரும்
ஒரே குடும்பத்தினராகவும், சேராதாரக்
காரையும் கருதப்படுகிறார்கள்! ஆகையால்
ஒரு கோத்திரத்தவர்கள் எங்கோரும் ஒரே
சந்த மம்பத முடையவர்களாகும்! எனவே
கோத்திரத்தின் கலியாணம் செப்த
கொள்வது, அண்ணளும் தந்தையும்
மணம் புரிந்த கொள்வதுபோலாகுமாம்!

கிளவுக்கு எட்டும் தன்முறைகளையில்
எவ்வித உறவோ தொடர்போ இவ்வாறு
முற்றிலும் பரிசீலமற்ற இரு தரப்பினர்,
கோத்திரம் ஒன்று என்பதால் மட்டும் எப்படி
சந்த மம்பத முடையவர்களாக ஆகார்கள்
என்பது பகுத்தறிவிற்கும் எட்டாத விஷி
திரம்! அதைவிட விசித்திரமானது, இத்
கோத்திர விஷயமாகச் செல் லையாளரும் பரி
காசு குறை! எக்காரணம் பற்றியாகவது
சேராதாரத்திலேயே விவாகம் செய்யா
விரும்பினால், அதற்கு ஒரு புதிய பரிசா
முறையை இப்போது கூடியாகத் தொடங்கி
விடுகிறார்கள்! அதாவது, விவாகச் சடங்கு
ஆரம்பிக்கப் படுமாம், மணமாகி அவர்
தாய் மரணத்தினாலே, அல்லது வேறு கோத்

திரத்தைத் தேர்ந்த வேறு வாருக்கோ, ம்
திர பூங்கயாகச் சலிவாரம் கொடுத்த விடுவது
தாம்! அப்போது பெண் வேறு கோத்திரத்
தவளவி விடுகிறார்! ஒரு கோத்திரத்
தவர்கள் எங்கோரும் ஒரே சந்த மம்பத
முடையவர்கள் எனப்படுவதை உண்மை
வாகக் கொள்ளுவதா விருத்தால், இப்படித்
வேதமும் சங்கடம்தான் மட்டும், அதாவது
அவன் உடலில் ஒகத்தொண்டிருந்த சந்தம்
மறிவிடுவா? எம்முடைய பகுத்தறிவை
காமே மாரத்தித் கொள்வது என்றதானே
இதைத் தேர்வல் வேண்டும்!

எவ்வித மம்பதமும் அந்த இருவரை,
ஒரே கோத்திரம் என்று கிவக்கும் இப்பே
ரான்திரத்தாரர்கள் ஒரே தன்முறையைச்
தேர்ந்தவர்களும் மிக கொடுமிய மம்பத
முடையவர்களாகவது அத்தான்—அம்மக்கார்
போன்றவர்கள் விவாகத்தை மட்டும்
ஆதரிக்கின்றனர். என், பெண் தன் தாயின்
உயர் பிறை சேராதாரமே மாயிவக்கட
மணக்கலாம்! என்னென்றும் அவர்கள் வெல்
வேறு கோத்திரத்தினராம்!

சேராதார விவாகத்தை இப்போது அரசு
சாக்கம் கூடச் சட்ட பூங்கயாக ஆதரித்த
விட்டது. ஆனால் எம்மக்களும் மனப்பூங்க
யாக ஒத்துக்கொள்ளும் வாய் என்னவோ?
எந்தக் காலத்தினோ, எந்தக் குந்தினையினோ
இயற்றப்பட்ட காலத்தினையோ, இப்போது
அவர்களுக்கும் பொருத்தமும் அந்தமும்
இல்லாமல் போயும்கூடக் காலவிட மணம்
தனியாமல், அப்படியே பின்பற்றி வரு
வது வெறும் முட எங்கிவை அன்னவா?
பக்கமே
1-2-50

எஸ். வி. ஆராதாரி

★

இம்மாதிரி தவறு...

மெட்டை வரதாச்சரியன் அவர்கள்
எவ்வுறேந்ததைத் குறித்த சந்திர வித்
வர்களும் சந்திர வளிகளும் மிகவும்
வருத்தமென்றனர். அந்தரபத்தாத் தெரி
வித்தப் பேசியும் எழுதியும் இருக்கிறார்கள்.
எங்கோரும், அவருடைய குரல் ஒலிப்
படுவ செய்வகிலையே என்ற மிகவும்
வருத்தமென்றனர். கயர் இன்னும் வருஷக்
களுக்கு முன், “கூடம்” மிழுவின் அகா
டிகியின் சந்திரவின் பொழுது, “மாரூ”
ஆவாயின செய்ததைத் கேட்டுப் பரவச
மடைந்த வித்தான் எஸ். வி. பார்த்தாராதி,
அவர் பாடுவதை ஒலியுதிவ செய்வ
வேண்டும் என்ற வேண்டிக் கொண்
டார். ஆனால் ஒன்றும் நடக்கவில்லை.

எது குறையும் கற்பனையும் இந் தர்ப்பாற்றம் காலம் என்ற எண்ணப்படி என்னிடம் தெரிகிறது. என்னை என்ற கேள்வி எப்போதும் போகவே செய்கிறது. ஆனால் என்னை என்ற கேள்வி குறைவாக இருக்கிறது. என்னை என்ற தெரியும் 7)

பொதுஜனம் சொத்துக்கு உரிமை தரவே! குருகிரித் தலையில் பாக்காயை வைத்த பொல, குடலாகக் குதிரை வளர்ந்த பிறகு விட்டது. பிறகு வளர்ந்தால் அங்கு தான் வளரிக் குடும்பம்? கொஞ்சம் கருகிரிக்கு வேண்டும். எந்தெந்த கெட்கள் பத்திரிகைகளும் ஆளும் கொஞ்சுபாருமும் பொதுஜனத்தைய தவிர்த்துக் குறை சொல்லக் கூடாது. அங்குடப் பிரதானம் குதிரைகளாகியப் பருமத்தி கருகிரித் தலையில் அவன் யைத் தந்தரிக் கிறா. மேலும் அவைக் குறை கூற எங்கும் ஆட்கள் புறப்படுவது பாருக்கும் கெட்கள். ஏது எப்படி பிரதானம் பத்திரிகைகள் பொதுஜனத்தின் சொத்துச் சொல்ல வேண்டும். எந்தெந்த பத்திரிகைகளும் பொதுஜனம் வளரிக் கொண்டுமென்ற எப்பிரதானம் பேசுவதற்குக் கொஞ்சக் கூடாது.

சென்னை, 24 சூன்

★

சிறப்பு அறிக்கை

1950-1959 30

இந்திய சரித்திரத்திலேயே ஒரு புனித தீவ மென்றால், ஐதாபிடி 37௩ சென்னை அரசு ஸர்தத்தரு கிரேஷ திவமென்ற சென்னை மென்றும், அந்தமான் மதததரும் பெரும் தீவம்த் சாஜாஜி தமித் காதி திரும்பிய திவமாகும். ஸர் டாஸ்டர் க்ரேஷ் கூறிய டிடி மந்தத் தியாதென் தன் சென்ற இருப் பிடம் திரும்பியதின் செய்குந்தி சரித்திரம் மகாபாஸமிகுந்த நுட்பம்? அந்த விவரத் தீவம்தின் உலக கட்டம் அன் கம்மமரம் கதாப தாம் அன்பிலுன் கன்றி கிட்டர் வன்பதற்கு ஒரு சான்றதும். அந்தத்தன் அகரும் அந்து கூறினார். அந்த மட்டமெல்ல. 30௩ திவன் செதவ மரம் சாஜாஜி கட்ட பத்தின் கடைபெற்ற சர்க்கோதய திவக் கட்டத்திலும் அந்தத் தெனிய புத்திலுன்

அன்றைய கிழந்தினால் சென்னை
காசிதான் நடப்பினால், தேசம் புரையும் அன்றம்

கேட்டு பழி நோயோக்களங்கள் தனிப் பழிசெய்து அஞ்சல் செய்தனர்.

“அன்பு என்பது மனிதனுடைய மானிடத் தன்மை மையத்திலேப் போக்குவதைய ஒரு புனித தீர்தம். மக்கள் அன்பைக்கொண்டு தான் மக்கள் உடையதில் வெற்றியடைய முடியும். அதற்கு மகாத்மா ஒரு எடுத்துக் காட்டாக விளங்கினார். அந்த அன்பு என்பது அந்திராதைக் கொண்டுதான் அறிமுகமானாலும் அன்னியப் பேரீடு வெற்றிபெற்றதோடு, அகர்ஜனைய புரளுக்கும் பாரதியைனார். சர்க்காரை நிராக் மக்களுக்கு ஒரு சூரபல தினம். சொந்த தினமும்பட. மகாத்மா எதற்காக அகதிர்த்து, ஏதம் பொருட்டும் தம் விவசாய தியாகம் செய் தார்? அந்த விவசாயத்தா ளோம் சூரபலப் பந்திக்குகொண்டு அதைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அன்புதான் மகர்ஜனைய மானிடத் திறப்புகள். அந்த திறப்புகளே கொண்டு திரந்தாய்தான் உம் மானிடம் சந்திவுயங்க கொண்டும் பொங்கிவெந்ததை காணலாம். எம் அனைவரும் சாந்திநிழிற் பொன்றொழி விலேப் பின்பற்றி உம் காடு சித்திரமடைய முயல வேண்டும். அவருடைய வழி ஒத்த தான் மும்சேந்தத்திற்கு அடிப்படை. இப் புது யுகத்தில் எம் சாந்தி அகர்ஜனைய வழியைப் பின்பற்றிவாழலாம். எம்மதமும் ஒன்றே. எம்வா வழிவரும் ஆண்டவன் சாந்திதான் தந்திருக்கிறார் செம்மென தன. இதுதான் மகாத்மாவின் அற வகை” என்ற வானூர் எடுத்தவாத்தார்.

தேவன் ஸ்ரீஸ் ஜெகத்சு :—உம்
முண்டா உத்தேசமாக உள்ளதா?

● பொதுஜனமும் அத்தியோகம்

முன்னம் ஒரு "கல்வி" இதழில் ஸ்ரீமன் 'அதிஞ்சி'யாசாப் பிடித்த கெரு கெரு என்ற கெருத்திருந்தது. நேரத்தில் எத கடை பெறவில்லையானாலும் கையெய்திய; பாரத நேரத்தில் சந்திரன் எங்குதல்திறும் செந்தது என்ற சொல் ளப்பட்டிருந்தது. உண்மை, அதில் கெருத் தொகு கெளியப்பட்டது. அந்த உண்மையைச் சாநான கொடுக்கவே, 'பாசா மக்கள்' உணர்ந்த விட்டால் எந்தத் தொல் லையும் கிடைப்பாது. ஆகவே எப்படி உண் மையடி செங்குது?

இப்பொழுது இவ் வட்டிக் கெருக்கு அதி ஞ்சித் திருக்கிறது. இத்தகுக் காரணம் பத் திரிகைகள் என்ற பத்திரிகைச் சொல் றிருக்கன். சர்க்கார் சொல்லும் கீர்வான காரியங்களைப் பத்திரிகைகள் எந்தத் தொல்வதில்லா என்ற குறைப்புகிருக்கன். உண்மையில் பத்திரிகையில் கெளியிருக்க தொன்மை? எப்போதும் பார்த்தால் பத்திரிகைகள் உபநேரங்கள், சர்க்கார் கீபுணர் களின் கட்டுமானம், சேஷக்கணக்கான புள்ளி விவரத் திட்டங்கள் இவைகள்தான். இது போல, பொதுஜனம் அப்படிச் செல்வ கெளக்கும், இப்படி உதவிக் கெளக்கும் என்ற பட்டியலும் குறைவாகும் அட்கிபெ தலையங்கங்களையும் பத்திரிகை கெளயுமே பார்த்தலாம். இவற்றைப் படிக்கும்போது இந்த வட்டிக் கெரு கெளக்கோலத்தென் லாம் பொதுஜனங்களின் அநீதத்தை காரணம் என்ற நோக்கும்.

உண்மையாகவே பொதுஜனம் நோம் பேசியா? வட்டிக் பற்ற இன்னதெது? யார் ஐயா, அந்தப் பொது ஜனம்?

கட்டுப் பிராவுக்கள் பிராவுக் கெளப்பத் தொடு கருகிருக்கவே, அது இந்தப் பொது

ஜனத்தைத் தொடுத்தது. சர்க்காருக்கு வட்டி விருத்த கெழுவம் காரண கரி கொடுக்கெதுக் இந்தப் பொதுஜனத்தான். கொடுத்திலே கெட்கும் கிதாக்கன், ஐயா கருகியாகன், அம்மன் கெளயில் கெளக்கன் யாவத்தக் கும் கரி கொடுப்பான் இவந்தான். முதி போர் கல்வி கிதி, ஆத்திர புயல் கிதாக்க கிதி, அகதிகள் கிதி என்ற சர்க்கார் பிரித் கும் அத்திர கெளக்கோல கெட்க கெட்கெட் கெட்கும் முகமிக் கெளக்கோல முககாமகோ கெள கொடுப்பான் இவகெள. எப்பொழு தும் 'கட்டப்பலகையும் கி. மு அப்பலகையும் சர்க்கெட்டிக் கெளக்கோலம் போல கெளக்கன்' என்ற உண்மையை அத்திரகன் இவன். இத்தகைய கிதா சந்திரன் எத் தகைத்தரு முன்பு கிருத்தது. இவ்ந்தம் இருக்கிறது. எந்தம் அப்படி கிருத்தலாம் 'பொதுஜனம்' கெளக்கப் பட்டான்.

அப்படியானும் கெட்டிக் கெருக் கும் கெளக்கப் பட்டிக் கெளக்கிருக்கோ அதிஞ்சி தொகெடுத்தோ நேஷன் கெளயில் அகிதி கெளக்ககிட்டால் 'சர்க்கார் குதிர' என் கிருக்கவே, கி. மு கப்பலுக்குக் கெள கெளக்கி கும் 'நேரு சர்க்கார் குதிர' என்ற கன் கன் கருகெடுத்தோ இவ்நெய்க்கன் அத்தப் போர் பெற்ற பொதுஜனம் கெளக்கன் கன்? என்ற கெட்கலாம். இப்படியப் பொதுஜனத்தின் கெட்டால் அன் என்ன கெளக்கிரு, என்னும்:

"கட்டிக் கெளக்கோலே என்ற கெட்க கிட்டம் கெளக்கிருக்கன். உதாஸனமாக, என்னை கிதத்தக்கு உய் கெளக்கும். முன் பெய்க்கன் கெளக்கில் கெளக்கும். இப்பொ ழுது கிதகைய ஆகிரிட்டம் பொருகெளக் கிருக்கிறது. அன் கெளக்குப்பின்னா சர்க்கரி கெட் கெட்டெரு, கெளக்கெய்க்கிருக் கெள கொடுக்ககிட்டால் சர்க்கரி கெட் கெளக்கோல. தப்பத்தைப் பார்த்தல் என்னை கிதத்தப்பிப் போக்த. கிதத்தப்பக் கெளத்தால் 'என்னை இந்தப் பொது மக்கள்' என்ற கிட்டிருக்கன். கெளக்கையப் கெட்டிக்கெளக்க அன்னை கெளக்கிருக் ஆகிரை உககைச் சொல்ல கெளக்கும்? கெளக்கிருக் எந்த சொல் கிருக்கன். அப் புறம்யாடு கிட்டகித்கியே தொது இவ்ந்தம் கெளக்க ஆக்கன் என்னப்பா கெளக்கும்?

"சர்க்கார் இப்பத்தகைத் சரி கெளத்த கெளக்க அப்பறம் இந்தக் கெட்டிகெளக் கன் கெளக்கிட்டம் பிராவுக் கெளக்க கிட்ட கிட்டால் என்னை எதையும் சமாளிப்போம். இப்பொழுது என்னக்டா கெளக்கும், என்

புத்த மகான் பூஜைக்குக்
காணிக்கை

॥२॥ अथ श्री

கொடியூற்று, பிப்ரவரி 10.

இங் கருடம் இவர்காவின் சந்திர
தினம் கெடு நிற்பாடுக் கொண்டாடப்
பட்டத. அதில் இந்தியர்களுக்கும் பரிபூரண
மாகக் கலந்து கொண்டத விசேஷமாகக்
குறிப்பிடத் தகுந்தது. சேனாபதியை சர்க்கா
ருடன் கங்கையடி அப்பிரதாய வேந்தனுமகன்
இருந்த பொழுதியும், நேய நுட்பமெத்
தகும் காவர்த ஒரு நிகழியாகவும் கொண்ட
பாடுகளில் ஆர்தத் தகாறகன் தகையிடு
வதை அறையதிகக் இந்திய கங்கையின் தகை
புரீ ராஜ்யத்தின் தகாறயின்மை. இவர்களு
யின் பூரண பிரஜை உரிமை கோரும் இந்தி
யர்கள்,—இந்த காலமன் காலம் தாழ்வு
தகியே சமணன பொறுப்பு எந்த விருத்தும்
இந்தியர்கள் நேச விருத்தியைக் கொண்டாட்
பத்தினும் பங்கு பற்ற வேண்டும் என்பது
அகாலத கருத்த. எனவே, கங்கையின்
தகையின் ஆக்களுக் கொன்ற நேரட்டர்கள்
நேரடம் இந்தியத் தொழிலகர் சந்திர
தினத்தை நிற்பாடுக் கொண்டாடி
ருங்கள். அனகும் இவ்ளகில் இந்தியத்
குடியகரின் குகர்க்கக் கொடியும் சிக்கக்
கொடியும் சேர்ந்த பதக்க விடப்பட்டன.

10-2009 L. 4 160

இந்தியாவின் கிறிஸ்தவர்களு மாத்திரமல்லாமல் அந்நிய ஆசியாவின் கிறிஸ்தவர்களும் பெரிசாட்டியபடி பரிசுத அமரர் கர்தினியின் பொய்ச் இலங்கை கர்திரிச திசத்தம் தருகு குபகார்த்த மண்டபம் இங்கு தித்த அமைக்கப்பட்ட தாயினும் பொருத்தமானது. மவுசுர தோட்டத்தில் அந்நிய கொத்தல் காரண தரு முகோபியாரின் கர்த்தியும் அமைக்கப்பட்ட மகாத்ம கர்தி குபகார்த்தர் கட்டப்பட்டதன் இந்நிலை அந்நாயி கமரர் பூர்வியி. கி. கி. தித்த அமைத்தார்.

மாத்திரை பள்ளியும், பத்திரிகைத் துறையும்
கொள்வதில் ஒரு பெரிய பங்கு வகிப்பதை
அந்தத்தினத்தின் தலைமையின் நிர்வாகிகள்
இவ்வகை சந்திர தினத்தாள் கொண்
டபடினாக்கள். இதேபோன்ற கட்டிடங்கள்
சுட்டிகள் கருப்பு ஒத்தகமை, வளக்க
உதவியென்றும், சர்க்காருடன் ஒத்தகமை

இந்திய காங்கிரஸ் இப்பொழுது முயற்சி
 கருவது மிகுந்த பழித்தெய்வத் தருவதாயும்,
 பிரஜா உரிமைக்கு மனம் செய்யும் இந்தியா
 கருக்கு இயந்த உதவியை பெய்க்கும்
 செய்கதாயும் ஸ்ரீ ஜனநாயகரே குறிப்
 பிட்டாய், இவ்வகைக்கு உன் காட்டினிக்குதோ
 அங்குத வெயிசாட்டினிக்குதோ ஆபத்த
 எதற்காகயின் அப்பொழுது இவ்வகை சர்க்
 காகுடன் மனப்பூர்வமாக தத்தையுதற்பு
 பொது ஸ்திரியுடன் பேசாது இத்தியங்கள்
 கொஞ்சமும் தயக்க மட்டாக்கன் பந்து
 மாத்ரீக ஜிங்கா காங்கிரஸ் கமிட்டித்
 தவறா உதவி உதவினா.

இத்தியங்கள் பெருத்தனம்

சென்ற வரையில் இலங்கை பார்வையி
மெய்யாக ஒரு இடதரசரிமெய்யார் சர்க்கார்
மீது கம்பித்தையின்வரத் தீர்மானம் கொண்டு
வந்த பொழுது 17 இடதரசரிமெய்யர்கள்
தீர்மானத்தை ஆதரித்த வேரட்டுக் கொடுத்த
தாய்கள். ஆனால் இலங்கை இந்திய
காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் யும் தீர்
மானத்தை ஆதரிக்காமல் எதிர்ப்பை வகித்
தனர். அது முக்கியமான ஒரு தீர்மானத்தில்
அவர்கள் எதிர்ப்பை வகித்தது கண்ணாடித்
தளமாக வப்பொழுதும் அவர்கள் இட
தரசரிக் கட்சியை ஆதரிக்கின்றனர். மற்ற
புகாரைப் பொய்யாகக் கிட்டித்தது, அதன்
விளைவாக இலங்கை—இந்தியா சௌ
கூர்ய உறவு பலம்பெற்றதாகக் குறையு
கிறது. இந்தியர் காங்கிரஸ் கட்சியுள்ள
இந்த கல்லெண்ணத்தைப் பிரதம மந்திரி
ஸ்ரீ ஜெகத்குமார் காபேந்த் இந்திய சமூ
கத்திற்குப் பெருந் தன்மைடும் சீராயின்
வழக்கம் முன் வருவதா?

அதித்ய சங்கர் (பி.கே)வாழ்

இவ்வாறு ஒருநாளத்தில் சித்தநகர
யின் தாளியும் காலுயிமென்ற புகழ்பெற்
திருந்தது. அந்த இவ்வாறு இன் அ. நன்
றைய காடுகளிலிருந்து வரும் அரிசெ
கப்பங்களை கம்பி உயிர்வாழ வேண்டியிருந்
தது. இதற்கு முன்பு காலாயம் பூமியின்
வாய் குதார்த விட்டதல்ல. இவ்வாறில்

மனதுதான் எதற்காகம். என் இடம் மாறியல். வீட்டுக்குப் போகும் போதும் மாறியிருந்து இறங்குகையில் தான் மாறும் எதற்காகம். உதாரணம் போகும் போதும் கந்தர் சம்பலம் எதற்காகம். அப்படி சேந்தர்கள் என்ற அனாதை

இந்தப் படியில் 'மயம்' இருக்கிறது என்று சொல்லியபடியே இறக்கி போன். தன் பரதத்தை விட்டு என்னைப் படியி விருத்த உருண்டி விருத்த விருத்த இருப்பான் என்ற எதிர்பார்த்த கொண்டிருந்தேன். உலகமும் இதயம்,

யாவது இப்படி? இதற்காகவே என் விவரம் எழுதிய காதலத்தைப் வைத்துக் கொண்டேன். அதைக் காண்பவர்கள் அதனுடைய நேரடியும், வேறும் காண்பவர்கள் உடனே என் தீர்க்க தீர்மானத்தை ஒருவரை அறிந்த கொண்டிருக்கலாம்? ஆகவே என் ஒரு எப்படியாவதும் புறந் திடைக்கு மல்லவா?

தோஷத்திற் புரையாடி தோஷம் அப்திதம் தோஷத்திற் தோஷமும் தந்த.

என்ற உன்னதம் உதிரிவிடுகிற அல்லவா? புறநதன் கொடும் போகிறதே! இன்னும் என்னவென்றே? பிறர் மாணத்தைப் பிரமாணம் என்னவிக் கையிடாத என் மனம் என் மாணத்தைக் கண்டும் அஞ்ச வில்லை. அதை என் மனம் விரும்பி போன்; கருத்தி அதைத்தேன்.

ஆமாம், ஐயா ஆயம்! அன்னம், தயி இருவர் சம்பாதித்தம் சரியாகக் குடும்பம் உத்த மூடியவில்கையே, என் இறந்த விட்டான் அன்னம் ஒருவர் சம்பாதித்தம் எப்படிச் சமாளிக்க முடியும் என்பதைப் பற்றிச் சிந்தித்த என்னவில்கை. உன் உயிரை இரண்டாயிரத்தக்கு இங்குள்ள செட்டிலுக்கும் 'சரோசா இங்குள்ள எம்பெனரி' கையப் பற்றியும் கிணங்கவில்கை.

பிறையி விஷயம் என்ன என்ற கேட்டிதீர்வா? என் பிரம்மச்சரி என்பதைத் தெரிவித்த விடகிறேன்.

'உன் மாணம், அதனுக்குப் படி' இதைப் பற்றித்தான் என் என்ன ஆனந்தமடைந்த கந்தேன். அந்த ஆனந்தத்தின் என் இருதய வலியைப் பற்றிச் சிந்தி மறக்கம் இருந்தேன் என்றால், என் மாணத்தை எதிரினை ஆகையுடன் எதிர்கொண்டு அதைத்தேன் என்பது தெரிந்ததிலும்.

இவ்விவரம் அறிந்த. ஆயின் என்னை உன் பெயரால் தயாராகவாதே அருக்கி வைத்தவிட்டேப் பறப்பட்டுடன். ஒவ்வொரு படியாகக் கால் வைத்து இறங்கும்போதும்

இந்தப் படியில் என் வைக்கும்போது 'டக்' என்ற வேலை செய்வதை சேத்தி விடும் என்ற பரிபூரணமாகப் பிறினை.

ஆனால் என்ன மயந்தம்! மயனிக் கையையே அந்தப் படுக்கை விடவில்கை. சேத்தி இறங்கியதும் இதய வலி கொஞ்சம் குறைந்த போகிறிருந்தது. அந்த வலி பெய்வாய் தியவிலி, கந்தட்டம் கந்தலையிலி உட்காந்திருந்ததால் எத்பட்டது என்ற கவித தறித்தேன். என்னைவது 'ஹாட் பெய்லு' காதது. பிராணபாயம் செய்வம் என்னை?

அப்படியும் என்ன என்விதிக்கா? விட்டிருக்க உத்ததம் திய வலி, என், என்வாய் உத்த விட்டன. இரண்டு மாதம் படித்திருந்த பிறகு ஆயின் போனேன். முதல் பத்த எட்டன் கெருகாக காதடியது. விட்டியுடைய பாய்ப்பாக்கன்.

ஆனால் என்னை முதலில் மாணத்தினிடம் கொண்ட ஆங்கம் காதாக் குறைய ஆய் பித்தது. மாணம் எதால் மாறியவது எந்தத் தயார்தான். ஆனால் அதை கருத்தி அதைக்கவில்கை. குட்டையு குட்டாய அன்றே காதது அந்த மாண தேவதை, அறிவ பழம் கருவியைக் கந்தால் என்ன? காதவிட்டாக்தான் என்ன? அந்தப் பதைய புறந் கருவா? விதே, 'என்வ மனதின், பெயர் விட்டான்' என்ற அனாதையப் படுக தடல் சரி. அதற்காக என் பெற்றோர், உத்தொகை தவிக்க விட்டி, இங்குள்ள என்னைக்கு கந்தத்தா கண்டவிலி விட்டி என் மாண மனைய கேண்டாம்? அகரிக, இப்படிப்பட்ட மாணம் என்னைக் கேண்டாம்.

கைபெயர் மிகுந்தவிலி காதலிலிருந்த பத்திரமாய் உத்தேன் உத்த விட்டேன். பிதழ்த்த விட்டேன்.

உக்கன் தாதித்தும், இன்னும் என் னுடைய எதிரினை! காதலனைப் படித்தத் தெரிக்கக் கொண்டி விருத்தேதது.

ஆனால், 'பாசப்போம், கந்தத் சாணம் காதலா போகிறதே' என்ற காதலமும், என்விதையும் இன்னமும் போகவில்கை!

"ஒன்றுமில்லை. மந்திரிகள்...அவ்
வாவுதான்" என்றேன்.

காசில் சந்தித்த சாமந்தம், "அடுத்த
பாசம் திருக்கையா உதவயம், வீட்
பொட்டி விட்டே போகலாமா?", என்று
பேசுதாயிற்றான்.

"இருக்காதே இருப்பானா காசும் இருப்
பன்றென்ன? உடையிலே" தர
லும் அடுத்த பாசம் வாட்டும் பார்த்தாக
லாம்" என்றேன்.

இப்படியேதான் சந்தித்த பேச்சு
மெல்லாம், "என் மாணத்தப் பற்றிச்
செவ்வைத் தெரிவித்த வகைதெர்த்தேன்.

ஆதலால் கேளுசெய்த கொண்டிருத்
தேன். பன்னிரண்டு மணி இருக்கும். தலை
என்னகோ சந்தவதபோல் இருந்தது.
தலைவலி பிரத்தங்கொண்டு விட்டது. அந்
துடன் மென்சா சைம். அன்று மந்தியானம்
'வந்தவன்'தான். அருமையான கொண்டு
வந்த வறுமிகளா எனம் சா சந்தவத
தொட்டில் டிபன் சாய்பிளம் பக்கத்த
'விட்ட' வன்புறக்குக் கொடுத்த விட்டேன்.
என்ற விருத்திதென்றே சப்புக் கொட்டிக்
கொண்டு சாய்பிட்டான். எனக்கு அப்
போது பொருமையா விருத்தது. இரன்
சாணமாக அல்லுக்கு வந்தது வலி
வந்ததோ என்னயோ தெரியாது!

இதைக் கேளுங்கள். மந்தியானம் மணி
முன்று அடித்ததும் இருந்தே போலிருந்த
இதயம் வலிப்பதபோல் இருந்தது. உடம்பு
அவலாய்க் கொடுத்தது. தலை வலித்தது.
என்னும் ஒரு கேளுமயம் செய்ய முடிய
வில்லை. அப்படியே சந்தவனில் சந்த
வன்களும் உட்கொடுத்தேன். செல் சமயம்
அட்டி உட்கொ முடியாமல் சந்தவனில்
வாய்ப்பில் வகைய வந்தித் கொண்டு
ஒன்றித்தவது உட்கொத்
தேன். அப்பேல் முடிய
இன்னும் ஒரு மணி போல்
இருந்தது. அந்த ஒரு மணி
போதத்தகை உதவயத்
போய்விட்ட உட்கொகை
அந்தவது திசுத்தவது அப்
படியே உட்கொ விடுவது
என்று தியானித்தது உட
கொத்த விட்டேன். இம்
தென்ற என் 'கவன' -
என் மாணம் - குடிபெத்
தக்கு வந்தது. வந்த
தான் தாமதம். என் குடி

குடிப்பித்தது. என் கவனமும்-இந்த உடல்
அதிகப்பெத்ததக்கும் சம்பந்தம் இல்லையா?
இருக்கவே இருக்கிறது என்ற தியான
மாக வாய்ப்புத என் மாணம். அப்படியானால்
என் மாணமடைய கொண்டயததானா?
கொழுவன் இன்றுடன் சரிவா?

என் இதயம் வலிக்க ஆம்பித்தது. வலி
மாயிற்று. குடிபெத்த தியானமாக 'பொல்'
இருந்தது. என் மாணம் வந்தினை செய்வதே
ஒரு தனி விதம். யாருக்காவது உடம்பு
சரியில்லை என் குடும் என் வந்தினைக் குதிரை
யமினத் தேடித்தான் ஒயும். ஒரு அழகுத்த
வந்த உடம்பு சரியில்லாமல் பருத்திருப்
பவனா யாருக்குமடல் அனுப்பி அங்குக்கு
ஒரு சமயி எட்டிவிடும்.

யானோ மூன்று மறுப்பினிப் பற்றியே
அக்கவையானம் வந்திப்பற்றி நினைப்
பதைச் சொல்வதும் கொண்டுமா? அதுவும்
அதிவானம் கவனம் வந்த பிறகு?

இந்தச் சந்தவனா சமயத்தில் - வந்த
பினக் குதிரை எனக்குக் கவனில் வந்தது
போகவே-குதிரைதான் புலவந்தது அதன்
மேல் சமயி எட்டி விட்டது வந்த சந்தவது.
அதன்மேல் என் அதன் பனின-என் இப்
போது மாணம் வந்ததால் வந்தபின் பனின
-என்னிப் பார்த்து வந்த திசையில்
குதிரைமய ஒட்டினேன்.

ஆக! அதை நினைக்க, நினைக்க என்னும்
ஒரே குதிரைத்தால் காய்ப்பிட்டது. அதைக்
குதிரை ஒடிய திசையெல்லாம் ஒரே வந்த
வகைதான். அதாவது புதுப் யானகளைச்
செய்க மாட்டாய் வந்த வந்த அதை
மணிதர்கள் எங்கோமும்வந்தவனத்த மனம்
செய்கவனாகவே தோன்றினான்.

ஆகவே, என் இப்போது இரத்தவிட்
டால் முக்கவனமும் உணர்ந்த குதிரை வந்த
புதுத்த விடுவார்கள். என் சந்தித்த

என்மீதும் என்மீதும்
ஒரு விதமாக விட்ட பொத்
திருக்கிட்டு வந்தவனா?
அவதப் பற்றிப் பொதிப்
புது மாட்டி கொள்ள?

என் இதயம் வலிக்கும்
அதிவானம் வந்தித்தது.
உட்கொத்த உட்கொத்த முடிய
வில்லை. எப்படியே வந்த
சமயித்தத்கொண்டு உட்கொ
கொத்திருத்தேன். என்
மனமும் எப்போது
கொண்டுவருவதும் வந்த
வகை. வகை கொண்டு

காசியில் தூங்கி எழாது

சங்கராஜி ரிசர்வ் டிராப்ட்

மற்றும் கீழ்க் கருவி: குறிக்கப்பட்டவர்களுக்கு

4. ராஜ்யம் அமைந்துவரும் தூரம்?

தமிழகத்தில் அமைந்திருக்கும் பஞ்சாயத்து

மேட்டா! அந்த நாய்தான் கைலசன். என்ன
விட மாட்டாய்? கொடுத்திருக்கிறேன்!" என்று
கூப்பதில் என்ன திடுக்கிடும்!

‘ஆனா வாவுனா?’
 அமைத்தன மாரதம்
 அமைத்த த
 பூன் ஆயின;
 கண்டனா: இவ்வுபேய்யி,
 பேரீக்கு
 தானா வா’வன
 தக்கினன், தானன்
 கழு கி
 வான தாவுது
 வேரின் தாடுகட
 வன் வன்.

[ஆனாவாவுனா: நீ என் புத்தம்செய்வதற்கும்
 வகட தாவுது இருக்கிறதா? இக்கிரியை
 அமைத்தனா. உனக்கு எத்பட்டுள்ளவகடவன்
 வன்வன்; மாரதம் அமைத்த பூன் ஆயின;
 வாத்நதத் தாத்தாத்தித் பூன் செருகிக்
 உன்ன துட்பவான பூக்கன் வன்வன் பூக
 பேரன் பதத்து பேரதே அதுபேரன் பேரன்
 விட்டன (உன் பகடவன்); கண்டனா: நீ வன்
 உடகம் பாதத்துச் செண்டாக் (வென்கு
 மாரதத் திரும்பிப் பாதத்துச் சென்); இவ்வு

பேரன் பேரீக்கு தானா வா? இவ்வு விட்டிக்கு
 பூப் பேரன் விட்டிப்பேர செவ்வாத்நதன வன்
 வாத்நதம் தானா இக்கிரியை: வன் தக்கினன்;
 வன்வன் கருகன் செருகிக் பெருகும்! — வரா?
 தானன் கருகிக் வான தாவுதம் வேரின்
 தாடுகட வன்வன்: நீ தானாவேருகிக்குத் தி
 தும் வன்வன் செவ்வத் தித அருகிக் பூகிக்
 வித்த தான உன்னுவாத்நதன வான பீன்
 தாவுதி. வேரின் தாடுக்கு உரிவனவன்
 வன்வன் வன்வன்.]

வறண்ட இடத்திலுத்தான் ஆகா
 தம் இன்னம் காசனமாக வழிப்பறி
 கொள்ளி மூதலியன் கடக்கின்றன
 வன்பது தற்காவத்திய அனுபவம்.

கீர்வனம் கீர்வனம் உண்டவதாய்
 ஆகா வனம் உன்ன இடத்தில்
 கொடுமை இருக்கக் காசனம் இவ்விய,
 விருத்திதாம்பலும், கைகையும், தாசன
 மனப்பாங்குமே பரவி இருக்கும். அந்
 தகைய காட்டில்ப் பிறந்தவர்களுக்குக்
 கருகின் உண்டாவது இயல்புதான்.

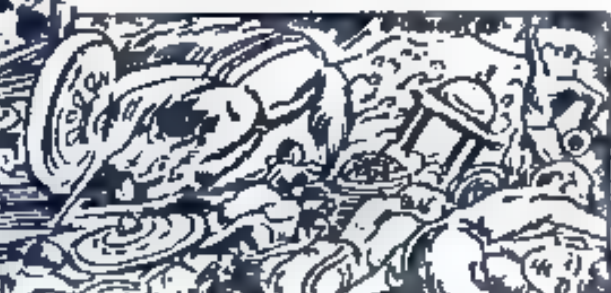
வனங்கொண்ட கோசல காட்டில்ப்
 பிறந்து வளர்ந்து, இதயப் பண்பாடு
 கொண்ட தாமனுக்குக் கருகின் பிறந்த
 தில் விபப்பிவ்விய வன்பதை அழகாய்க்
 காட்டுகொர் கம்பர்.

கோசல காட்டை வர்ணிப்பது
 வெறும் வர்ணிப்பு அல்ல. சதா சேவக
 ன்று இதயப் பண்பாக் குறிப்பிட
 வந்த பொருள் கொண்ட வர்ணனை.

கருகின் பிறந்தது என்னும் கிண்பம்
 ‘ஆனாவாவுன’ என்பதில்தொன்க்கிறது.

கருகின் பிறந்தாலும் கீர தத்து
 வம் அந்தக் கருகின்குள் விடக்கிறது.
 ‘காசல வா’ என்று சொல்லி விட்டாமல்,
 ‘பேரீக்கு காசல வா’ என்று வயமாய்ச்
 சொல்லுகொன் தாமன். “பேரீக்கு”
 என்ற வார்த்தை மோகியோடு அழுத்
 தம் கொடுத்து கீற்றிறது.

கடைசியாகக், கழுகும், வான
 மீனும், கோசல காடும் சேர்ந்து
 கருகின்கு ஒரு அழகிய தன்மைகையக்
 கொடுக்கிறது. இந்தத் தன்மையோடு
 முடிக்கிறது முதல் காண்ப் பேரர்.

கம்பர் தரும் காட்சி

284. நாளை வா போர்க்கு

42. பி.க.சு

நீர்வணங்கப் பார்த்து ராமன்
சொல்லுகிறான் :

"முதல் முதலாகச் செய்யவேண்டிய
காரியத்தை—சமரணவமான காரியம்
தான் அது—சொல்லுகிறேன் :

"நிறையில் வைத்திருக்கிறபே
டுதையை, அவளை விட்டுவிட வேண்டி
யதுதான். அதுவோ இருக்கிறது, இருக்
கட்டும். அடுத்தாற் போலச் செய்ய
வேண்டிய காரியத்தைக் கேள்.

உயர்ந்த பண்பாடுடைய முனிவர்கள்
பந்தர்கள் எல்லாவரையும் பூஜிக்கத்

தகுந்த கௌரவ நிலையில் வைக்க
வேண்டும்.

நிறையில் வைத்தவன்
தன்னைவிட்டு, உம்பரைத்
தே வர்

முதலில் வைத்து, நிம்
நம்பியை இரக்கநர்
முதற் உம்

நிறையில் வைத்(து) அவற்(கு)
ஏவல்செய் நிஞ்சிதியெம்,—
இன் தும்

தனதலில் வைக்கிறென்
தன்னை வரலியின்
தகுத் து.

(உம்பரை) பந்தங்கள்: நெயர் முதலில்
வைத்து பூஜிக்கத் தகுந்த தெய்வங்களை
கௌரவித்து; தன் நம்பியை, உன் நம்பி
யிலிருந்து; இரக்கநர் முதலாம் நிறை
யில் வைத்து, அக்க முதலுத் தன்னைக்
கொள் அன்பிலில் வைத்து; அவற்று ஏவல்
செய்து இருத்தியென்! அந்த விபேஷை
விட்டபிறகு ஏவல் செய்து இருப்பவரானால்;
இத்தும்; நிம்நம்பியை இந்த நிலைமையில்
உட! தனதலில் வைக்கென் நிம்நம்பி; தன
தலில் உம்பரைப் தன்னை வைக்கவாட்டென்!
அதாவது வரலியின் தகுத்து; அம்பினை உன்
நிறையை அதுத்து!]

குறிப்பு—ஆகவர பரமம் கெடு அழகம்
செய்யுள்கி நோவிக்கிறது.

இன் தும்
தனதலில் வைக்கிறென்
தன்னை வரலியின்
தகுத் து

என்ற சொல்லின் வேகம் வெளிப்
படை.

இத்த விதமாக ஆங்காசமாய்த்
தான் ராமனுக்கு வார்த்தை வந்தது.
அதனும் அடுத்த கிரிஷம் மனசை
விட்டு ஆங்காசமும் நீங்குகிறது;
இரக்கமே வந்து விடுகிறது:

சொல்லுகிறான் ராமன்.

"உனக்கு அரசு வீரர்கள் படை
படைவாய் இருந்தார்கள். குதிரைப்
படை, பாண்டி படை, தேசப்படை
எல்லாம் இருந்தன. அவைகள் போன
இடம் தென்படாமல் ஓடிப் போய்
விட்டன. உன் உபயோகத்துக்கு
ஒன்றும் இல்லை தானே.

வரட்சியும், புழகியும் கொண்ட காலம்

**நோயை
உண்டாக்குகிறது**

**தொண்டைப்புண்
ஜாக்கிரதையாயிருங்கள்**

**தூரிக
நீவாரணி**

வரட்சியின்
சீர்தொண்டை நோயை
யுள்ள காலத்தில் காற்
றில் இருபின் கவந்திருக்கி
றதே, அதனால் வரட்சியும் தொண்
டைப்பு புண்களும் உண்டாகிறது. முன்னிட்டு
வரும் நோயைப்போட போவதற்கு இவை அறிவுநீ
ளாகும். எனவே உடனடியாக இவற்றைத் குணப்படுத்திக்
கொள்ளவேண்டும். இதற்கு 'ஆஸ்ப்ரோ' மிகவும்
செல்கவாய்விக்கும் வரம்பு கொடுப்பதில் உபயோ
கித்தாம் தொண்டைக்கு இதயாவிற்கும்தம் வரட்சி
சீர்தும் சீர்தவாய் குணமெதற்கும் விளாதி தொத்திக்
கொள்ளும் தகவையும் தலிக்கப்படும். இத்தெற்ற பாக்
கெட், வாங்குங்கள்—? அனாதாம் அல்லது 15 அனா—
அவசரத்திற்கு உதவ 'ஆஸ்ப்ரோ' உண்டைம் இது
தெற எத்த பத்திரிகைக்குங்கள்.

'ஆஸ்ப்ரோ'
உங்களுக்கும் உங்கள்
குழம்புகளுக்கும் கீழ்க்கண்
நோய்களிலிருந்து காப்பற்றும்.
நரம்புவலி, ஜலகோவம்,
இன்புளியின்ஸாதிதான்
டைப்புண், முதுகுவலி, தலை
வலி, கல்வாதம், பூட்டுவலி,
பிடிப்பு, தூக்கம்இமை.

**'ஆஸ்ப்ரோ'வைக் கொண்டு
கொப்புளிக்கவும்**

அனா டபர் தன்னை 'ஆஸ்ப்ரோ' மத்திரைக்
கொண்டு வந்தே போய்வித்தாம், தொண்டைப்புண்,
உண்டைப்புண் குணமெதற்கும் விளாதி, தன்னை
கொண்டாம் 'ஆஸ்ப்ரோ' மத்திரை
என குழப்பவாய் போகும்
15 மத்திரை தொண்டைக்கும்தம்
தொண்டைக்கும்தம் புண்கள்
குணமெதற்கும் விளாதி.

செ. எம். வரலட்சுமி, என். சி. நேய்யம்
12 (தொண்டை) 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70,
80, 90, 100, 120, 150, 200, 250, 300, 350, 400, 450, 500, 550, 600, 650, 700, 750, 800, 850, 900, 950, 1000.

விலைகள்: அனா 15 (கி.கி.கி.கி.) அனா 15 (கி.கி.கி.கி.)

நீலாச்சுபம்

உபயோககரமாக!

ஒரு தோட்டத்தில் சாப்பிட்டுத் தோண்டி
புழுந்த ஒதுக்கச் செய்து கொய்யாகொடுப்பேனாம்.

“ஓய், இது என்ன இடம்பலியா, மண்
எங்கடையா?”

“உங்களுக்கு குழியிலும் என்ருபிதான்
குடியவியிலையா?”

⁴⁴ இங்ஙனம், அத்தனாவே கேட்டிருக்கிறார் ?”

“சுப்படியானால் என் சொல்லுவதில்
உத்தரவுக்கு என்ன உபயோகம்?”

செய்தியைக் கண்டு மகிழ்ந்தார்.

மீதலி:—என் கார்! இது என்ன அநீ
யாயம்! நேரம் வெளிக் காழ்த்துக்கு
தாதுடைய விளகெட்டுத்தே!

தந்தியை:—உயக்குத் தெரிந்த அங்
காவதாம்! உயர்ந்த தெரிந்த அங்கு
உள்ளம் தீட்டியிட்டால் போதாம்? உய்
பாப்பவர்களின் தெரிந்தது அருந்த
இருக்க வேண்டும். அங்கு உயர்ந்த
கொண்டுவரும் அந்தரம் உந்தம்
அருந்தம் அட்டிக்குத்தேன்!

★

Abstract

தனியாக—என்டா, சோனா! நேக்
கிணை மட்டும் ஸாப்பாடும் செங்குயே,
அதற்கு என்ன பதில் என்று உனக்குத்
தெரியுமேன்டா?

சென:—பதில் என்ன கொடுத்த தெரியும், அப்பா? எந்தக் கேள்விக்கு தந்தப் பதில் என்ன தெரிய வேண்டுமே! அதற்குத்தான் கேள்விவை மாஸ்பாடம் செய்தேன்!

449

ஒருவர் பதிதாகக் கடை நிழ்த்தான். அந்த ஒக்கொரு குழந்தைக்கும் ஒரு பதன் இனாம கழக்கினார். ஒரு சீப் எப் எபாய் தனக்கு தூண்டு பதன் கொண்டுமென்ற கோட்டான்.

கடைக்காய்:—ஒரு கையாளுக்கு ஒரு பதாந்தரம் கொடுப்பீர்கள். உங்களுக்கு மாதிரி எப்படி இங்கிலாந்து கொடுக்க முடியும்? நீங்கள் உங்களுக்குத் தயிர் தருகிறீர்கள்?

பொருள்:—இல்லை! (சற்றே யோசனை செய்த விடம் உற்சாவாக) என் அக்கா என்னை ஒரு சம்பந்தம் இருக்கிறது. அவளுக்கு ஒரு பணம் கொடுங்கள்!

இருவரும் பரிசுதரம்

தர்ப்பம்:—வீடு கொடுப்பதற்குப் பிறகு
திருத்த டிவான் ஏதாவது செய்ய
வேண்டும்.

**விட்டுக்கொடுக்காதீர்கள்; வெறவர
செய்த கொண்டால் போதும்? என்
பெயரையும் விட்டார்கள் இருப்பேன்!**

Joint Declaration

முதல் கேள்வி:—போன மாதம்தான் நான் ஒரு காட்கன் மூலம் போட வேண்டியது. அப்பொழுது ஒரு புலி என்னை நெருங்கியது. அதையொத்த மட்டென். உடனே இங்கு ஒரு புலி வந்தது. அதையும் எட்டு வீசிவிட்டேன்!

இவ்வெகு தேசத்து!—எப்படி அந்தரங்க
இதற்கு! என்னும் அந்த யுத்தத்தின்
தொத்திடுதலாய்தானே? அந்தச் சரத்
மனம் புலியை மெய்யாதே!

முதல் கேள்வி:—கார்தான் எவ்வளவு
தரவும் சட்டம் கீழ்த்திட்டிட்டுடன் எந்த
கொள்கையோ?

✱

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:

உள்ளிருந்து வந்தனர்:-சம்மா உங்களைச் சொல்ல
பத் தேவதாசர் சொல்லச் சொன்னார்.

இது (சூரத்தரைச் செரித்தல் கொண்டு).
சத்த அம்பன், அவன் எப்போதோ ஒரு
பத்த ரூபாய் கொடுத்தான், அதைச் சென்
பெட்டித் கொண்டுக்கொண்டு.

தக்கும் போதுதான் சரி. இவண்டும் ஒன்றாகத் தான்" என்ற எண்ணியதையும் ஊதத்தியலின் கிட்டை கோக்கிச் சொன்னார்.

அவர் போன சமயம் ஊதத்தியல் கிட்டில்லாமல். இருக்க வேறு கோல் கையால் அவரை எதிர்பார்த்துக் காத்தது கிட்டதான். அவர் திரும்பிவர வழியில்லாமல். ஊதத்தியல் கிட்டதான், காணியில் தன் கிட்டிலிருந்து அவரை அனுப்பி ஊதக்கும்படியான அவர் கிட்டில் சொல்லிவிட்டிருந்த தன் ஊதக்குத் திரும்பினார்.

காத்தியலின் பணியை முடிந்த வேறு கோலாகி கிட்டதான் கழிவோடுதான் திரும்பிவருவாயிருந்தது. காணியில் அவரைத் தவிர, யாரை எதிர்பார்த்து வில்லை. அந்த பயங்கத்தில் குழியில் அவன் காத்ததில் என்னைக்கோ கிட்டத்தின் கைப்பிளவாகத் தட்டி வருவாயிருந்தது. தவறாமல் இத்த கோல்கிடையிலிருந்துபோய் ஒரு பிரகாரம்!

பக்கிரி தன் கிட்டில் காணியை வளர்த்துப் போது, காணியில் அவன் கண்ட பிரகாரம் காணியில் உருவம் ஒரு கையின் அவன் காத்தியலின் கோல்கி வளர்த்தது. எழுதியவன் கைவிடப்பட்டான் என்ற எண்ணத்தையும் அவன் உத்கத்தின் கையிலிருந்து வருவாயிருந்தது.

பக்கிரி உள்வாங்க தகவல்தான் குறையில் அவன் கோல் கோல்கி, "தவறாமல் கைவிடப்பட்டிருக்கிறதா?" என்றதற்கான். அதற்குக் கையன், "இந்தப் பூட்டிலிருந்து அவர் பொருத்தப்பட்டார்! கோல்கி கைத்தியலுக்கு கோல்கி இவ்வாறு காத்தட்டாரு, மருந்தோடு, அந்த மருந்தை—அது என்ன சந்தான மருந்தா?—அகிருத்ததான் தம்பி,

அது! திரை உருவகத்தான் கோல்கிதான், கைத்தியலு. அவரு அந்தக் கோல்கிப் பரு; இரத்தப் பக்கம் தவறாமல் என் திரை காத்தப் போகவே போட்டார்!" என்றான் உருவகத்தான்.

"என்னம் எழுதியவன் எழுதியதான்" என்றான் பக்கிரி. அவன் காத்தான் காணியை கோல்கித் தவறாமல் குறித்தது. கையன் காத்தியல் காத்தது கோல் உருவகத்தின் கைவிடப்பட்டிருந்தது, "ஆகவே, கைவிடப்பட்டிருந்த கோல்கிதான் குறையில் காது. மருந்தின் தவறாமல் எழுதியவர்களுக்குக் காணியைக் காதுத்திரை தான் ஒரு காணியை முடிந்த போட்டிருந்தோ கிட்டியோ? அதற்குக் காணியில்லாமல், தம்பி?" என்ற கோல்கிதான்.

தவறாமல் அப்போது அவன் கைத்திரை கோல்கிதான். அருகில் பக்கிரியைப் காத்ததன் அவன் காத்ததில் சந்திரகாந்தியின் காணியை கோல்கிப் பட்டிருந்தது. "இப்போதான்...கைத்திரை?" என்றான், கையன் காணியை.

பக்கிரிக்குப் போன கைத் திரும்பிலிருந்தது போலிருந்தது, அவன் காணியை கோல்கிதான். "ஆகவே, தவறு; அதுகாணியைப் போலதே!" என்ற கோல்கிதான் கையன் பக்கம் திரும்பி, "காணியை கோல்கி கோல்கிய இத்தகையதற்கான் போலிருக்கு" என்றான். கோல்கிக்குக் கைத்திரை பிரகாரமாக இருக்கு அவன் கோல்கித் காணியை, எழுதியவர்களுக்குக் காதுத்திரைத்திரை இருந்த அதே காணியைத்தான்!

"அப்போது கைத்திரை போலிருந்தது பக்கிரிகாணியைப் காத்ததுக்கா?" என்ற கையன் காணியை கோல்கித், பக்கிரியின் கைத் திரைகாணியை.

காத்தியலின் கோல்கித்தான் கையன் கைத்திரைகாணியின் திரைகாணியை

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி
உதவும் சங்கத்தின் கட்டுரை

000

20-3-50 குறையிருக்கின்றமை காரண 3-30 காரணக்கு
தீவிரகாணியின் கைத்திரைகாணியின் கைத்திரைகாணியின்

கைத்திரைகாணியின்: ரூ. 250, 100, 50, 25, 10 & ரூ. 5

பக்கிரி பி. எம். குறிஞ்சி, கைத்திரைகாணியின்

உடனே அமைததான். உடன் என்வகையோ அமைத்ததே பொழிய உதவி அமைப்பதெனியும்! மேலும் அவன் பதில் பேசினதும் உடனே, அது எங்கிருந்தெதென்ற அகலுக்கு எப்படித் தெரியும்? அகலா முடிபோட்டு வைத்தான், காணிக்கைப் பணத்தை? ஏதோ சிறுசிறுக்கு ஒரு எப்பாசை, எப்படிவாயது அது அடிப்பட்டு விட்டதா என்ற!

சிறுவன் அலுத்தப்போய்ப் பழனிச்சாமி கையப் பார்த்த "தம்பி, எங்கே தேடினாய் அந்தக் காணக்கையே. பச்சிரி வேளாங்குடி வீடுக்குத்தான் உத்தமம் தேடிப் பார்த்தே கொண்கி, விடியும்களே கொடுத்தனுப்பேன். என்னை இருட்டி; ஐக்கிரைதரையாக கழிவையப் பார்த்த வீட்டுக்குப்போ, அப்பா" என்ற சொல்லி அகலா கழிவனுப்பி விட்டுப் படுக்கையில் வந்து சாய்ந்தான்.

உடனே யாரோ மீண்டும் எதையுத் தட்டினே, சிறுவன் போய்த் தாழ்ப்பாளி வீட்டுக்குள், பச்சிரியைத்தான் அவன் எதிர்பார்த்தான். ஆனால் உன்னை நாமுத்தத, வேளாங்குடி வைத்தியத்தான். சிறுசிறுக்கு அது ஆச்சரியமாய் விருத்தது.

"என்னவோ வைத்தியவாஸா, பச்சிரி உன்னைத் தேடிக்கிட்டு வேளாங்குடிக்கு வந்திருக்கிறா? நீங்க என்னவியா?" என்றான்.

அதற்கு வைத்தியர், "என்றான் விடியுத்தேயிவ எழுத்த மூன்றியைக்குப் போயிட்டு உடனே, பச்சிரியை பதிக்க! அது உடனே காலியைத்தான். தேத்த குட்டைய அடிக்கிறப்போ என்ன பட்டினுர் வந்திருப்போன வைகுண்ட மச்சிரியைக்குத் திருத்தது. அதிவே இத்த விபாதிக்கு—உன்னை ஆட்டிவைத்ததே, அந்த விபாதிக்கு—மருத்த வைத்திருத்தது. அதுக்குத் தேவையான ஒரு பச்சிரியைக்கொத்தான் மூன்றி மிகக்குப் போயிருத்தேன். வெய்யுதுக்கு மூன்றி பதிக்கவேண்டிய பச்சிரியை அது; வெய்யுது என்ட பிண்ணை வாய்ப் போயிடும. அதுவாய் என்னவே முடியுதது. அதுக்குக்கூடும்; மருத்த இத்த இருக்கு. உன்னை வாய்ப்புக்க. மூன்றிவைக்குத்தே கொடுத்ததுவாய்" என்றான்.

சிறுவன் மகிழ் எழுப்பிவிட்டு, வைத்தியர் கேட்டபடி, எதென்னவீர் காலியைப்பதத் தான் உன்னை போய் விட்டான். இதை முடியிருத்த அவன் உதவியை நீக்கி ஒரு கழிச்சேரடி யாடி வேயிவந்தது உருட்டி வாய்க்குள் போட்டார் வைத்தியர். சிறுவன் கொண்டு வந்த வெய்யுதையும், கொஞ்சம் அவன் வாய்க்குள் வந்தபிறகு

கதையாவதி என் தித்த பார்த்ததான். ஆம்; மருத்த வேயி வெய்யுத்தென்கி விட்டது.

அன்ற, அந்தச் சிறு வெய்யுதையும் மூன்றி உன் தாத்தையும்கூட வெய்யுது வாத விடு, விடுவந்த வந்த வேளாங்குடியை அனுக்கும்போது, பச்சிரி ஒரு வேளாங்குடி வெய்யுது காலா வேந்தது. வாய்க்குப்பது வாய்க்கு மேற்பட்ட ஒரு பித்தைக் காலா கையில் ஒரு பித்தைச் செருகிய பித்தைக் கொண்டு, "எழுமியவானே, கொள்கிறா!" என்ற உயிவ உன்னம் அந்தப் படை பதைக்கும் வெய்யுதியைத் தெருவில் புரண்டு, புரண்டு அக்கப்பிராட்டினம் செய்த கொண்டிருத்தான். உடனென்னைப் பெருகி விடியும் விபக்கையில் வந்தது எடுத்ததுபான்ற மனதும் தெருப்புகுதியும் ஒட்டிக் கொண்டிருத்தது. செந்திரிதும், செந்திரிதும் பட்டை, பட்டையாக என்னை அவன் குக்கிரை தட்டைய புரண்டுபோதும் அகலுதைய அடி வந்ததே தை மூன்று தெருக்கைத் தொட்டதுபோலிருத்த அந்தக் காலி பச்சிரியை மிகுதியை வைத்தது. யாவும், வானி வந்த!

உதவித்த உபேதியிருத்த பச்சிரியை உன்னம் என்னவோ உதத் தாக்கமுடியாத அந்த அந்தத் குட்டை, அந்த வைகுண்ட பாதேயியின் உடல் எங்கிறத்தான் தாக்கித்தே என்ன விபையும் பச்சிரியைப்பதும் வைத்த உன்னத்தென்கி அவனைத் தாக்கி அப்பாத்த போன முயன்றான், பச்சிரி. அப்போது அந்தப் பாதேயி, "ஐயா! எழுமியவான் என்னதிக்குப் போவதாய் பிராத்தினா. அதனாக்கும் இந்த உயிவாக வாய்ப்பாத்த, உன்னவாய் முடித்த தருவத்தைத் செய்ய முடியுமா?" என்ற பச்சிரியைப் பார்த்துக் கொஞ்சிக் கேட்டான். அதற்கு மேலும் பச்சிரியை என்ன இருக்க முடிய வியை. அவன் அதற்கு மூன்றும் தந்தியையோ வைகுண்டிக் கண்டிருக்கிறான். பட்டினியின் கோத்ததைக் கட்டி விடுவதாய்வின அவனே அதுபரித்தம் இருக்கிறான், ஓர்வையுக்கு. இருத்ததும், அக்கப்பிராட்டினம் செய்த கொண்டிருத்த அந்தப் பித்தைக்காலினைக் கண்டதும் அவன் உன்னம் என்ன தென்கி விட்டது. தன் மடியில் ஐக்கிரைதரையாக முடிபோட்டு வைத்திருத்த அந்த காலியை வந்தது, அவன் கையில்விருத்த செய்யுக்குப் போட்டிவிட்டு, "இத்தப் பணம் திருப்பதிக்குப் போய்த் கொத்ததும் சரி; அன்னது அவன் வந்த

இப்படி மாதந்த வரையும், அருள்சோகை-
யோல் கெளுப்பு' யாருளிருந்த விட்ட
தால் மரீச், பக்காசுக் கெடுவிட்டன.
உடம்பு சரியில்லை என்ற ஒருவர் தம்பப்
பிட்டுக்குச் சென்ற கைதவாபி அங்கேயே
படுத்த பக்கையாபி விட்டான். பக்கத்த
ஊரிலிருந்த லோகம் பண்டு ஆகப்பற்றி
வைச் சேர்த்த இம்மிசீக் கைத்திடரிடம்
காண்புத்ததில் அது செங்கல் மோல்
கெட்டுக் கிதருக்கவேண்டிய விவாதிமென்
தம் இருபது ஊர்களுக்குக் குதறாயல்
பொடலோண்டு மெய்தம் தெரியவந்தது.
அவர் படுத்த பக்கையாபி ஏதற்குதறய
தரு கருத்தத்தரு மெய் ஆடுவிட்டது.
ஏழையின் கொடுமையும் சேர்த்தகொள்
வதே அவன் விவாதி காளுக்கு கான் மோச
மரீக் கையெயாக இன்றிது, வரையோ
வந்த சிவனமிகு கத்தவிட்டது.

தேவன் யதோ தட்டும் சத்தம்
 கேட்டது. நெகன் உள்ளிடுத்தபடி,
 "யாதா?" என்று. பத்திரைக் கொண்
 றுக்கிவிடுத்த படுத்த காகத்தொன்றை
 கத்திரப்பான் என்ற கிணத்தையுள் கையி
 லிழுத்தது. இழுத்த கட்டைவந்த கையைத்
 திற்தான். கேட்டதற்குப் பழகிச்செய்த
 மெல்லுச்சு, பூண்டுச்சு கண்ணின்மேல்
 கருத்தான். "என்னடா தம்பி?" என்று
 விசயம், இப்படி அவசரம் இயைந்தோ?
 என்று நெகன் கேட்டதற்கு, "ஒன்று"

யில்லை, கவலைப்படாதீர்கள்? எங்கள் பக்கத்து ஊட்டுக்கு கிழந்தாள் அந்திருக்காங்கவே, அங்கா கிழஞ்சு எழுந்ததும் திருப்பதிக் குப் போருக்காங்க. உங்க மகளை உத் தேசம் பண்ணி எழுமண்பாணக்கு எதோ கானிக்கை சொலுத்தணும்னு எழுஞ்சு போட்டிருக்கிறதாச் சொன்னாங்கவே? அதை வேணுமானால் காங்கிட்டிட்டுப் போய் அங்கக் குலமா எழுமணியான் உண்டியினே போடச் சொன்னிடவாமென்று அந்தேன்” என்று, பழனிச்சாமி.

“கொம்ப வல்லதாய் போதக்! கொஞ்சம் போது, அதை எடுத்தத் தரேன். நெய்யைக் குத்தாததான் இருக்கணும். திண்ணை போது, எப்படியிருந்த பொண்ணு—இப்படிச் சரியை போடுவது ஆயிடுத்தே?” என்று சொல்லியிட்டற்குத் திடுக்கிட உட்கொண்டே சென்ற அதைத் தேடத் தொடங்கினான். துணுங் அது அடிப்பட்டாகத்தான்? சட்டி, பாணி, மாடம், மூங்கு, மூங்கு எல்லா இடமும் பார்த்தாலெய்து; காணாமல். வெட்கத்திட்டு யா பிள்ளை, சரியான சமயத்திற்குத் தொடக்கவியலையே பெயர் திடுக்கிட்டுத் தொடங்கி மூண்டெழுந்தது. துணுங், யாசிடம் காண்பிப்பது தொடங்குதே?

கை-பொருள் தன் மகனாகவே செட்டுப் பார்த்த விடுவது என்று நினைவிருந்தது. அவனருளில் சென்ற உரத்த குரலில் "கூடப் போயிடு" என்று தகைத்தான். பதினெட்டு. மீண்டும் அவ் துறையின் கப் பிட்டுான். அவன் காய் திறக்கவில்லை.

ഗോണിക്സ്

தா. பாஸ்கிருஷ்ணன்

60) துபகாபி காமநாடன் போன்றவர்கள் கொண்டுள்ளனர். அந்தக் குடிகுடிகுதம் அங்கம் கண்டவர் காமநாடா, காமநாடா தேவ அபித கண்டம் இரத்தம். தனிமுதல, தனிமுதலக அந்தக் குடிகுதம் தினர் ஆகும் அதுபிதம் ஒரு பண்டக கொண்டு பண்ட அகலா கண்டுக் கட்டுக அதுபிதம் போன்றது கிண்டி.

அந்த நெருக்கியில் சமீபிய பொருள்
தரத் தீவிரத்த கைக்கொழிந்த சந்தம்
தந்ததான். இவ்வியைப் பார்ப்பதா
வத ஒரு தடவை துன்பமொன்ற பயந்த
யாக அமைத். அந்த அருகருப் தந்த
நிலையத் தோட்டம் தாயகமே தான்
தந்த நுத்தம் தன்னை துன்பகன்.
உலர்ந்த சமீபம் தோள் தெத்தித்
செருகையும் தன்மும் புறமீதமையும்
தாயின் குதப்பியபடியே கைகள் தோன்ற
நுத்ததன் வதை நுத்ததன் தந்த
தொன்ற அருகில் உட்காந்திருந்தான்.
அவர் தன்புன் தந்த பெருமன் படை
யாட்டு, அவருக்குத் தந்ததன் தெத்த
விடமுடியும்? போகும் உயிரைத் தந்த
தீவிரத்த, ஒரு தோட்டு தந்ததில்தான்
தன்மே அவன்!

மதுராபல அருகாமையில் தற்போதைய நிலையிலேயே இருந்த ஒரு பேராய் எனச் சொல்லப்பட வேண்டியது. குழி விழுந்திருந்த அருகாமையிலேயே ஒரு தடைய சான்று, அது பாதாளத்தில் பேராய் பாதாளம் கொண்டது.

11 அப்பா! விசக்ஷைக் கொஞ்சம் பெரி
படுத்தியா? என்று தான் என சந்தித்
தேட்டதே. அந்த விசக்ஷைத் தான்
மனத்தில் தோத்தவிர்த்த பீதியின் விசக்ஷ
தான் என்பதைப் புரிந்த கொண்டான்
நிழலன். ஆனால், எவ்வளவு தன்மனதும்
அந்த விசக்ஷின் பிரகாசம் என்னவோ
அதிமுகிவிடப் போகிறதென்று என்பதை
நிழலனுக்கு எஞ்சாத தெரியும். 'விசக்
ஷிதே மண்ணையெல்லாம்; திர்தான் எதிரு
என்மனதுக்கு' என்று சொல்லுவதற்கான
அதைச் சொன்னவரின் முகம்க் கிடந்த
நில பதைய காசெத்க்கைக் கொஞ்சந்திப்
பொட்டு இருளை விட்டமயக்க குயர்ந்தான்.
அங்கொளிவிழும் சந்திர தெய்வத்த மதய

நாயகியின் மூலம் மீண்டும் தன் பருஷனை
உதிர்ப்பாற்பதாயோம் தெரன்றிவது.

திருச்சாறா பிம்மே? தங்களுக்கு மருத்துவம் குறைந்ததாக சொன்னார்கள். அவற்றினைத் தேடிப் பறப்பட்டுப்போன புகழ்ச்சி கண்டிருக்கும் பிம்மும் திருப்பலிவீதியிலே சென்ற மக்களால் அகன் வகன் செலும் பித் கொண்டிருந்தது. அதுமட்டுமா? அவன் வருகைக்குள்ளேயே — அந்த வேளையிலேயே கிண்டலிட்டான்? கிருத்தவனாகவே போய் விட்டாலும் கூட, 'என்னைக் கொன்றோம்' என்றவரைப் பற்றி ஆட்டுப் பிணைக்கிற; ஆனால் ஏன் புகழ்ச்சி திருப்பலி வருமடிக் கொடுத்திருக்க வேண்டும்? 'பந்த வண்டிப்பாகக் கூறிவிடும் சிலரின் இயந்திரம், அவன்'.

[illegible]

ஆனால், எல்லா ஸ்திரீகளும் எல்லாபடி யாகவே செலாவன் வாங்குதலின் கடியருத்தோ ஹிருப்ப யிருக்கிறதில்லை. நாம் கண்டபடி கக் காணும் இந்த உயை விவதிப்படியை, காலக் சக்கரம் ஒன்றின்மீது இருவழியினால் எழத்தி யுதும், பக்கிவிச் சூழப்பம்—திருகன் வாத்த பெருமன் உட்பட—அந்நகர சக்கரம் அக்க உய்க்காக்க கோரிட்டது.

சாத்தெனாடுகை பாசனவாசனங்கள் போடவே
பட்டிருந்த காலத்த பெருமான் தன்னை
வணங்க முன்விட்டு தந்தப் பதவியை விட
வேந்ததே. அதுமட்டுமே பெரியபெருமையே.

கார தொழிலிலேயே "உய் ரோம! இப்போ வா!" என்று அழைத்தாள்.

ரோம அவள் எதிரில் வந்து நிற்கும். "உனக்கு சஞ்சிதத்தின் பேரில் ஆகா தானே?"

ரோம "ஆமாம்" என்றால் மெதுவான குரலில்.

"சரி! அப்படிக்கு நீ அவனைக் கல்வாணம் செய்துக்கப் போறே. இப்போ வா!" என்றாள்.

"ஆமாம்."

"அப்படிக்கு நீ அவனைக் கல்வாணம் செய்துக்கிட்டு புருஷனும் பெண்ணுடையுமா அருகாசர் கதறி நாடகமாடிச் சம்பாதிக்கலாம் என்று உத்தேசம்!"

"அப்படி யெல்லாம் யோசனை இல்லை. என்னை ஊரிலே என்ருக் கொஞ்சம் சில புயல் இருக்குது. அதை உலுது பயிரிட்டிருக்கும்படி நடத்தலாம் என்று இருக்கேன். ஏதோ ஆகாபாளையோதான் நான் காடகத்திலே போகிறேன். அந்த ஆகா நழிஞ்சு போச்சு....." என்றாள் ரோம.

சின்னக் கண்ணுயின் முகத்தில் சிதில தெளிவு ஏற்பட்டது. இருந்தாலும் அவள் முகத்தில் குழந்திசை ரோகக்களை மறைவவில்லை. "அதுதான் சரி! எனக்கு என் தெரியுமா இந்த சாதுபாசிட்ட பேசட்டுக்கேதவங்களைக் கண்டாப் பிடிக்கல்லே? இப்படி எல்ல பெண்ணை யெல்லாம் ஆகா காட்டி அழைத்தாக்கிட்டுப் போய்ச் செடுத்துச் சந்தியிலே சிறுத்தியிடுஞ்சு. அதுவேதான். நீ இப்போதே இவளை அழைக்கிட்டு ஊரை ரோக்கிவிளம்பு. நீக்காக்கெவாவது கொக்கியெமால் இருந்தால் சரிதான். ஆனும் இதோடே காடக ஆகாமை மறந்துடுங்க. மறுபடியும் நாடகமாடலாம் என்று கவலுடடா. காணுதிங்க. நாம. உன் துணிமணிகளை எல்லாம் எடுத்துக் கிட்டு இப்பவே வளம்பிடு. சஞ்சிதம்! உன்னை யும் தான்! நீயும் வளம்பு" என்றாள்.

சஞ்சிதம் கண்ணின் கண்ணிர் பேருக "நீயே...?" என்றாள் தந்தைமத்த குரலில்.

"காணு...!" என்று சொல்லி ஏனாமாகச் சிரித்து விட்டு "முருகன் திருக்கான்.....இந்தனை கண்ணின் பாராவது பாதுகாத்துக் கிட்டு இருந்தால் கனா?" என்றாள்.

சஞ்சிதம் ஒன்றும் பதில் பேசவில்லை. கண்ணைத் துடைத்துக் கொண்டு புடவை துணிமணிகளை எடுத்து கையத்து விட்டு அவளை எம்மனாரம் செய்தான்.

"போய் வா! இரண்டு பேரும் அன் யோக்கியமா இருக்கா" என்றாள் ரோகம் தொங்கத் குரலில் கையெழு எண்ணுடன். பந்தம் விளையுதும் வளர்க்கப் பாரம் விளையுதேயே?

ரோமயின் பிள்ளும் கையில் ஒரு துணி மூட்டையுடன் சஞ்சிதம் நடத்தான். ஸாடுவேரம் கூதாயில் அவர்கள் சொந்த திணைப்பே பார்த்துக் கொண்டிருந்தவிட்டு உலக பந்தம் எல்லாவற்றிலிருந்தும் விடுதலையடைத்து விட்டவன் போல் ஒரு பேருழக்க விட்டான் சின்னக்கண்ணு.

ஆமோனியம் வடிவேலு அவனுக்குப் பக்கத்திலே வந்து நின்று "எம்மாததையும் நிர்த்துக் கட்டிக்கங்க—மேயே என்ன செய்யலாம்னு உத்தேம். வாத் தியாசம்பா?" என்றாள்.

சின்னக் கண்ணு அவட்டியமாகச் சிரித்துக் கொண்டு "எனக்குப் வயசா பிடுச்சு—உனக்கும் வயசாயிடுச்சு—இனிமேல் இந்த காடகப் பிழைப்பு நமக்குச் சரிப்பட்டு வராது.—நீ கொஞ்சம் ஆமோனியம் வாசிப்பே—நான் கொஞ்சம் பாடுவேன். நம்ம எப்பய்யா ஏதோ கொஞ்சம் மத்தளம் தட்டுவான். நாம் இப்படியே பணிக் செய்துக்கிட்டு ஓய்

யொரு வேத திரமகத் தரிணம் செய்துக் கிட்டு வளுவோமே!" என்றாள்.

"அதுதான் சரி! அந்த யோசனை தான் எனக்கும் பட்டது" என்றாள் வடிவேலு.

"ஆமாம் ஆமாம்—அதுதான் சரி" என்று மத்தளக்காரர் கப்பையாலும் ஒத்துத் தானம் போட்டான்.

கடத்திக் கிடந்து போயி விட்டேனெ
வைத்துக்கொண்டு "அந்தை பெண்ணு,
மாமன் மகள்' என்று ஏதேனும் சொன்னால்
சரிவரப் போயிடுமா? இதென்ன விசை
பாட்டுக் கதைவா?" என்று.

"என்ன செய்வது? விசைபாட்டுக்
கதை போலத்தானிருந்தது. அந்தக்
கதைவந்தால் கொஞ்சம் வேலை. அந்தப்
பெண்ணு குஞ்சிதம் இருக்காலையெ அவன்
இந்த ஊர்ப் பெண்டாள்—எவ்வ பணக்
கார விட்டுப் பெண்ணு. மாமனாகத்
தங்குக் கும்பிரேணம் போனவங்க
கட்டத்தினே அவன் தவற விட்டுட்
டாய்க—அப்போ அவனுக்கு வயச இருந்த,
கீ இங்கே லாடகம் ஆரம்பிக்கும் போதே
ஊரிலே சில பெருங்குத் சந்தேகம்—குஞ்
சிதம் அவன் தாய்காரப் போலவே இருக்
ததாம் கத்தாமி சித்தையமாக அவன் தன்
அந்தை மகன்தான் என்று அப்பிரேமயப் பட்
ட்டிடாக—உன் விடம் வேசிலே லேட்டாக
சுதாமிதம் கலாட்டா ஆயிடப் போகு
தென்று குஞ்சிதத்துக் கிட்டேடேயே
மெதுவாய் பேசி உண்கமையச் சொக்கி
லாக் ஏற்பாடா வேற்று சாத்திரி கடு
ஜாமத்துக்கு மேலே விட்டுக்கு அழைத்
துக் கிடந்து போயிட்டாக. காணிலே
கனக்குத் தவளம் கிடத்தித்த. ஏனே
போய் அவன் விட்டேனெ குஞ்சிதத்தைப்
பார்த்தேன். அவன் தாய்குஞ்சிப் பக்கத்
திலே சித்தத்துக்கிடந்தா—அதற்குப்
பார்த்ததும் என் சந்தேகமும் தெஞ்சு
போய்க—அதா குதாபராய் சந்தேகத்
தங்கு உக்கிரையும் திரைக்கொண்டின்று
கத்தேன். சிதாள் அவன் மகாமகத்துப்
போது கும்பிரேணத்திலே தவறிக்
கிடத்திப் பெண்ணுக்கு ஆரம்பத்தி
லேயே சொல்லிட்டேயே....." என்று.

"சிலக சொந்தது சிதாள். இவ்வையு
காள் காள் தாய்குஞ்சி தாயாய் தப்ப
னுக்குத் தப்பப்பாய் வந்தித்தேனே?"
என்றால் சிதாள் என்று. அவன் குதம்
தழு தழுத்தது. வந்தித்த பாரத்தினுக்
சுதப்பட்ட துக்கம் கொஞ்சாக் கவங்க
வைத்தது. கண்ணில் கீச பெருமெது.
பட்டாமணியக்காரத் பாரதாபத்தோடு
அவனைப் பார்த்தாள். அவனிடம் தாய்
வாறையும் மகாதானமாவையும். "கீ வந்தித்
தாய்—உண்கம—ஆறுப் பெந்தவர்களுக்
குண பாரத்தியம் போயிடுமா? கீ இவ்
வையு காள் வந்திதும் அந்தப் பெண்
தன்னை ஒரு அனாதை என்றுதானே
சிதாத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே?
இவ்வாவிட்டால் தனக்குத் தாயாக் தப்ப
லுக் உதவியைக் எவ்வோரும் இருக்கி
லுக்கன் என்று தெரிந்து கொண்டதும்
அந்தப் பெண் உக்கிர விட்டு விட்டு

ஆகாபோடு தன் குடும்பத்தாரோடு
துட்டிக் கொல்லானா?" என்று.

சிதாள் என்று இதைக் கேட்டதும்
ஒரு பெருமூச்சு விட்டு மனம் குழம்பிய
படியே போனாவினாத்தான். பட்டா
மணியக்காரத் கிதாத்துக் கொண்டே,
"அது போகட்டும்—கீ இத்தனை காள்
அவனை வந்தித்ததற்கு எவ்வோரும் சக்
தோஷப் படுகிறார்களே. உனக்கு அவங்க
என்ன உபகாரம் செய்தாலும் தரும்.
இந்த வயசான காலத்திலே லாடகத்
தொழிலிலே கடுபட்டு கீ ஊருகாரா
அவிய வேண்டாம். கத்தாமி அந்தப்
பெண்டாள் சிதாணாம் செய்துக்கிட்டு
உக்கிரையும் காப்பாத்துவாள். கீ உன்
சொந்த மகன் போலவே குஞ்சிதத்தை
கிதாக்கிவாள்" என்று.

சிதாள் என்று தன்னை ஆட்டிய
வண்ணம் "குருத்தனா எதிர்ப் பார்த்த
வயிறு வந்தித்ததெ திவன் இது இவ்வேகம்.
இத்தனை காள் லாடோடியாய் இருந்துட்
ட்டேன்—வயசாயிடுகே. இன்னும் கொஞ்ச
காள்—அதையும் அப்படியே போக்கிடு
வேனுங்க. அத்தாள் கொதவம். அவங்க
புஞ்சுளும் பெண்டாறியும் சொக்கியமா
யிருத்தால் சிதாங்க. மகன்காரம், சிதக்
போய் வாரங்க—" என்று.

பட்டாமணியக்காரத் சிதது வேறம்
தவங்கினார். அந்த மனம் அவனைச் சமா
தானம் செய்வது கடினமாகப் பட்டது
அவருக்கு. "இப்போது உனக்கு மனம்
சரியாயிடுக. சிறகு போர்த்தித் த
கொந்து" என்று மத்தவர்கிரையும்
அழைத்துக் கொண்டு கொஞ்சம்.

சிதாள் என்று மனக் குழப்பத்தோடு
தானில் காப்பித்தபடியே உக்கிரத்திலுக்
தான். குஞ்சிதம் ஒரு புதமாக உக்கிரத்
திருத்தான். போலு ஒரு புதம் சிதது
கொண்டிருத்தான். ஆமேனியம் வடி
வேலு. மத்தவக்கார கப்பல்கா முதலி
யோர்க்கன் குங்கு ஒருவாரம் வங்கிரை
போல அவனைச் சத்தி உக்கிரத்திலுக்
தாக்கன்.

கேடு வேறம் கொந்த பீன் சிதாள்
என்று ஒரு முடியுக்கு வந்து விட்டவன்
போல் தன சிமிர்ந்து "ச ச குஞ்சிதம்!
இங்கே வா!" என்று.

சுஞ்சிதம் அவன் எதிரில் வந்து சித்
தான். அவன் தன் குதாக்கி கடுமையாக்கிக்
கொண்டு "உனக்கு அந்த கொழு மேலே
ஆகா இவ்விவா?" உண்கமையச்
கொந்து" என்று.

அவன் தவங்கியபடியே சிதான். கொஞ்சி
துன்னாததத் துணிந்து வெளியே சொன்ன
முடியாதவன் போல். அவன் அந்த அநி

என்றார் அகமதி குலியாமல் மட்டா
மணிபக்காரர்.

"வேறுகுத்தனா? யாவன்?" என்
ருள் குறித்துக் கொண்டு சென்
கென்று. இது அங்கிருந்த எம்மோருக்
கும மிகுந்த ஆர்வத்தை உண்டாக்க
யிது.

"அவனும் அகமதிபாடுதான் மீட்
டியே அழைக்கப்பட்டுப் போய் கைத்
திறக்கான்—அது சரி! அந்தப் பெண்
உன் பெய்தானா?" என்றார்.

"அமாம்!" என்றான் சின்னக்கண்ணா.

"எப்படி? உன் சொந்தப் பெண்ணா?"

"இவளை நான் வளர்த்த பெண். சஞ்சி
தத்தையும் குஞ்சித்தத்தையும் நான்
எடுத்து வளர்த்தேன்."

"எடுத்து வளர்த்த பெண்ணா? அது
சரி. குஞ்சிதம் உனக்கு எப்படிக் கிடைத்
தான்?"

"போன மகாமகத்தும் போது சும்ப
கோணத்திலே வாரோ ஒரு குழந்தை
வைக்கப்பட்டத்திலே நலத விட்டுட்டான்.
அந்தக் குழந்தையை ஒப்படைக்க
லாம் என்று உரிமையாகத் தேடினேன்.
அப்போதிலே. அதிலே இருந்து அந்
தக் குழந்தையை என்ன வளர்த்துக்கிட்டே

வரேன். அந்தக் குழந்தைக்குத்தான்
குஞ்சிதம் என்று பெயர்!"

"இந்த சஞ்சிதம்...?"

"இவளை மதனாரிலே ஒரு ஏழைப்
பித்தாக்காரி விட்டுட்டுச் செத்துப்
போயிட்டாள். இவளையும் நான் எடுத்து
வளர்த்து வந்தேன்."

"உன் வளர்த்த வகையில் சரிதான். நீ
வளர்த்ததற்குப் பயன் உன் நாடகத்
தொழிலுக்கு உதவியாக இருந்தாங்க
இந்தாள் நான். இப்போ அவர்களுக்கு
வலாய்க் பாடு! அவர்களை யாருக்காவது
கல்யாணம் செய்து வைத்துக் குடியும்
குடித்தனமுமா பார்க்கிறதுதான் உனக்கு
அறகு. இவ்வாட்டி மாடு தம்பை
அறுத்துக் கிட்டுப் போகுப்போதான்
போவாங்க. தெரிஞ்சதா? அது போடே
டெம். அந்தா சித்திரைப் பாடு. கந்தாமி!
அவன் குஞ்சித்தத்துக்கு அத்தை மகன்;
உரிமையாளன். அவன் விட்டிருக்கான்
அவன் இருக்கா" என்று எதிரில் சித்த
ருகு வாரியனைக் காட்டினார் பட்டாமணி
வக்காரர்.

சின்னக்கண்ணாவுக்கு இது விஸம்பாக
வும் ஆத்திரமாகவும் இருந்தது. "அத்தை
மகனா? ஒரு பெண்ணை இரயோடு இரவா

வைத்துப் பாய் வளர்த்து
புண்பட்ட பாதத்தினால்
வேதனைப் படுவானேன்?
உனக்கு எப்போதாவது ஜாம்பக் கபியாசியும்

ஜாம்பக் கபியாசியை உடனடியே
வளையும் கைப்பும் சிக்குவது மிகவும் விசித்திர
மாகிறது. இந்த அபூர்வமான முனைவைக் கைப்பும்
உவகொக்கும் முறை பெற்றது. வெந்த புண்
றுக்கத் தரிசுமணித்து விக்கைதை வடித்து, சருமத்
தின் மலுள்ள காயத்தை ஆற்றி - உலகம்
பாதுகாக்க திடமாகவும் ஆரோக்கியமாகவும்
இருக்கச் செய்கிறது. காயத்தினால் ஏற்பட்ட
வடுகையும் தடிப்பையும் போக்கடித்து சரு
மத்தை மிஞ்றுவாக்கிறது. மிகுந்த கோழப்பு
கலப்பற்றது என்பதற்கு உத்திரவாதம்.

Zam-Buk

ஆதாரமிக்க குழாய்க்கும் குருத்தானைக் கவியு

எங்கே மறைந்து விட்டது அவர்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. சின்னக்கண்ணு கடுமையாகச் சோழையைப் பார்த்துக் கொண்ட வாய்க்கதகை சூழித்தாய் பொறுக்க முடியவில்லை. அவன் எட்டென எழுந்து வந்து "அவருக்கு ஒரு பாவமும் தெரியாது. அவருக்குத் தனிக் கூடச் சூழித்தந்திப் பேரில் ஆகாயிலும்" என்றான். ஸம்மாள் குரலில் சோழையைப் பரிதாபமாகப் பார்த்துக் கொண்டே.

இவ்வளவு துணிவாக சூழிதம் சோழவுக்காகப் பார்த்து போவதுவான் என்பதில் சின்னக்கண்ணு சீக்கெடுவதில்லை. அதையும் தவிர அவன் சோழையைப் பார்த்த பரிகைய சின்னக் கண்ணுயின் மன எரிச்சலை வகிமையாகவேது. சூழிதம், சூழ்சிதம், சோழ மூலமும் சேர்ந்து ஏதோ குழ்ச்சி செய்யதாக அவனுக்குத் தென்றியது. "ஓகோ! அவனுக்குச் சூழ்சிதத்தில் பேரில் ஆகா இக்கிலா? தெரியுதா? என் மேலேதான் அவனுக்கு சோம்ப ஆகையாது. சீக்க மூன்று பேரும் சேர்ந்து ஏதோ குழ்ச்சி செய்யதாய் போலேதான் எனக்குப் படுது. நாடோடியா வந்த பயங்கதான் மனதிலே தீவினை கையர்க் துரோகம் செய்யுன்னு நான் ஏடுத்து. வளர்க்கப் பெய்க்கலும் இப்படித் துரோகம் செய்யுதே?" என்று.

"சேர்மான தேவதீபிலே எவ்வான் எட்டிலும் வார்த்தியாரே!" என்றான் ஆர் மோனிலும் வடிவேது.

"அவதானே சூழையைக் கெடுக்குது!" என்று மத்தனக்கார கப்பல்வா.

சின்னக் கண்ணுயின் உடல் பதறியது. சூழ்ச்சிக்குத் ஆச்சிரமம் கோபமும் குறுதி வந்தது. "பிழைக்க வகைதேடி, ஓட்ட வந்த பங்களுக்கு இவ்வளவு தியாக இருந்தா நமக்கு எவ்வளவு இருக்காது? உண்ட விட்டுக்கு சோண்டம் செய்வத பங்குகளைக் கொண்டு செய்தாலும் தேவனியே?" என்று சொல்லியபடியே சோழையாக அருட்டு "ஓம்! உன்னைதான் மேலில் விட்டு மார்ட்டை, ஓடிக்கா எட்டி அக்கெதான் மாதிரி இருந்து சூழையே கெடுத்திட்டியே! பேயர் சோழித்திருக்காததான், சூழ்சித்ததை ஒளிக்க கைச்சுது மன்னியே சூழித்ததை கோரிய உள்குது நித்தியபாடத் தான் செய்கிருக்கியே! நீ இப்பொழுது தப்பி ஓடிட முடியாது. சூழ்சிதம் வசாத கையிலே உள்ள நான் விட மாட்டேன்!" என்றான்.

இவ்வளவுதான் அமைதியோடும் பொறுமையோடும் இருந்த சோழவுக்கு எவ்வளவு

மீறிய கோபம் வந்தது. நாடகபாணி யில் அழகாக நடுக்கி விடப்பட்ட அளவு கைய மீதா துடியாகத் துடித்தது. கண்ணக் கொையைப் பழமாகச் சிவந்தது. "மரியாதையாய்த் தாசியாறு பேசு. உன் சூழ்சிதம் எவ்வாறு ஓடிப் போயினோ? நீ வேறுமாதிரி கவியதக்கையைத் தேடுவத மாதிரி காலாராய் போய்த் தேடு. என்னை? பிடிக்கவேண்டு நான் வேறு மாதிரி இதைக் கூட்டத்திலே எடுத்து விவகரிடுதேன். அதற்குப் பையே வினா எங்கிட்டே ஏதாவது பேசினு கொடுப் போயிடுவீங்க!" என்று கையை மட்டி மூங்கியைக் காட்டினான்.

அவ்வளவுதான். சின்னக் கண்ணு அவன் மீது பாய்ந்து பீட்டினாய் பிடித்துத் தன்னிதான். சீமே விழந்த சோழ சின்னக் கண்ணுயைக் குத்துவதற்காகக் கையைத் தாக்கிச் சென்றே வேகமாக ஓடி வந்தான். சூழ்சிதம் ஓடி வந்து இருவருக்கும் குறுக்கே சின்னான்.

இந்தச் சமயத்தில் அந்த ஊர் பட்டா மணிப்பக்காச் இரண்டு மூன்று பேர்களுடன் உன்னே நுழைந்தார். அவர்களைக் கண்டதும் எவ்வோரும் பிரமிப்படைந்து சிந்தனர்.

"என்னவா, நாடக வார்த்தியாரே! இங்கே ஏதேனும் கலாட்டாவா?" என்ற சூர் பட்டாமணிப்பக்காச்.

"இந்தப் பயல் என் பெண் சூழ்சித்ததை எங்கேயோ அழைத்துக் கொண்டு போய் ஒளித்து வைத்திருக்கிறான்!" என்ற சின்னக் கண்ணு பதட்டத்துடன் சோழையை அவருக்குக் காட்டியபடி.

"என் பதட்டப்படுதீங்க—அவனுக்கு ஒரு பாவமும் தெரியாதபோது அவனைப் போய் நீ என் பெண்ணை ஒளிக்க வைச்சிருக்கலானது சேட்டா அவனுக்குக் கோபம் வசாமல் என்ன செய்யும்?" என்ற சூர் பட்டாமணிப்பக்காச் சிரித்துக் கொண்டே.

"இக்கிலா—இவ்வந்தான் அவளை ஒளிக்க வைத்திருக்கலாம். இந்த சாதுவார்ட்டு போட்டுக்கெத பங்களை இப்பொழுதான்—என் பார்த்துட்டேன்—கவியக்களுக்கு எப்போதும் பெண்கள் மேலியே குறி—" என்றான் துடியாய்த் துடித்துக்கொண்டே சின்னக் கண்ணு.

"உட்டிட்டு கொஞ்சம் பதட்டப் பட்டாயே வேறுமாதிரி அந்தப் பெண் சூழ்சித்ததை இவள் ஒளிக்கவைக்கலாமே. அவள் ஒரிட்டிலே வித்தியாகத்தா லிருக்காள்—அவளை சேர்ந்து சாத்திடு வேறொருத்தன் அழைக்கக்கூடும் போய்த் தன்விட்டிலே வைத்திருக்கான்!"

பாதிவாராது அவன் எதிரில் வந்து சேர்
 ருன். "குஞ்சிதம் எங்கே இருக்கிறது
 உனக்கு சிவப்பாடைத் தெரிவதா?"
 என்று ரோமுமகன் பார்த்துச் சந்திதன்
 பரிசுவயுடன் கேட்டான்.

"எனக்குத் தெரிவாது. நேற்று ராத்
 தில் காடகம் முடிந்தவுடனே திரை
 யிலே வந்து படுக்கேன். அவ்வளவுதான்
 தெரியும். என்வாது தாவிட்டேன்?"

"காணியிலே நீ எங்கே போயிருந்தாய்?
 கொடுமையம் வகையில் காணுகிறாயா?"

"பல் துணிவி முகம் தழுவினான் என்று
 வழக்கம் போல ஆதரங்கோக்குப்
 போயிருக்கேன்."

"போய் கொண்டாரே! உனக்குத் தெரி
 வாமல் குஞ்சிதம் எங்கேயும் போயிருக்க
 முடியாது. நீதான் அவன் எங்கேயோ
 ஒளித்த கைத்திருக்கிறாயா?"

இதற்குக் கேட்டதும் ரோமு தடுக்கி
 டான். அவனுக்கு இடி விழுந்தாற்
 போலிருந்தது. அவன் பதறிப் போய்,
 "அட தெய்வமே! எவ்வப் பெருமான்
 ஆகியவா எனக்குத் தெரிவாது" என்று.

"இந்த ஆண், சந்திரம் எவ்வாறு
 உனக்கு காடகத்திலே கொண்டுவிருப்
 போகிறார்களோ அந்த குட்டி மேலே வந்து
 வந்திருக்காப்போல இருக்கிறது. இதற்குத்
 தானே இந்த தாஜபாஸ்ட் போட்டுக்கொ
 பயங்கலி என் அடிக்கடி துணிவாகச்
 சூழ்ச்சித் துணிவோடு கொடுத்த விட்டி
 யிடேன்! நீ மத்தவர்களை மெய்ததை
 மெய்வான் விடப் பெரிய வேலை செய்
 துட்டே! உன்னை என் மேலிலே விட்
 டே மாட்டேன்" என்று சிறிது
 சிவக்கொண்டது.

"இப்போது இவனை இந்த ஊரு பஞ்சா
 யத்தாரு முன்னாலே கொண்டு போய்
 சிறுத்தி விடாவிட்டால் தான் உன்னை
 வெல்லும்" என்று சிவக்கொண்டது
 வுக்குத் தாயம் போடுவது போல் ஆ
 மோனியம் வடிவெது.

"அதுதான் சரிவர வயி" என்று
 மத்தவர்களுக்குக் கண்பலாவும்.

"அப்படித்தான் செய்யணும்" என்
 ருன் பழன் குப்பாமி.

சஞ்சிதம் இவ்வகலையெல்லாம் துணுக்
 குப் பக்கத்தில் உட்காந்தபடியே கவ
 னித்தவந்தான். குஞ்சிதம் எதிர்பாராத
 வண்ணம் திடீரென்று மறைந்துவிட்டது
 சஞ்சிதத்துக்கு மனநெருத்தத்தந்தான்
 கொடுத்தது. உட்ப் பிறந்த தங்கையைப்
 போல் பழைய குஞ்சிதம், சஞ்சிதத்துக்குத்

பாதிவாரம்

உடத் தெரிவாமல் எங்கே மாயவாய்
 மறைத்திருக்கிறாய்? ரோமு அவனைக்
 உடத்தில் கொல்ல சிவந்த எங்கேயோ
 ஒளித்த கைத்திருக்கிறா கொன்பது அவ
 னால் உப்பமுடியாத கதைவாது இருந்தது.
 அவன் மீது பழி கமத்தவது அபாண்டம்
 என்று அவனுக்குப் பட்டது. ஏனென்
 றும் ரோமுவிட குணம் அவனுக்கு நன்றாக
 த் தெரியும். அதையும் தவிர ரோமு
 யுக்குக் குஞ்சிதத்தின் பேரில் துணிக்கட
 ஆகாயம் பற்றுதலும் கெடையாதென்ற
 சகலியம் அவனுக்குத்தான் தெரியும். அவ
 னுடைய ஆகாயெல்லாம் தன் பேரில்
 தான் என்வாதையும் சஞ்சிதம் தெரிந்த
 கைத்துக் கொண்டுருத்தான். அவனுக்
 ழும் அவன் மீது ஆழ்ந்த பற்றுதல்
 இருந்தது. இது அந்த காடகக் குழுவில்
 மத்தவர்களுக்குத் தெரிவாமல் இரண்டு
 உணர்வுகள் அறிந்த அந்தரங்கம். என்
 கதைவாவது ஒரு நாள் குருவருக்கும்
 தெரியாமல் அவர்களுக்கும் எவ்வளவு
 போய்விடுவது என்று தீர்மானித்திருக்
 தனர். ஆனால் அதற்குமுன் குஞ்சிதம்

எப்பட்டால் உடல் போதும். ராஜபார்ட் ஷட்குக்குச் சிட்டுத்தான். அவனுடைய தன் மன்களைக் கருட்டிக் கொடுத்து, செஷுக்கு இரண்டு ரூபாய் பணத்தையும் கொடுத்து, எக்காவது போல் எவ்வடிவாகப் 'பிழை' என்று ஆரோபாதம் செய்து அனுப்பிவிடுவான். மதுபடியும் புதிய ராஜபார்ட் ஷட்க் வருவதெனவர விலும் சிங்கம் என்னுடைய பிரதான பாத்நிரமெற்ற அடிப்பான். 'வலது அது பதுக்கு மெனாதெடு' என்று தங்கியோ மலக்கியோ அவனுக்கு ஏற்பட்டது. பிரதானம் வேறுதலாகக் கூடத் தரட்டு வெற்றிதரமாந் ஷட்குக்குக் கூட்டுவதில் அவனுக்கு சிங் அவனோதான்.

ரஞ்சித்ததையும் குஞ்சித்ததையும் சிங் எக் கண்ணுதல் மகன்போல் வளர்த்த வந்தான். அவர்களுவருக்கும் தங்கத் தாய் தகப்பன் வாடுவது தெரியாது. அவர்கள் சிங்கவுக்கு எட்டிய வகையில் சிங்கம் என்னுதான் அவர்களுக்குத் தாயாகவும் தகப்பனாகவும் இருந்திருக்கிறோம். அவர் அந்த இரண்டு பெண்களையும் அன்பாவும் செவ்வமையும்தான் வளர்த்து வந்தான். ஆனால் அந்த இரண்டு பெண்களுக்கும் அவனுடைய கடுமையான

வாறு உட்டுப்பாடுவதற்குப் பிடிக்கவில்லை. ரஞ்சித்ததற்கு வலது இருபத்திரண்டு. குஞ்சிதம் அவனிடம் இத்தாது வலது சிறிவகம்.

அந்த வலதுவும் பெண்கள் பண்டுகளில் போது அந்த ஈடக கோஷ்டி பெருமான் கோளில் கொமத்திக்கு விளையும் செய்தது. கோலிதற்குப் பக்கத்திலுள்ள பெரிய சத்திரத்து வளையில் உட்காட வண்டுகள் சிறத்தி ஆர்மோலியத்தையும் மத்தனத்தையும் சேறே இதற்கும் போதே 'ஈடகக் காரங்க வந்திருக்காங்க' என்று செவ்வினை முழுதும் பரவி விட்டது. சிறியோர் எல்லாம் பெரியோர்களும் கூட்டம் கூட்டமாக வந்துவெடிக்கக் காத்திருக்கிறார்கள்.

அந்த ஊரில் கோலிதக் கோலிதில் பந்து ஈடகங்கள் போடுவதென்று நீர் மானித்தனர். ஈடகம் என்று இரவி விடுவதே ஆரம்பமாகிவது.

இந்த ஈடகங்கள் எடுத்த விட்டனர். ஆளுவது என் காணியில் அந்த ஈடக கோஷ்டியில் ஒரு கைகளும் குழப்பமும் ஏற்பட்டது. சிங்கம் எக் கண்ணு சேரும் சிறப்புகளாக வளர்த்த வந்த குஞ்சிதம் எங்கோ மாயமாக மறைந்து விட்டது

தான் குழப்பத்துக்குக் காரணம். சிங்கம் எக் கண்ணு அவன் எங்கே போய்த் தேடுவான்? அந்தச் சிறிவ கொமத்திக்கு உடுமாவகாரத்தில் தேடி அவர் படைத்து விட்டான். எக் கோலும் அவன் சிறிவ் வகையப் போய்த் கொண்டு சிங்கம். அவனுக்கு ஒரு புறம் கோபமும் மறுபுறம் துக்கமும் போய்க் புகுந்தது. அவன் மானில் பகலிதமான சந்தேகம் செவ்வமையும்தான். ராஜபார்ட் கோலுதான் இதற்கெல்லாம் காரணமாக இருக்க

வேண்டுமென்று அவன் புத்திரிப்பிட்டது. அவந்தான் கதாவது குழ்ச்சி செய்து குஞ்சித்ததை ஒளித்த வலத்திருப்பாக் என்று சிங்கத்தான். அவனுடைய சந்தேகத்தை மறி மத்திர்போலிருக்கும் ஆர்மோலியம் வடிவெதுவிடம் கொங்குள். அவனும் அப்படித்தானி குக்க வேண்டும் என்று ஆர்மோலித்தான். இந்தச் சந்தேகமும் குழப்பமும் கொடுதோல் வகையில் மானக உறுத்தி கொங்குக்குக் கிவ்வி. உட்கோ கிரகண

வும் ஆரம்பமாகி விட்டது. "ஈப், கோலு! இங்கே வர்!" என்று கூப்பிட்டான் அநிகர தோரணியில். கோலு

ரஞ்சிதமும் குஞ்சிதமும்

◆ வி. நா. கோபாலன் ◆

அத ஒரு நாடக நோக்கு! ஆடும் பரமான் வினம்பரங்களை ஊட்டி நோடிகளையே அவர்களுக்குக் கெடவாது. வேளும் போட்டுக் கொள்வதற்கு மாத்திரம் சில சூதாடலும் போலி ஆரணங்களும் உண்டு. நாடகம் நடந்து வதற்குப் பெரிய மட்டையங்களைப் போலி போட்டகங்களைப் போலி அவர்கள் நேரடிநின்று. சிறிய நோக்கத்தால் அவர்களுக்குச் சரியான இடம். அங்கு தான் அவர்கள் நாடகத்தைக் கண்டு சசிக்கும் மனிதர்கள் உண்டு. அந்த நாள் பெருமைமயம் மதிப்பும் அவர்களுக்குக் கெடக்கூடும்.

சின்னக் கண்ணாடிகள் அந்த நாடகக் குழுவின் தலைவர்; அந்த நாடகக் குழுவிதழைப்பவர்கள் அவரை வந்தபிரிவு ஐயா என்ற கூப்பிடுவார்கள். கதை-வாசகம்-பாட்டு-அதற்குக் கொடுப்பது எல்லாம் அவரே. சின்னக் கண்ணாடிக்கு அந்தப் படியாக அந்த நோக்குமே மதிப்புள்ளவர். அதை குதறவாக ஆமோதனம் வாசிக்கத் தெரிந்த வடிவமேது. அவனுக்குப் பிள் வரிதான் சேமமாத மத்தகக் கார கண்கலா. சாறுபாட்டு சோறு. பழம் குப்பாசாமி முதலியோர். இவர்களைத் தவிர முக்கியமாக இரண்டு கந்தி டிசைனரும் உண்டு. ஒருத்தி பெயர் சஞ்சிதம்; மற்றொருத்தி பெயர் குஞ்சிதம்.

ஒவ்வொரு நோக்குமேதும் கற்பனம் மதிப்புக்கும் மனவாசகம்க்கும் தக்கவடி. பத்தப் பக்கத்தோன்ற நாடகங்களுக்கு மேல் நடந்துவார்க்கள். சந்திரவாசன் சசித்திரி விருந்து சம்பூரண சாமரணம் வகாரியம் சின்னக்கண்ணாடி இந்த நூதன நடிக்கிறையும் இரண்டு பக்க மேனக்காரி கணையும் வைத்து நடத்திக் காட்டி எல்ல பெயர் சஞ்சித விருவாசன். காட்டு சேர், கடல் சேர், —மாளிகைசேர் ஒன்றுமில்லாமல் தோப்பியோ திரைத் வெளியியோ நாடகமோடி ஐயங்களைப் பிரமிக்க வைக்கும் ஆதரம் சின்னக்கண்ணாடி ஒருவனுக்குத் தான் உரித்தானது.

சாறுபாட்டு போட்டுக் கொள்ளும் கடினகாரத் தவிர சின்னக் கண்ணாடிகள் நாடகக் கோஷ்டியில் மற்ற எவ்வோரும் திரைத் தாமதவாசகத்தான். இதற்குக் காரணம் பிரதான வேடம் தரித்து கடிக்கும் அந்த சாறுபாட்டு ஆசாமி நாடகத்தில் மாத்திரம்தான். இவர்களைப்போல் சாதாரண நோக்கத்தில் கூட சஞ்சிதத்தின் பரிசியோ குஞ்சிதத்தின் பெரியோ காதல் கொண்டு விடுவததான். சின்னக் கண்ணாடிக்கு இந்தக் காதல் விஷயம் கட்டோடு பிடிப்பதில்லை. வாலிப வயதில் அப்படித்தானிருக்கும் என்று யோசனை விட்டுப் பிடிக்கும் சபாசம் அவனுக்குக் கெடவாது. கண்டிப்புத்தான்—அவன் சிறிது சந்தே

சென்னை குத்தியாறுப் பேட்டை. A. R. C. பெண்டர் காலத்திற் பள்ளியில் கதாவாசன ஸ்ரீ சே. இராமசுந்தரன் செட்டியாரும் அவரது மனைவி ஸ்ரீமதி ஆர். நேமாசி அம்மையும் தங்குதல் தோத்தரமான ரூ. 70 000 வரையுள்ள கட்டிடத்தை இம்மாதம் 1-4-1961 மேற்படி பள்ளிக்கூடத்திற்கு தனியாகையாக அளித்தார்கள். இவ் கண்பலத் திற்கு சென்னை ஸார்னர் மனைவி பவதாள் மகா சாஸ்திரி நிறைவு ஸாதித்தார். மகாராணிக்ரு ஸமரம் நடத்தித் திருப்பவர் ஸ்ரீமதி நேமாசி அம்மார். மேலே திருப்பவர் ஸ்ரீ இராமசுந்தரன் செட்டியார்.

"எனக்குத் தெரியாது. ஆகவே என் சொல்வதற்கில்லை. பீஜகுப்த மன்னருடைய இப்படித்தவர்ப் பொறுத்த விஷயம் அது" என்று கதேதாரர்கள்.

"பிரேதார தன் தப்பாளுரைப் பார்த்து, "அப்பா! தாங்கள் என் நேச யாத்திரைக்குப் புறப்படுவதே யிவ்வாறு? என் காரி பார்த்ததே யிவ்வாறு. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை ஒரு விபரணாக வைத்துக்கொண்டு, வரும் பீஜகுப்த மன்னருடன் என் காரிக்குப் போய் கார் கூடாது?" என்று கேட்டார்.

அவன் சொன்னதில் என்ன தவறு? ஸட்டிபாத்திர கார்த்திகிலுள்ள காரி அதிக தாரத்தில் இவ்வாறு; கெரு சரீபத்தில் தான் இருக்கிறது. பிஞ்சுபஞ்சவர் தன் பெண்ணைப் பார்த்து, "அப்பா குழந்தை! இவ்வகைய சீக்கிரம் என் எப்படித் தோயாத் திரை புறப்பட முடியும்?" என்று கேட்டார்.

"முடியாத காரியம் என்று ஒன்று காலத்தில் வண்டா, அப்பா? தாங்கள் உத்தரவு கொடுத்தால் இந்தச் சமயத்திற்குள் புறப்படுவதற்கு வேண்டிய ஆயத்தங்களைச் செய்துகொடுத்தேன்" என்று உத்தரவுத் தடவ் கொண்டு வந்தார்.

பிஞ்சுபஞ்சவர் செறித் தங்கொண்டி, "அப்பா பிரேதார! கிரேயானைத் தாக்கு வேண்டிய சேத பாடுகளைச் செய்வ முடியுமா என்று சொல். எங்கிரு பாடுகொரு விதமான ஆட் சேபனை யும் இல்லை. ஆனால் முதலான எனக்கு சீ ஒருவிதமான செமத் தரயும் கொடுக்கக்கூடாது. அங்கையதான்!" என்று.

கதே தாண்டிக்குப் பிரேதாரத்தில் மேல் முன்பே யானருத்தம். பீஜகுப்தரடவ் நேச யாத் திரைக்குப் புறப்பட வேண்டும் என்று பிரேதார தன் விருப்பத்தைத் தெரிவித்த தன் அகநுடைய யானருத்தம் இன்னும் புன் டிக்கு அதிகமாகி விட்டது. பிரேதார கட்டா

யம் பீஜகுப்தரித்தான் கார்த்திகிலுள். அதனுதான் காரிக்குப் புறப்படுவதற்கு இவ்வகைய சீக்கிரமாகத் தயாராகி விட்டான் என்று எண்ணினான் பிரேதாரங்கள். ஆனால் அந்த காரியம், "அவன் கார்த்திகிலுள் விட்டான் டிட்டு காரியம் ஆகிவிடுமா? பீஜகுப்தரும் அவ்வகைய அவினார் கார்த்திகிலுள் வேண்டும்? என்று எண்ணம் எழுந்த அவனுதான் தங்குத் தெறித ஆதரவ் அளித்தது. ஆகவே அவன், "பிரேதார கெழுடன் நேச யாத்திரைக்கு வந்தான் எவ்வதரான். இருகாரித் தன்னை பார் கார்த்திகிலுள்ள என்வதரவாகுத அவன் புரிந்த கொண்டு விடுவான் அங்கையா?" என்று பண்ணினான்.

பிரேதார கதேதாரங்களைப் பார்த்து, "கண்டா! எவ்வளும் தங்குடன் வருகிறது. இந்த விஷயத்தைத் தயவுசெய்து தாங்கள் பீஜகுப்த மன்னருக்கும் தெரிவிப்புகள்!" என்று. (தேடலும்)

யசோதராவின் அந்தச் சொற்களைக் கேட்டதும் சுவதாங்கனின் மூகம் போன போக்கைச் சொல்லி முடியாதது. அவன் போய் அதைத்தான் போலம் களைவிழ்த்து காணப்பட்டான். அவருடைய அந்தச் சொற்களில்தான் என்ன பொருள் புலப்பட இருந்தது! அந்தச் சின்னஞ்சிறு வாக்கில் பத்தின் தங்கவடிவ பங்குதான் உண்மையான ஒளிந்திருக்க வேண்டும்? 'யசோதரா சுவதாங்கனைக் காதுவிக்கவில்லை' என்பதனால் அவன் சொன்ன அந்த வாக்கியத்தின் சுயநம்புடைய பொருள்!

சுவதாங்கன் எப்படியோ தன்னைச் சமாளித்தக் கொண்டு, "அம்மணி! தாங்கள் என்னைக் காதுவிக்கவில்லை என்பதை என் அறியிறன். ஆனால் என் தங்கனைக் காதுவிக்கிறேன். இந்த விஷயத்தை என் தங்கனிடம் சொல்வது சரியாகியிருக்காது. என்னென்ற காதல் புரியக்கூடிய பொருளே ஒழிய விளக்கிச் சொல்லக்கூடிய பொருள் அல்ல. காதல் விளக்கிச் சொல்லுவது கடினம்; முடியவும் முடியாது. ஆனால் என் என்ன சொல்வது? சொல்லும்படியான சந்தர்ப்பம் வரப்படுகிறீட்டோ. இம்மாதிரி சந்தர்ப்பம் வரப்படுகா விட்டால் என் இதை இங்கே பிரேரணை செய்து இருக்கமாட்டேன். என் என் உதப்பான வாழ்க்கைதான் என்னவாம் அசட்டுத் துணர்ச்சிதான் என்னவாம் தங்கனிடம் மன்னிப்பு வேண்டுமென்" என்றான்.

யசோதரா எழுந்தவாறே, "சுவாமி! தாங்கள் மன்னிப்புக் கேட்கவேண்டிய அவசியமில்லை. என் இதற்காகத் தங்கனைக் குறைபாடாக இல்லை. தினசரி வாழ்க்கையில் இம்மாதிரி பத்தினியோ கிழிச்செய்தல் எட்டிவிட்டது. எதற்கென்றுதான் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறது முடியும்? அதுமட்டும் அல்ல; அடிக்கடி மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டுருந்தால் ஒரு மனம் சொல்லத்தகு மதிப்பில்லாமல் அல்லவா போய்விடும்? சரி, என் போய் அப்பா வந்த விட்டாரா என்ற பதில்கொடுக்கிறேன்!" என்ற சொல்லி எழுந்தான்.

நேரு யசோதரா அங்கிருந்து புறப்பட்டாள் சென்றாள். தன் மனமெரும்தான் தவற இதைத்தான் விட்டதா

தே நோன்றியதா சுவதாங்கனாக இருந்தது. அவன் யசோதராவைக் காண வேண்டும் என்ற ஆவன அப்போது வந்திருந்தான். அங்கிருந்து வரவாக அவனைக் கண்டும் விட்டான். அதன்மேல் தனியாகவே கண்டான். கண்டதோடு மட்டும் அல்ல; அவனுடன் அதிக கோபம் உடையவாகக் கொண்டிருக்கும் பாக்கியமும் விட்டபடி. அவன் தன் மூட்டான் தனித்தனியும் யசோதராவைக் கோபம் மூட்டாமலிருந்திருந்தால் இன்னும் எவ்வளவு கோபம் வேண்டியிருந்தும் அவனுடன் பேசி விருத்திருக்கலாம். தன் மூட்டான் தனித்தனியே என்னவோ அரிய சந்தர்ப்பத்தைக் கண்டுதான் கொண்டதை விளத்தபொழுது அவனுக்குத் தன் மேலேயே ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வந்தது. இன்னமும் அவருடைய கருவிக் கட்டைத் திருப்பது கிடைக்காத நோன்றியதா அவனுக்கு. எந்தக் காரியத்தை உத்தேசித்த அவன் கந்தாருக்கு உதவிக்கூடிய தந்தைப் பதிலாகக் கெட்டு அங்கவா நோன்றி விட்டது! அவன் எழுந்த வெளியே புறப்பயணத்தாகத் தங்கித் தங்கி யோசித்தக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே, யசோதராவை அடைந்ததே கொண்டு விருத்திருப்பது அந்த அளவிலேயே பிரேரணைதான். விருத்திருப்பது என்னதும் சுவதாங்கன் தன் உயிர் காணக்கூடிய தெரிவித்தான்.

விருத்திருப்பது என்னவென்று சுவதாங்கனுக்குத் தன்னிடத்தில் ஜாடை காட்டிக் கொண்டே, "உட்காரு, அப்பா சுவதாங்கன்! உட்காரு. ஆகும், நீ யிருப்பது ஜாடை நேர வாழ்க்கைக்குப் போகப் போகதான் கேள்விப்பட்டேன்" என்று, உதவிக்கூடியதாரு!" என்று கேட்டான்.

சுவதாங்கன் வெகு பிரயாணப்பட்டது திரை காண்க சிபிஸ்பு வர வதைத்தக் கொண்டான். "ஆகும், சுவாமி! காண்கதே காண்க புறப்படுகதே இருக்கிறேன்" என்ற பங்கவாகப் பதிலை அளித்தான். "உட்காரு யசோதரா உத்தேசித்தா?" "காண்க" "எப்பொழுது திரைப் புறதா" என்று விருத்திரித்தான்?"

சீத் திரிலேகா

ஸ்ரீ பகவதி சரண் வர்மா

இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயம்

வாதம் வளர்ந்தது!

பீஜகுப்தனிடம் விடை பெற்றதில்
சொண்டதும், சகேதாங்கன் சேரே மிகுத்
யுஞ்ஞபிரம் மானிகாவை அடைந்தான். அப்
பொழுது மிகுதயுஞ்ஞபிரம் மானிகாவின்
இல்லை. எங்கோ வெளியே போயிருந்தார்.
சகேதாங்கன் தான் வந்திருக்கும் விஷ
யத்தை பரோதாராவுக்குச் சொல்லி
அனுப்பினான்.

இரண்டாம் மண்டபத்திலே சகேதாங்
கன் பரோதாரா சந்தித்தான். இருவரும்
ஒருவரை ஒருவர் வணங்கிக் குரல்
பிடித்து விசாரித்தல் செய்தனர். பிறகு
படித்தல் இருந்த ஆசைதான் இருவரும்
அவர்களால். சித்திரமேய் வரை அவர்க
விடையே அமைதி கவியது. உடனில்
சகேதாங்கன் முதல் முதலாகப் பேசின
ஆம்பித்த வந்தது அங்கே விவரித்த
பொருத்தம்தான் சகேதாங்கன்.

"அம்மணி! விரைக்கு என் பீஜகுப்த
மன்னருடன் பாடலியுத்திர சோகத்தை கிட்டி
வெளியே போவப் போகிறேன். என்னை
திரும்புகா எத்தனை நாட்கள் ஆகுமோ,
தெரியாது! ஆகவே உங்களை விடை
பெற்றுப் போவதற்காக வந்திருக்கிறேன்"
என்றான் சகேதாங்கன்.

அதைச் சொல்லி முடித்ததும், அவன்
பரோதாராவின் முகத்தை எதிர்நோக்கிப் பார்த்
தான். பரோதாராவின் முகத்திலே பாடுபாடு
வீதமான உணர்ச்சி மாறாததும் தென்பட
வில்லை. "என்ன, பீஜகுப்த மன்னர்
வெளியுக்குப் போவப்போகிறார்? அவர்
சேற்ற இங்கே வந்திருந்த பொழுது
பாடலியுத்திர சோகத்தை கிட்டி வெளியே
போக உத்தேசித்திருப்பதாகத் தகவல் ஒன்
தம் சொன்னவியல்பு!" என்ற கேட்டான்.

பரோதாரா தன்னைச் சேற்றப் பொருட்
படித்தான் பீஜகுப்தருடைய பேச்சை
சுருத்த சகேதாங்கனுக்குச் சித்தம்

பிடிக்கவில்லை. அதுவாக்கு அவன் மீது
ஆத்திரம் ஆத்திரமே வந்தது. "ஆம்,
அம்மணி! பீஜகுப்த மன்னரை கிட்டிவிட்டுச்
சித்திரமேயை நிகழ் பெறும் சோகத்
தன் போலி குமாரியிடம் போய் கிட்ட
பன். அதும்தான் அவர்....." என்ற
ஆம்பித்தான் சகேதாங்கன்.

அதைச் கேட்டதும் பரோதாராவுக்குத்
தாக்கி வாரிப்போட்டது. "என்ன சொன்
கிறான்? சித்திரமேயை கவாக்கிய வாழ்ந்
தையை மேற்கொண்டு கிட்டானா? ஆர்
சரியான இருக்கிறதே, இன்ன சோகத்
தது!.....அப்படியானால் பீஜகுப்த மன்ன
ருடைய கைம் புன்பட்டிருக்கச் சாணம்
இருக்கிறதே" என்றான். அதைச் சொல்லி
முகத்ததும் பரோதாரா சித்திர மேய்
மொனம் சந்தித்தான். பிறகு, "என்
முதல் முதலாகச் சித்திரமேயைக் கவ
பார்த்த அக்கைக்கே தெரிந்த சொல்லு
கிட்டேன். அவன் ஒரு தெய்வத்தான்.
பீஜகுப்த மன்னருக்கே அவன் மகத்தான
நினைவம் செல்வக் கடியவந்தான். சந்தே
கமில்லை!" என்றான்.

தன்னைத் தன்னைக்கே எப்பார்க்கோ,
அது போல் பரோதாராவின் மனதைப் புன்
பித்தப் போய் சகேதாங்கனின் மனமே
புன் பட்டி கிட்டது. அதுவாடைய உள்
வந்ததே பரோதாராவின் மனதை இன்னும்
சோகச் செல்வ வேண்டும் என்ற எண்ணம்
வந்ததது. ஆகவே அவன் பரோதாராவைப்
பார்த்து, "பீஜகுப்த மன்னர் சித்திரமேயை
ஒருத்தியைத் தவிர வேறு எந்தப் பெண்ணை
பிரேம எதற்கு உணர்ந்தார்? என் எடுத்ததம்
பார்க்க மாட்டார். அதுவா என்னுக்கு என்ரு
தத் தெரியும். வேறு பெண்ணைக் காதலி
பது என்பது அவரால் உட்காது காரியம்.
சித்திரமேயை தன்னைப் பிரித்த சொன்ற
தயவந்தது அவரால் தான் முடியவில்லை.
அதுவாடைய பிரித்த தயவா எப்படியாவது

வது முழு மோசம்! அசீயாயம்! அயோக்
பெத்தனம்!" என்று.

"எங்க, என்ன அபேரம்பெத்தனம்
செய்திருக்கிறீர்? தாய்க்கு அப்படிச் சொல்
வதற்கு என்ன சீயாயம் இருக்கிறது?
என்னுடைய மிகை குருவியைச் சந்தா
வது வேண்டி இருக்கிறதா? இல்லை.
அது முத்தரமாய்த். என் கண்டு
பிடித்த பிரம்பியை எதாவது குறை
இருக்கிறதா? இல்லையே இல்லை. அது
ஓர் அபூர்வ நெருப்பு. அப்படி பிடிக்கும்
பொது தாய்க்கு என் என் மீது அரை
வெய்யாகக் குறை சொல்ல வேண்டும்?
என் பெயர் சொல்லித் தங்களை ஏமாற்றி
விட்டேனா?"

"நீர் முதலில் இத்தக் கவர்த்தை என்
சொல்லுக் கொடுத்திருக்க வேண்டும்."

"அது அப்படி முடியும்? இந்த என்
தீர்த்தப் படிப்படியாகத்தான் கைக்க
வேண்டும். தாய்க்கு உறுவதுபோல
ஒரேவடிவாகத் தாய்க்குக் குறித்துவிட
முடியாதது."

சிறு நேரம் வரை இருவரும் பேச
வில்லை. சோபநி குழப்பத்தில் அசு
பட்டுத் தத்தளித்த வண்ணமாக இருக்
தார். இவ்ளும் ஒரு கெடுக்கடப்
பிற வலத்துப் புறகை வலித்துத்.
கடைசியில் சோபநி ஒரு முடிவுக்கு
வந்தவாபோல, "சரி, இத்தகு எவ்வளவு
பணம்?" என்று கேட்டார்.

"பத்துவட்டம் பன்ன" என்றுத்
இவ்ளும் அடைசியமாக.

"இத்த வட்டம் போதாதா?"

"கூறாம்; அதில் ஒரு விவிலிவட்டக்
குறைக்க மாட்டேன். இதை வேறு
காட்டுக்கு விக்கும் இருபது வட்டம்
பவுவட்ட என்னுக்குக் கொடுத்தார்."

"உண்மை! உண்மை!" என்று
சொல்லி விட்டுப் பெருமூச்சு விட்டார்
சோபநி. கடைசியில் மீண்டும் பத்து
வட்டம் பவுவாக்கு ஒருசென் எழுதி அதை
இவ்ளுவிடம் கொடுத்தார்.

இவ்ளும் எழுந்த சோபநியைக்
கையைப் பிடித்துக் குறுக்கிவிட்டுப் புதுப்
பட்டாசு. ஒரு அடிதான் அவன் எடுத்த
வைத்திருப்பான். அதற்குள் சோபநி திட
சொன்று ஏதோ ஞாபகம் வந்தவாபோல
"மின்ட்! ஒரு சீயியும்!" என்று.

இவ்ளும் திரும்பிவந்தான்.

"இத்தக் கவர்த்தை பிரம்பிக்குக் குண்டு
தாக்க முடியாத அம்மையா?"

"ஆம்; இப்போதுள்ள பிரம்பிகள்
எதுவும் அதைத் தாக்க முடியாதது.
ஆனால் இனிமேல் அதைத் தாக்கக்

கூடிய பிரம்பிகள் கண்டு பிடிக்கப்படலாம்
அம்மையா?"

"அத்தகைய பிரம்பிகள் கண்டுபிடித்
கப்படு மென்ற நீர் உறுதியாக கம்பு
கித்தாரா?"

"கம்புவதாவது! அவற்றை ஏற்
கொடுவ கண்டுபிடித்தாவி விட்டேன்!"

சோபநி மிக்க திடுக்கிட. "பார்
அதைக் கண்டு பிடித்தது!" என்று
கேட்டார்.

"வேறு பார்? என்னதான்?"

"காசமாய்ப் போக! இதை நீர் என்
முன்னமே சொல்லவில்லை?"

"வந்த எக்திரப் படிப்படியாகத்தான் வந்த
வேண்டு மென்ற தாய் சொல்லவில்லைவா?"

சோபநிக்கு என்ன செய்வதென்றே
புரியவில்லை. அவருக்கு உண்மையாகவே
கைத்தியம் பிடித்தாவிடும் போல இருக்
தது. அவர் உறுவதாவது: "இப்போது
இத்த பிரம்பியை என் வரம்பிவர
வேண்டும். இதை என் வரம்பிவர
வேண்டு புதுக் கவர்த்தைக் கண்டுபிடித்
திருப்பதாகச் சொல்லுமி:—இல்லைவா?"

"ஆம்."

"அத்தக் கவர்த்தைக்காகப் பத்து வட்
ம் பவுவ எக்கவிடமிருந்த பிடுங்கிய
தேரு, நீர் இவ்ளொரு பிரம்பியைக் கண்டு
பிடிப்பீர்; அப்போது இவ்ளொரு கவர்த்
தைக் கண்டுபிடிப்பீர்—அப்படித்தானே?"

"ஆம், அதில் என்ன சந்தேகம்?"

சோபநி கைகளைப் பிளந்த
கொண்டே, "அயோக்கியா! கொங்கைக்
காரா! வஞ்சகா! நீ காசமாய்ப் போக!
உன் ஏழேழ்நகரமுதையும் சீர்முறையாய்ப்
போக! நீ பார்? உன் பெயர் என்ன?"
என்று கேட்டார்.

இவ்ளுவிடம் முகத்தில் கொய்க் போல்
பெத. அவன் சொன்னான்: "நீர் என்னை
எவ்வளவு திட்ட வேண்டுமோ அவ்வளவு
தீட்டும். ஆனால் என் பெயரைச்
சொல்ல மாட்டேன். உமக்குக் கொஞ்ச
மாவது சீயெனம் இருந்தால் என் சொல்
வது முற்றிலும் பகுத்தறிவுக்கு ஒத்தது
என்பதை உணர்ந்த கொங்கை. புதுப்
புது ஆய்வுகளில் நீ மீது குறைந்தப்
பத்து வருஷங்களைக் கொண்டு கெள், பத்து
விநாடிகளைக் கொண்டு கெள்! என் உண்
மையைச் சொன்னேன். ஆனால் நீதோ
என்னைத் திட்டிவிட்டீர். என்னுக்கு கெட்டம்
எதுவும் இல்லை—வந்தனம், என் போய்
வருகிறேன்."

கையைப் 'படா' சொன்று எத்திவிட்டு
இவ்ளும் அவ்விடத்தை விட்டு விளாந்த
கொள்ளும். சோபநி கிழிந்தார்.

"முதலில் ஒரு விமான குருப்பணை
கீழ் கண்டு பிடித்தீர். பிறகு, அதைத்
தான் தூண்களுவதற்கு ஒரு பிரச்சினைய
யும் கீரே கண்டு பிடித்தீரே! வெட்டியாக
இல்லையா உமக்கு!" என்று அவர்.

இளைஞன் சிரித்து விட்டுச் சொன்னான்:
"கான் என்னத்துக்காக வெட்டப்பட்ட
வேண்டும்? புத்த வந்தியம் ஸுப்பிரமணிய
வெட்டிப் பிடித்து என்பது உங்களுக்குத்
தெரியுமா? ஏதாவது ஒரு புத்தக்
கருவி கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் அதற்கு
ஒரு எதிர்க்கருவியையும் கண்டுபிடித்தாக
வேண்டும். நான் கண்டு பிடித்த விமான
குருப்பணி இருக்கிறதே, அது மகா பலம்
கொண்ட ஆயுதம். ஆகையால், அதற்கு
எதிர்க்கருவி ஒன்றைக் கண்டு பிடிக்க
வேண்டியது அவசியமாகி விட்டது."

சோனுபதி சற்று நேரம் பேசுகிற
சொத்து விட்டுக் கூறினார்: "ஆம், நீ
சொத்துவது ஒரு வகையில் உண்மை
தான். ஆனால் அந்த பிரச்சினை வேறு
வாழ்வது கண்டுபிடித்து என்னிடம்
கொண்டு வந்திருந்தால் அதற்கு அந்தம்
இருக்கிறது. நீ கண்டு பிடித்த குருப்
பணை நாமாக்குவதற்கு கீரே ஒரு
பிரச்சினையும் கண்டு பிடித்துக் கொண்டு
வருவதெல்லாம்....."

"அட அடய்யே! நான் கொண்டு வந்
தால் என்ன? — வேறு பரீ கொண்டு
வந்தால் என்ன? இதில் பிரமாணமாக
என்ன விதிவிலாசம் வந்து விடப் போகி
றது? நான் வெளியே போய், என்
வினையை எடுத்து விட்டு, வேறு உடை
அணிந்துகொண்டு, திரும்பி வந்து,
இதைச் சொல்லிவிட்டால் ஒப்புக்கொண்
டிருப்பீர்களாக்கும்? — அப்படித்தானே?"

இதைக் கேட்டு சோனுபதி
சற்று வெட்கம் அடைந்தார்.
இளைஞன் கூறியது முற்றிலும்
உண்மையாகவே அவருக்குத்
தோன்றியது.

"ஆகட்டும்; இந்த பிரச்சி
னையும் நான்கள் வாய்க்கிக்
கொள்கிறோம் அதை நீ வேறு
வாருக்காவது விற்ற விட்டால்
எங்கள் விலைம ஆபத்தாகி
விடும் அல்லவா? — இதன் விளைவு
என்ன?"

"பத்து வட்டம் பவுன்,"

சோனுபதி மீண்டும் பத்து
வட்டம் பவுனுக்கு ஒரு சேக்
எழுதி அந்த வாலிடவிடம்
கொடுத்தார்.

இளைஞன் புறப்படுவதற்காக
உடனே எழுந்தான்.

சோனுபதி அவனைப் பாராட்டினார்.
"விமான குருப்பணைக் கண்டு பிடித்த
தும் அங்காமல் மிக்க சக்தி வாய்ந்த ஒரு
பிரச்சினையும் கண்டு பிடித்த விட்டாயே!
உம்முடைய புத்தி மூட்பத்தைப் புகழ்
கிறேன்" என்று அவர்.

வாலிடன் சிரித்து விட்டு, "தாங்கள்
என்னை அங்குக்கு மீறிப் புகழுகிறீர்கள்"
என்றார்.

"இங்கு, இங்கு! உண்மையைத்தான்
சொல்லுகிறேன்."

"மிக் சந்தேகமும், ஆனால் தாங்கள்
ஒரு விஷயத்தைக் கவனிக்க வேண்டும்.
எவ்வளவு சக்தி வாய்ந்த கருவியாக இருக்க
தாலும், அதற்கும் ஒரு எதிர்க்கருவி அவ
சியம் இருக்கிறதும்."

"இருக்கலாம். ஆனால் இந்த பிரச்
னையை எதிர்க்கக் கூடிய சக்தி வாய்ந்த
ஆயுதம் எதுவும் இருக்க முடியாது."

"ஆம், ஆம்! என் பிரச்சி மிக்க சக்தி
வாய்ந்ததான். ஆனால்—"

இளைஞன் மீண்டும் உட்கார்ந்தான்.
சோனுபதி பீதியுடன் அவனை உற்று
பேசுகிறார். வாலிடன் கூறினான், "நங்க
விடம் ஓர் இரகசியத்தைக் கூற விரும்பு
கிறேன். நான் ஒரு வகையான இரும்புக்
கவரம் கண்டு பிடித்திருக்கிறேன். அக்
தக் கவரத்தை மேற்படி விமான குருப்
பணி மீது போட்டு மூடினால் இந்த பிரச்சி
னை ஒன்றும் பண்ணவே முடியாது.
அது அவ்வளவு உறுதியானது."

சோனுபதிக்கு ஆத்திரம் உண்டாகிற்று.
"என்ன இது! சத்தப் கைத்தியக்காரத்
தனமாக அவ்வளவு இருக்கிறது! நீ சொல்

"சரி" என்ற பதிலை அதில் தேடிவது அந்தப் பார்வை.

"நாழிகை ஆடு விடுமே என்று பார்த்தேன்" என்று இழுத்தாற் போல் சொல்லி விட்டு அந்தப் பக்கம் திரும்பினான் கோபு. பாபுவுக்கு கண குழி.

'போட்டாபாட்டா' காட்டாகுண்டு'க்காக வெளியூரிலிருந்து பிரபல பாயில்வான்கள் வரவழைக்கப் பட்டார்கள். அன்று எல்லையிலுள்ள அதுதான் மூக்குமரான சிகழ்ச்சி. அதற்கென்று தனிக் கட்டணம் வைத்திருந்தார்கள். எல்லவாகும். எல்லகூட்டம். பந்தயம் ஆரம்பிக்கப் போகும் சமயம். பாயில்வான்கள் மைதானத்திற்குள் துளைந்தார்கள். அவர்களைச் சுற்றிப் பெருங்கும்பம் ஒன்று தன்னிக் கொண்டு வந்தது. அந்தக் கும்பத்தில் சிறுவர்கள் கால்வரும் சிக்கிக் கொண்டார்கள். எங்கேயோ பரங்குப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பாபு கோபுவின் கரத்திலிருந்து தனியாக விடுவிக்கப்பட்டு வெறு பக்கம் இழுந்தெறி

இருக்கவென்றேயே குடியை விட்டுவிட்டுக்கொண்டிருக்கும் போட்டாபாட்டா. இதில் எத்தனை இடங்களைக் கிடைக்கிறான் என்னவென்று கவனிப்பது.

வப்பட்டான். "பாபு! பாபு!" என்று இரண்டு மூன்று முறை கோபு கூப்பிட்டான். "கோபு! கோபு!" என்று நாலுதரம் பாபு எவ்விருந்தோ கூவினான். ஆனால் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொள்ள முடியவில்லை.

சுமக் சப்தம். தேடியோ இரைச்சல். பொது ஜனங்களின் ஆரவாரம் குன்றி நடக்கும் இடத்திலிருந்தானமும் கூச்சல் எல்லாமாகச் சென்றது இரு இனம் குரல்களையும் அழகி விட்டன.

ஜம்புதான் அகப்படவில்லை வெள்ளம் தம்புப் பயிலும் காணோமே! பாபு தனியாக அவர்களைத் தேடினான். அவனுடைய முயற்சி விவரத்தமாயிற்று. அவர்கள் எங்கே போயிருப்பார்கள்? பாபுவுக்கு ஒன்றமே புரியவில்லை. எப்படி விட்டிருந்த திரும்பிப் போவது? மாமாவின் விட்டு விவரங்கூட சரியாகத் தெரியாது! அவனுக்கு அழகைப் போங்கிக் கொண்டு வந்தது. (தொடரும்)

அவருடைய நன்றி

பெரிசூட்டி ஒரு ஆயிரத்திற்குப் புகழ் பெற்ற எழுத்தாளர். பல அற்புதமான நாடகங்கள் அவர் எழுதியிருக்கிறார். தாம் எழுத்து வன்கமையின் மூலம் அவர் எட்டாக வணக்கமான மனத்தைச் சம்பாதித்துள்ளார். தாம் எழுதும் ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் குறைந்த பட்சம் ஒரு அம்மியாவது அவர் வாய்க்குவது வழக்கம். மனம் வாய்க்காமல் ஒரு எழுத்தாக்கை அவரிடமிருந்து எழுதி வாய்க்குவது கஷ்டம்.

அவருடைய நாடகங்களைப் படித்த அதில் மனதைப் பதிகொடுத்த ஓர் அன்பர், அவர் வாய்க்காத ஏதாவது ஒரு வார்த்தையாவது எழுதி வாய்க்கி, அதைத் தம் வீட்டில் கண்ணாடிபோட்டு

மாட்ட வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டார். அவரிடம் மனம் அதிகமாகக் கிடையாது. ஆகையால் ஓரே ஒரு அம்மியை மாதிரி அவருக்கு அதுபயி, தம்முடைய விருப்பத்தையும் ஒரு கடிதத்தில் தெரிவித்திருந்தார்.

கொஞ்ச காலம் கழித்தது. பெரிசூட்டி கூரவிட மிகுந்து கடிதம் எப்போது வரும் என்று அவர் காத்துக் கொண்டே இருந்தார். ஒரு நாள் அந்தக் கடிதமும் வந்தது. அவர் ஆவனாகக் கடிதத்தை வாய்க்கி அதை உடைத்தார். அது என்ன எழுதியிருக்கிறது என்று பாராப்பாகப் பார்த்தார். எந்தவும் என்று அந்தக் கடிதத்தில் எழுதப் பட்டிருந்தது!

★ ★ ★ சிந்துவாசை டைப் பண்டித சந்திரவாசக ஜலவாயு
 துணைத் துயர்ப்பதில் உப்போது அமெரிக்கா முனைத்திருந்தது.
 ஜலவாயு துண்டால் உலகத்துறும் பெருந்த அனர்த்தமும் ஆபத்தும்
 ஏற்படும எனது பிரபல விஞ்ஞானியான டான்மன் சந்திரவாசகர்.
 உலக வல்லவர்கள் ஒன்றோடொன்று போட்டி போட்டிக்கொண்டு
 காசிய ஆசனங்களைத் துயர்ப்பது எவ்வளவு முட்டாள் துணைவாது
 எனபதறமும், அழிவுக் கழிவுக் கண்டுபிடிக்கக் கொட்டித்தால் அதற்கு
 நடவடிக்கை இராது என்பதறமும், ஒரு பண்டிய துயர ஆச்சரிய எழுதிய
 இத்தக கதை எவ்வளவு அழகாக விளங்குகிறது! ★ ★ ★

சோனாபதியின் ஆத்திரம்

மொழிபெயர்ப்பு : சபரி

ஒரு நாள் ஓர் இளைஞன் ஏதோ ஒரு
 நேரத்து யுத்த இலாகாக் காரியாலயத்
 துக்குள்ளே நுழைந்து, யாரோ ஒரு அதி
 காரியை நோக்கி, "உங்கள் சோனாபதியை
 நான் பார்க்க வேண்டும்" என்று.

அதிகாரி அவனை உற்றுப் பார்த்து
 விட்டு, "என்? என்ன விசேஷம்?" என்று
 கேட்டார்.

"நான் புதிதாக ஒரு கருவி கண்டு
 பிடித்திருக்கிறேன். அது யுத்த நால்
 திரத்திலே பெரும் புரட்டு உண்டாக்கக்
 கூடியது. அதை யார் முதலாவது வாங்கு
 கிறார்களோ அவர்களை ஒருவராவும்
 வெல்ல முடியாது" என்னுள் இளைஞன்.

அதிகாரி விடப்பட்டுள் இளைஞனின்
 கையைப்பிடித்துக்குறுக்கிவிட்டு, உடனே
 அவனை சோனாபதியிடம் அழைத்துச்
 சென்று, அவனை அவருக்கு அறிமுகப்
 படுத்தி வைத்தார்.

சோனாபதி அவனை உட்காரச் சொல்லி
 விட்டு, மிக்க மரியாதையுடன், "நீர்
 என்ன கருவி கண்டு பிடித்திருக்கிறீர்?"
 என்று கேட்டார்.

"நான் ஒரு விமான குருப்பலர் கண்டு
 பிடித்திருக்கிறேன். அது ஒரு வரம்பு
 வரை ஆகாத்திலேயே இருக்கும். ஐயா
 கிரம்போர் வீரர்கள் அதில் இருக்க முடி
 யும். சாற்றே முதலியோ, வெய்யிலோ
 பகலியோ எதுவாயிருந்தாலும் சரி, அது
 லட்சியம் செய்வாது. உங்களுக்கு அது
 வேண்டுமா?"

சோனாபதிக்கு அதை கம்பவே முடிய
 வில்லை. "உண்மையாகவா? அப்படியும்
 ஒரு கருவி இருக்க முடியுமா?" என்று
 அவர் வாயினை நோக்கி.

இளைஞன் உடனே தன் கையில் கையை
 விட்டுத் துழாவினான். ஒரு பெரிய தந்தா
 வேறு? உட்காட எடுத்தான். அதை
 சோனாபதியிடம் கொடுத்தான். சோனாபதி
 அவற்றை பெய்வாய் படித்துப் பார்த்
 தார். அவர் மூகம் மயங்கித்தது.

"நீர் சொல்வது உண்மையாகவே
 நேர்த்துமிறது. பேசு! இதற்கு எவ்
 வளவு பணம் கேட்கிறீர்?"

"பத்து லட்சம் பவுன்!"

"அப்படியே!" என்று சொல்லி விட்டு
 பத்து லட்சம் பவுனுக்கு ஒரு சொ்
 எழுதி அதை இளைஞனிடம் கொடுத்
 தார் சோனாபதி.

இளைஞன் புறப்படுவதற்காக எழக்
 தான். சோனாபதி அவனை நோக்கி, "இனி
 மேல் புதிய கருவி ஏதாவது கண்டு
 பிடித்தால் அதையும் இங்கே கொண்டு
 வரலாம்" என்று.

"உண்மையாகவா?" என்று கேட்
 டான் இளைஞன்.

"ஆம், வேறு ஏதாவது கண்டு பிடித்
 திருக்கிறீரா?"

"ஓ! கண்டு பிடித்திருக்கிறேன். மிக்க
 ஆச்சரியமான கருவி!"

"அப்படியா! பன்ன அது?" என்று
 கேட்டார் சோனாபதி.

"அது ஒரு வகையான பிரமி. அதன்
 மூலம், நான் கண்டுபிடித்த மேற்படி
 விமான குருப்பலரை ஒரு சொடிக்குள்
 தான் தாளைக்கி விடலாம்."

"என்ன?" என்று சொல்லி விட்டு
 மூக்கில் வீரலை வைத்து மிகவும் ஆச்சரி
 யப்பட்டார் சோனாபதி.

கிடைப்பதற்குள் விடுமுறை முடிவடையுமே தீர்ந்து போய்விடும் போலிருக்கிறதே என்ற கவலை வந்துவிட்டது.

"நமது ஊராக இருந்தால் இந்த விஷயத்தை எத்தனை இடங்களிலிருந்து எட்டாய்ப்பதற்குரியதோம்; என்னென்ன விளையாட்டுக்கள் விளையாடி இருப்போம்" என்றெல்லாம் அவனுக்கு நினைவு மோதி எழுந்தது. கூறிலுள்ள குளத்தோரத்தில் குட்டை நாவல் மரம், "பாபு! வர வர!" என்று வரூத்தி அழைப்பது போலிருந்தது.

அன்று மாமா மத்தியானம் சாப்பிட வரும்போது "என்ன மாமா! இதற்குத்தான் என்றை வரச் சொன்னீர்கள்?" என்று கேட்டே விடுவது என்று முடிவு எட்டினான் பாபு.

அதற்கு அவசியம் ஏற்படவில்லை. மாமா வரும்போதே இரண்டு மூன்று சிறுவர்களைத் தம்முடன் அழைத்துக் கொண்டு வந்தார்.

"பாபு! எனக்கு வர ஒழியாது. இந்தப் சுயயங்கனாடன் புறப்பட்டு 'பார்க் பேரு'க்குப் போ, இன்று ரொம்ப கனரக இருக்கும் காக்கிள் ரேஸ். இப்படியே தினமும் ஒன்றாகப் பார்க்கலாம்" என்று கூறி, வந்த சுயயங்கனாப் பாபுவுக்கு அறிமுகப் படுத்தி வைத்தார் மாமா.

அவர்களில் நாலாவது பரதம் படிக்கும் கோபுரவ பாபுவுக்கு ரொம்பப் பிடித்திருந்தது. அவன் சட்டென்று பாபுவின் கையைத் தாவிப் பிடித்து "ஆல் ரைட்! நான் பாபுரவ ஜாக் கிரகதயாக அழைத்துக் கொண்டு போய்த் திருப்பிக் கொண்டு வந்து விட்டு விடுகிறேன்" என்று குழியாகச் சொன்னான். அத்துடன் அவன் சட்டைக் காலரை அடிக்கடி தூக்கி விட்டுக் கொண்டு பெரிவது பாபுவுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது.

"சரி மாமா!" என்று சந்தோஷத்துடன் சொன்னான் பாபு. அவனுக்கு இரண்டு ரூபாய் கொடுத்தார் மாமா. பாபுவுக்கு ஆனந்தம் தாங்கவில்லை. "வாழ்க,

இந்த மாமா!" என்று வாழ்த்தக்கூட நினைத்தான்.

கோபு, தம்பு, ஜம்பு, பாபு எல்லோரும் ஜாம் ஜாம் என்று எக்ஸிபிஷனுக்குக் கிளம்பினார்கள். டிராமிங் ஏரிச் சென்று ரிப்பன் கட்டிடத்திற்கு அருகே இறங்கினார்கள்.

3. குஸ்தி நடத்தது

பாபு பிரமித்தான். அவனுக்கு எதைப் பார்த்தாலும் ஆச்சரியமாக இருந்தது. எங்கு பார்த்தாலும் 'ஜே' 'ஜே' என்று கூட்டம். எவ்வளவோ பேர் வருவதும் போவதுமாக இருந்தார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் விட்டிய் வேறு வேறையே கிடைப்பதோ என்று நினைத்தான் பாபு. அவன் ஒவ்வொரு வேடிக்கையையும் மீன்று நின்று பார்த்தான். கோபு அவசரப்படுத்தா விட்டால் அந்த மூன்றுகால் கோழிக் குஞ்சையே அன்று முழுவதும் பார்த்துக் கொண்டிருக்க அவன் தயார்தான்.

ஜஸ்டிசும் வாங்கிச் சாப்பிட்டான். அந்த விளாபாரி பரதவ பாட்டை இன்னொருதரம் எப்பொழுது பாடுவான் என்று தம்புரவக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டான். ஊதிப்பார்த்து நல்ல ஊதலாக ஒன்று வாங்கி டிராமிங் பையில் போட்டுக் கொண்டான். பிறகு அங்கிருந்து வந்தான்.

மாலை மங்கிற்று, மணி ஆறு. இருட்டணவுடன் வீட்டுக்கு வந்துவிட வேண்டும் என்று பாபுவின் மாமா சொல்லியிருந்தது நினைவிற்கு வந்தது. "பாபு, பார்த்தது போதுமா? போக வரமா?" என்று கோபு கேட்டான்.

"அதோ, அங்கே கூட்டமாகப் போகிறார்களே, என்ன விசேஷம்?" என்று கேட்டான் பாபு.

"அங்கே குத்துச் சண்டை போடப் போகிறார்கள்" என்னுள் ஜம்பு.

"எனக்குக் குத்துச் சண்டை என்னால் ரொம்பப் பிடிக்கும். பார்த்து விட்டுப் போவோமே!" என்று கூறி கோபுவின் முகத்தைக் கூர்ந்து பார்த்தான் பாபு.

பொழுது விடிந்தது. பாபு கை குவிபாசப் பட்டணம் வந்து சென்றான். மாமா தனது பண்பாடுவென்ற மோட்டர் காருடன் எழும்பூர் சலி வடிக்கு வந்திருந்தார்.

"பயிவ பாபு, ரொம்பப் செட்டிக் காரு இருக்குமே! தனியாகவா வந்தாய்?" என்று பாபுவின் மூதுரைத் தட்டிக் கொடுத்துக் கொண்டே மாமா செட்டார்.

"ஆமாம் மாமா, டிக்கெட் வாங்கிக் கொண்டு வரவீட்டால் தானே பயம்? ஈரந்தான் அந்த டிக்கெட் வாங்கிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேனே!" என்று பாபு ரொண்டவுடன் மாமா 'சுரூக்'கென்று சிரித்தார்.

காரில் இருவரும் எறிச் கொண்டார்கள். 'பூம்' 'பூம்' என்று மோட்டர் பய தேருக்களைத் தாண்டித் தாண்டிப் போய்க் கொண்டிருந்தது. மாமாவடிக்குப் பக்கத்தில் 'ஜம்'மென்று உட்கார்ந்து கொண்டு காரில் போவது பாபுவடிக்குப் பெருமையாக இருந்தது. இதைப் பர்க்கத் தன் அம்மாவோர், அடுத்த வீட்டு வெங்குட்டுப் பஸிவா பக்கத்தில் இங்கிலேய என்று அவனுக்குக் குதறுபாடித்தான் இருந்தது.

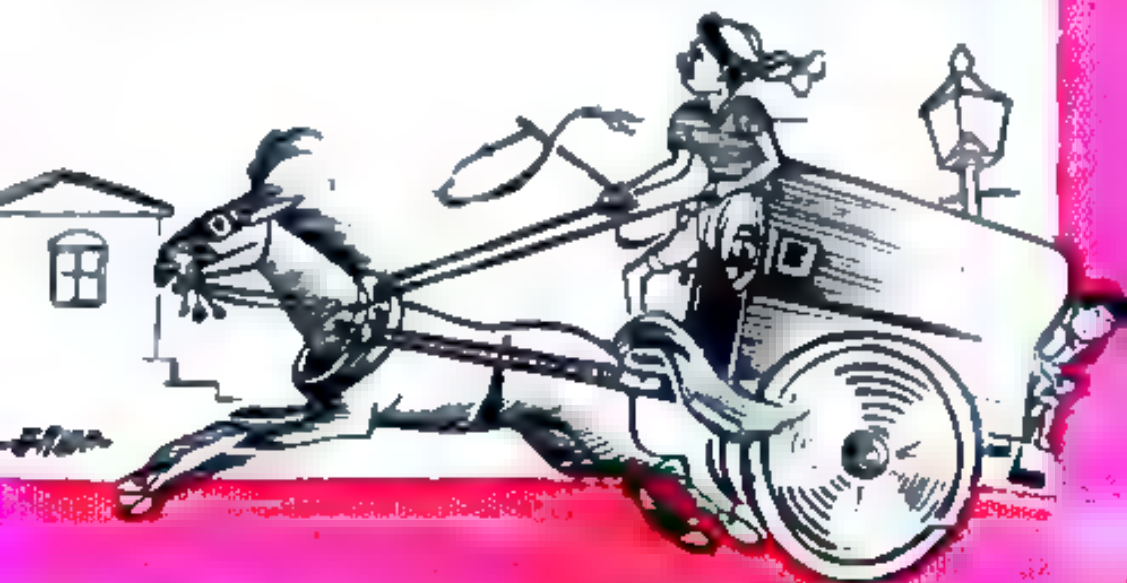
வீட்டுக்கு வந்து இறங்கியவுடன், "மாமா, அம்மா கவலைப் பட்டுக் கொண்டிருப்பாள்; போய் இறங்கியவுடன் கடிதாசி போடச் சொன்னாள்" என்று பாபு சொன்னான். "பொறுப்

புத் தெரிந்த பயம்!" என்று மாமா மறுபடியும் அவன் மூதுரைத் தட்டிக் கொடுத்தார். மாமி கதவாலுயிர்வீசித் தருமாளை எட்டிப் பார்த்தார்.

"எப்போதோ பார்த்தது. அதற்குப் பிறகு பர்க்கவே இல்லை. அப்போது தனியுண்டு பயமாக, சலி வழியும் மூக்கும், கொத்தவாசலாய்ப் பிண்டு மாக இருந்த அந்த பாபுவா சீ!" என்று செட்டப்போயல் இருந்ததுமாய் பார்த்த அந்தப் பர்க்கை.

இரண்டு நிமிஷக் கழிந்தது; பாபுவடிக்குப் பொழுது போகவில்லை. மாமா காரில் வருவதும் போவதுமாக இருந்ததே தவிர, ஈரந்தார் கத்திச் சாட்ட அழைத்துக் கொண்டு போகமாட்டார் போலிருந்தது.

பாபு மோட்டை மாடியில் இரண்டு மூன்று தடவை ஏறி ஈரத்தெருவாக எட்டிப் பார்த்தான். பங்கா காம்புண்டுச் கவரைச் சத்திச் சத்தி வந்தான். சப்பர் எலியை சிஜப்பினாக்கு மூன்றால் விட்டெறித்து வேடிக்கை பார்த்தான். தேடிவோவடிக்கு அருகே கொஞ்ச நேரம் உட்கார்ந்து பாட்டுக் கேட்டான். பொழுது என்னமோ அளகவே இல்லை. நண்பர்களுக்கும் பழக்கமாகவில்லை. மாமாவீதிக்கு ருபவ

[நவீனன்]

2. பட்டணப் பிரவேசம்

பாபுவின் கொஞ்ச 'திட்' 'திட்' என்று அடித்துக் கொண்டது அவன் ஏறக்குறைய எம்பின்சையை இழந்து விட்டான். இனி ரயிலைப் பிடிப்பது அசாத்தியம் என்று முடிவு செய்து விட்டான்.

"வண்டியைத் திருப்பி, விட்டுக்குப் போகலாம்" என்று அவன் ஐட்டா வண்டிக்காரனைப் பார்த்து.

வண்டிக்காரனுக்கு பாபுவின் மீது எப்படியோ ஒருவகையான அன்பு உண்டாகிவிட்டது. எப்படியாவது அவனை ரயிலில் ஏற்றி விடவேண்டும் என்று அவன் ஆசைப் பட்டான். "கொஞ்சம் பொறு தம்பி!" என்று சொல்லிவிட்டு அவன் குதிரையைத் தட்டிவிட்டான்.

பாபு ஸ்டேஷனிலேயே பார்த்தபடி இருந்தான். ரயில் இன்னும் வரவில்லை. ஏன்? எத்தம் வேக அகுவேல் கேட்டதே? புளககூட வெகு அங்கு கக் கண்ணுக்குத் தெரிந்ததே? பிரயாணிகள் பிளாட்பாரத்தின் மீது ஏகக் கூட்டமாக ரயிலிலே ஆவலாக எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதையும் அவன் கண்டான்.

வாயுவைக் கழித்து வேகமாக ஓடிவந்து ஐந்து நிமிஷத்தில்

குன் ஐட்டா ஸ்டேஷனை அடைந்தது. பாபு வண்டியை விட்டுக் கீழே இறங்கினான். வண்டிக்காரனுக்கு 'தாங்கல்' கொடுக்கி விட்டு பரபரப்பாக மணியைப் பார்த்தான். ஏழு-ஆறு ஐந்து நிமிஷமும் கடந்து விட்டது. ரயில் ஏன் இன்னும் வரவில்லை?

உள்ளே போய் எட்டிப்பார்த்தான். ரயில் தூரத்தில் சிந்தாபடி 'சூப்' 'சூப்' என்று புளக விட்டுக் கொண்டிருந்தது.

பாபு அகுவேல் சிந்தா மத்தெருகு பிரயாணியிடம், "ஏன் ஸார், ரயில் அங்கேயோ சிந்திறது?" என்று கேட்டான்.

"எருமை மாடு ஒன்று தண்டவாளத்தில் படுத்துக் கொண்டு நகர மறுத்துவிட்டதாம். ஆகையால் ரயில் அங்கேயோ சிந்து விட்டது" என்று சொன்னார் அவர்.

இதற்குள் ரயில் மெதுவாக நகரத் தெருவினுள். பாபு கடவுளுக்கு ஏற்றி கொடுத்திவிட்டு வினாபூதப் பாய் டிக்கட் வாங்கிக் கொண்டு வந்து பிளாட்பாரத்தில் தயாராக இருந்தான். அன்று கூட்டமும் அவ்வளவாக இல்லை. ரயில் வந்ததும்

வாசிரியன் ஒரு கம்பார்ட்மென்ட்டைக் தேடிப் பார்த்து ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டான்.

அழுக்குப்படித்த கோலிக்குண்டுகள் தீங்கு விளைவிக்காதவை
போல் இருக்கின்றன. ஆனால் உன்மையில்

இந்த கைகள்
மறைந்திருக்கும் அபாயத்தை
வகிக்கின்றன
அழுக்கிலிருக்கும் கண்ணுக்குப் புலப்படாத கிருமிகளில்
அபாயம் நுக்கிறது.

லேப்பாயினால் அடிக்கடி கழுவுங்கள்
லேப்பாய் சோப்

அழுக்கிலிருக்கும்

கிருமிகளிலிருந்து

உங்களைக் காப்பாற்றுகிறது!

L-137-50 TM

கொண்டியில் டிசம்பர் 26, 27, 28-ல் நேதிகளின் தலைப்பெற்ற அனைத்து இந்திய கணித மகாநாட்டின் பொதுக்கூட்டத்தில் மதுரை திணை பேரட்டாரம் அனுப்பப்பட்ட க.சிவசுந்தரன் உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர் வகுப்பு கணித படங்களை சேர்ப்பதற்கு விளம்பரம். அங்குள்ள கணித மூக்கிய மாணவர்களும் சேர்ப்பது பற்றி கணித ஆசிரியராகிய ஸ்ரீ பரமேஸ்வர ஸ்வரூபம் படத்தில் காணப்படுகிறார்கள்.

உபாத்தியாயர் அவர்களைப் பெருக்க இடைவிடாமல் பாடுபட்டு, அவர்களுடைய கம்பிக்கையைப் பெற்றார்.

சமீபத்தில் தமிழில் அவர் சேடியோவில் பேசக்கேட்டேன். தேசிய பரகாலையைப் பற்றிப் பேசினார். அச்சமயம் காந்தியடிகளின் நிர்மாணத் திட்டத்தைப்பற்றி அவர் விளக்கிக் கூறியதைக் கேட்டேன். காந்தியைப்பற்றி பற்றி சாமல்யருடைய தேர்ந்த ஞானம் எனக்கு விவரம்ப அளித்தது.

கல்தூரி பிரின்ஸிபால் என்மிற மூலதனில் செலவடிவைப்பில் வந்தான் வகிக்கு முன்பு, சர்வகலாசாலைப் பட்டதாரிகளே ஒவ்வொரு தடவையும் ஸ்ரீ சாமல்யரைத் தங்கள் பிரதிநிதியாக சேர்த்துக்கொண்டு தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பி விடுகின்றனர். அது தவிர அகாடமிக் கவுன்ஸிலிலும் சமீபத்தில் ஸீண்டிகேட்டிலும் பதவி வகித்து வருகிறார்.

ஸ்ரீ சாரகாதனுடன் ஆங்கில ஆசிரியராகப் பதவி ஏற்ற ஸ்ரீ சாமல்யர், பகலாவும் உதயி பிரின்ஸிபாலாகவும் சேவை செய்தார். ஸ்ரீ சாரகாதன் பிரின்ஸிபால் பதவியிலிருந்து விவசியவுடன் ஸ்ரீ சாமல்யர் பிரின்ஸிபாலானார். இன்று அவருக்கு ஐம்பத்தைந்து வயதாகி விட்டதனால் பிரின்ஸிபால் பதவியிலிருந்து விவசியுக்குச்.

ஸ்ரீ சாமல்யருக்குப் பிரிவுபாசாத்திரம் எடத்திய மாணவர்களும், கண்பர்களும் அவரை விட்டில் கொண்டு வந்து விட்டு விட்டுப்போன உருக்கமான காட்சியைக் கண்ட ஒரு கண்பர் ஆச்சரியப்பட்டார். இதில் ஆச்சரியம் படுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. ஸ்ரீ சாமல்யருடன் பழகிய மாணவர்கள் அவருடைய கம்பீரமான தேர்தலத்தைக் காணாமலும் அவருடைய பேரதனியினால் ஏற்படும் ஆச்சரியத்தை அடைவாமலும் எப்படி இருக்கப் போகின்றனர் என்பதை கிரேத்தால் பிரிவுபாசாத்திரம் பிறகு சாமருடன் அபிபாத்தி மக்கள் சொந்த மாதிரி சாமல்யரைத் தொடர்ந்து கண்பர்கள் சொந்ததைக் கண்டு ஆச்சரியம் அடைவமாட்டோம். ஆனால் மூப்பது வருஷங்களாகப் பழகியிருந்த இடத்தைவும், மாணவர்களையும் பாசாமல் ஸ்ரீ சாமல்யர் எப்படி கிம்மதியா விருப்பம் என்பது போலிப்பதற்குரிய விஷயம்தான்.

கல்தூரிகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. ஆசிரியர்களும் ஆசிரியரின் பிள்ளைகளும் இருக்கின்றனர். ஆனால் திருச்சி தேசியக் கல்தூரி மாதிரி இன்றொரு கல்தூரியைக் காண்பதற்கிது. ஸ்ரீ சாமல்யர் மாதிரி வட்சிவப் பேராசிரியர் மற்ருெருவரைக் காண முடியாது. தேசியக் கல்தூரி வாழ்க! ஸ்ரீ சாமல்யர் வாழ்க!

பிரின்ஸ்பால் ஏ. ராமய்யர்

ரா. தர.

இரு பொதுவுடைமைத் தோட்டிருவது கஷ்டம். அதைவிடக் கஷ்டமானது அந்த வந்தாபணத்தை ஒழுக்கமாக நடத்தும் கிரீவாங்கிகளைக் கண்டு பிடிப்பது. திருச்சி தேசியக் கல்லூரி இவ்விரு விஷயங்களிலும் அதிர்ஷ்டம் வாய்ந்தது. வந்தாபணத்தை ஆரம்பிக்க வர் டி. தேசிகாச்சாரியார் போன்ற பிரமுகர்கள் ஏற்பட்டனர். அநேகமாக இக் கல்லூரியின் முதல் பிரின்ஸ்பாலாக அமைந்தார் கல்வி உலகில் புகழ் பெற்ற காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ கே. ராமானுஜாச்சாரியார்.

ஸ்ரீ ஆசாரியார் பதவி ஏற்றுகளிலேயே அவருக்கு வயது அதிகம். தாம் சீடித்து சேவை செய்ய முடியாது என்பதை அறிந்து தமக்கு அப்புறம் வந்தாபணத்தைச் சிறப்பாக நடத்தக் கூடியவர்களுக்கும் கண்டு பிடித்தார். ஸ்ரீ ராமானுஜாச்சாரியார் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட இரு எத்தினங்கள்தான் காலஞ்சென்ற பிரேசாரியார் சாசகரத்தும், அவருடைய சகவாகியும் சகோதரப்போனவும் நேரண்டிபுரித்த ஸ்ரீ ஏ. ராமய்யரும்.

சாசகரத்தும் ராமய்யரும் ராமகடிகமணிகள் போல் இளை பிரிவாத் தோழர்கள். இவ்விருவரும் சிவ விஷயங்களில் மாறுபட்ட குணம் படைத்தவர்கள். எனினும் இந்த மாறுபாடே தேசியக் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்குப் பெருநவீகம் விருந்தது என்று கூறலாம்.

ஸ்ரீ சாசகரத்தின் பிரம்மசாரி. கல்வி தான் அவருடைய ஒரே காதலி. அதன் சேவைக்கே ஆயுள் பூரையும் உதவித்தார்.

ராமய்யர் இல் வளர்க்கக்கூடிய சகல தீவிர மூலையில் கட்டிதுபவர். எனினும் வசனியின் புதுணையின் பரிபூரணமாக உணர்ந்ததைச் செபுத்தியவர்.

ஸ்ரீ சாசகரத்தின் சிவ சமயம் பதட்டப்படுவது உண்டு. ஆனால் ஸ்ரீ ராமய்யர் சாத்வீக புருஷர்; மிருதுபாவி. அரசியல் கொள்கைப்பின் எதிரோலி கல் துறியில் கேட்கையில் ஸ்ரீ சாசகரத்தின் கட்டுப் படிக்கடை கிண்காட்டத்துடன் அடிப்பார். ஸ்ரீ ராமய்யர் தமது இயல்

பான சாத்த சபாவத்தாலும் இம் கொள்கையாலும் மாணவர்களை ஹந்து நீதிச் செங்கமல் திருப்பி விடுவார்.

தேசியக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு அரசியல் விஷயங்களை விவாதிக்கச் சந்தர்ப்பமளித்ததன் மூலம், அவர்களுடைய உற்சாகம் தீவிர வுழிகளில் சென்று கட்டுப்பாட்டிற்கு பங்கம் விளைக்காமல் பாதுகாத்தார் ஸ்ரீ ராமய்யர்.

தூய சரீர அமை, என்றும் மாறாப் புன் முறுவல், இனிமைய சம்பாஷனை, கன்பர்களிடம் விவகாரம், கம்பிரேமன, தடை-இவைதான் ராமய்யர்.

பாடங்களைக் குறிப்பெழுதி அதை வகுப்பில் வந்து படித்து விட்டுக் காலத்தை ஒட்டும் கவின ஆசிரிய வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர் அவர் ராமய்யர். இவக்கியப் பண்பு பெற்றவர். இவக்கியல் கவின ஸ்ரீவரின் அறிந்தவர். தாம் அறிந்து அதுபயித்ததை அப்படியே மாணவர்க்கு உணர்த்தும், அவர்களுக்கு குறி ஏற்படும் படி கற்பிக்கும் திறமையும் ஆற்றலும் படைத்தவர் ராமய்யர்.

மகிவானத்தில் பிரேந்தவர்; எனினும் தமிழ் இவக்கியத்தில் பாண்டித்யம் பெற்றவர். சமஸ்கிருதத்தில் தேர்ந்த ஞான முடைபவர். ஹிந்தியில் மகா பண்டிதர்.

திருச்சியில் சிவ காலம் வரும் கிஸு என்று ஒரு சங்கம் கட்டித்த. அங்கே மாதம் இருமுறை பல முக்கியமான பிரச்சனைகளைப் பற்றி விவாதம் நடக்கும். ஒரு சமயம் ஹிந்தியின் அகலியத்தைப்

பற்றிச் சர்க்காருடந்தது. ஸ்ரீ கே. ஏ. சிவகண்டசாஸ்திரியார் ஹிந்தி அக்ஷரங்கு அவசியம் இவ்வு என்று பேசினார். பலர் காரணமாகப் பேசினார்கள். கடைசியில் ஸ்ரீ ராமய்யர் அமைதியாகத் தமது கருத்துக்களைக் கூறினார். திமை தப்பிப் போன விவாதம் திருப்பிக் காரமாக முடிந்தது.

மாணவர்கள், உபாத்தியாயர்கள் இரு தரத்தாரின் சல்ல அயிப் பிரபந்ததையும் கம்பிக்கையையும் ஒருங்கே பெற்றவர் ஸ்ரீ ராமய்யர்.

ஸ்ரீராமம் செய்து விட்டு வந்து விடுகிறேன்" என்று சொல்லிப் போனார்.

தேவசி தன் குழந்தைகளை ஒவ்வொருவராய்க் கூப்பிட்டு, "இதோ உங்கள் சித்தியா வந்திருக்கிறார். நமஸ்காரம் பண்ணு!" என்றான். (வைஷ்ணவர்கள் சித்தப்பாவைச் 'சித்தியா' என்று சொல்வது வழக்கம்.) "இவர் எங்கள் சித்தியாவா? இத்தனை நாள் எங்களை ஏன் வந்து இவர் பார்க்கவில்லை?" என்றது ஒரு குழந்தை. அதற்கு, "இப்போதுதான் உங்கள் சித்தியாவுக்குத் தயவு வந்திருக்கிறது. அதற்கு நாள் என்ன செய்தோது?" என்றான் தேவசி. இதற்குப் பதில் சொல்லியது எனக்குத் தெரியவில்லை.

குழந்தைகள் நமஸ்காரம் செய்து விட்டு அவரவர்களும் கையில் ஒரு புஸ்தகத்தை எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டார்கள்.

"அந்த நாளில் நீ பாடிப்போகட்டிக்காரியாக இருந்தது போலவே உன் குழந்தைகளும் இருக்கிறார்கள்" என்றான் நான்.

"போதும், போதும். நான் படித்த இலட்சணத்தை நீங்கள் தான் மெச்ச வேண்டும். எஸ். எஸ். எல். சி. பரீட்சைக்கே போகாமல் படிப்பை நிறுத்தி விட்டேன். ஆனால் அது உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்? நீங்கள் தான் திடீரென்று ஒருவரிடமும் சொல்லிக் கொள்ளாமல், 'சர்ட்டிபிகேட்' கூட வாங்கிக் கொள்ளாமல், மாயமாய்ப் போய் விட்டீர்களே?" என்றான்.

இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அந்த விஷயத்தைப் பற்றிப் பேச எனக்கு இஷ்டமில்லை. கடையில் தேவசியிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு போகும் போது அந்த 'போர்துரி' கடிதத்தின் உண்மை வெளியாயிற்று என்று கேட்க நினைத்தேன். ஆரம்பத்திலேயே அதைப் பற்றிக் கேட்டுப் பேச்சை விரட்டாக்குவானேன்?

ஆகையால், பேச்சை வேறு பக்கம் திருப்ப விரும்பி, "தேவசி! உன் தாயார் காவாசு விட்டாளா?" இப்போதுதான் நெட்டி மாவட்டர் சொன்னார்!" என்றான்.

கடலின் தேவசி கடல் மடை நிறுத்ததுபோல் தன் தாயாகைப் பற்றிப் பேச ஆரம்பித்தான். அங்கையின்

அருமை பெருமைகளைப் பற்றியும் அற்புத குணங்களைப் பற்றியும் வர்ணித்துக் கொண்டே யிருந்தான். எனக்கும் மாயையைப் பற்றிக் கேட்கப் பிரியமாயிருந்தது. ஆனால் அதைப் பற்றி யெல்லாம் இங்கே சொல்லிக் கதையை வளர்த்த நான் விரும்பவில்லை. மேலே விஷயத்துக்குப் போகிறேன்.

திடீரென்று தேவசி, "அம்மாவைப் பற்றிப் பேச ஆரம்பித்தால் எனக்கு நேரம் போவதே தெரியவில்லை. இனிமேல்தான் அட்பு ஸ்டட்டித் தள்ளிக் செய்தாக வேண்டும். நான் போகட்டுமா? அப்பா சீக்கிரம் வந்து விடுவார்!" என்றான்.

"எனக்கும் போகவேண்டியதுதான். நேரமாயிற்று. ஆனால் உன் புருஷனைப் பற்றி நீ ஒன்றும் சொல்லவில்லையே, தேவசி! அவரைப் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று தான் நான் முக்கியமாக வந்தேன். அவர் வீட்டில் இப்போது இல்லையா? ஒரு வேளை ஊரிலேயே இல்லையா?" என்று கேட்டேன்.

தேவசி அந்தப் பழைய நாட்களில் கிடைமையம் திடீரென்று சிந்தனையில் ஆழ்ந்து போனவனுப்பான் என்று சொன்னான் அல்லவா? அந்தமாதிரி இப்போதும் இருந்தான். திடீரென்று அவனுடைய பிராயத்தில் இருபது வயது குறைந்து பழைய கன்னிப் பெண் தேவசியாக மாறிவிட்டதாகவே தோன்றியது. யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்த அந்த நிமிஷத்தில் அவனுடைய முகபாவம் அப்படி யிருந்தது.

"தேவசி! இருபத்தைந்து வருஷத்தில் நீ கொஞ்சம்கூட மாறவில்லை" என்று நான் சொன்னதும், அவன் திடுக்கிட்டுப் பகற் கணவிரிந்து விழித்துக் கொண்டவளாய், "என்ன கேட்டீர்கள்?" என்றான்.

"உன்னுடைய புருஷனைப் பற்றித் தான் கேட்டேன். அவரைப் பார்க்க முடியுமா?" என்றேன்.

தேவசி சிறிது நேரம் உச்சிமோட்டைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்துவிட்டு, "ஆம், அவரைப் பார்க்க முடியுமாது. அது பெரிய கதை. இப்போதே சொல்ல வேண்டுமா?" என்றான்.

(மேலரும்)

அப்படித் திருடிப் பரிட்சைப் பேப்பர் முழுதும் தெரிந்திருந்தாலும், பரிட்சை விசேஷ சரியாகப் பதில் எழுதி மார்ச் வாங்க முடிவிறதில்லை! இந்தக் காவத்து மாணுக்கர்கள் ரொம்ப ரொம்ப மட்டமானவர்கள். அடடா! கீங்கள் எல்லாம் படித்தபோது எவ்வளவு கன்றியிருந்தது? அப்போது வருப்புகளுக்கு வருவதே ஒரு சந்தோஷம்!"

"எனக்குக் கூட அந்த நாட்களை நினைத்துப் பார்த்தால் எவ்வளவோ சந்தோஷமாயிருக்கிறது, ஸார்! உங்கள் மீடம் படித்த பிறகு வேறு யாசிமடும் படிக்க நான் இஷ்டப்படவில்லை."

"ஆமாம், ஆமாம்! நீ டிரான்ஸ்பர் சர்டிபிகேட் வாங்கிக் கொள்ளக்கூட வரவில்லை பாலம்! உன்னை வினா..."

"அதனால் என்ன, ஸார்! ஒன்றும் குறைவில்லை. அப்படியே படிப்பை விட்டு விட்டுப் போய் 'பிளீன்ஸ்' துறையில் சேர்ந்ததினால்தான் இன்னாக்கு நான் கன்றியிருக்கிறேன். என்னுடைய ஆபீஸில் எனக்குக் கீழேயுட்பது 'கிராஜுவேட்' இன் குமாஸ்தா வேலை பார்த்திருக்கன், ஸார்!"

"ரொம்ப சந்தோஷம். நான் ஆதிபி லிருந்து என் கீழ் படித்த மாணுக்கர் னுக்கெல்லாம் இதைத்தான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். 'உத்தியோகம் உத்தியோகம்' என்று ஆலாய்ப் பறக்காதீர்கள்! ஏதாவது விவாகரம், கைத்தொழில், பாக்கிம், — இப்படிப் பார்த்துப் புதுத்து கொள்ளுங்கள்' என்று படித்துப் படித்துச் சொல்வேன். நீ ஒருவனாவது என்னுடைய வார்த்தையை மறந்து நடந்து இந்த மாதிரி கல்ல கீழைமக்கு வந்திருக்கிறாய், அதைப் பற்றி எனக்கு எவ்வளவோ சந்தோஷமா வீடுக்கிறது. ஆனால், பாலம், உன் மரமிதான் கண்ணை மூடி விட்டான். என்னைப் பரிதவிக்க விட்டுப் போய்விட்டான். இன்றைய தினம் அவன் உயிரோடிருந்து நீ 'தும்' என்ற 'ஸ்டூடியோக்கர்' காரில் வந்து இறங்கியதைப் பார்த்திருக்காய் அப்படியே பூரித்துப் போய்ருப் பான். அதுகுக்கு உன் பேரில் அவரது வாய் பிர்யா. எத்தனையோ மாணுக்கர்கள் என்மீடம் படித்திருக்கிறார்கள். அவன்மீடம் பத்தியுடன் பழவி வீடுக்கிருக்கன். ஆனால் உன்மீடம் அவனுக்கு ஏற்பட்ட பாசத்தைப் போல்

டாங்கோதரையில் புதுக் குடித்தனம் போட்ட போது நீ சொந்த உதவிகளைப் பற்றி அவன் சொல்வதான் நான் கிடைவாது. என்மீடம் கூட அவனுக்கு சொல்பக் கோபம். உன் பேரில் நான் அகிலாயமாய்ப் பழி போட்டுத் துரத்தி விட்டேன் என்று. ஆனால் அந்த நிலைமையில் நான் என்ன செய்திருக்க முடியும், ஷர்சா! கீவே சொல்லு!"

"ஆமாம், ஸார்! கீங்கள் என்ன செய்திருக்க முடியும்?" என்றான் நான். தக்கராவதி அம்மான் காவமாகி விட்டான் என்னும் செய்தி என்னைத் துபரத்தில் ஆழ்ந்தி விட்டது. மரமி கடைசிவரை என்னை நினைவு வைத்துக் கொண்டிருந்தான் என்பது என் மனதை உருக்கி விட்டது.

இந்த சமயத்தில் வாசலில் கவகல வென்று பேச்சுக் குரல் கேட்டது. அடுத்த கிமிஷம் தேவதி தன்னுடைய மூத்த குழந்தைகள் இருவருடனும் விட்டுக்குள்ளே வந்தாள்.

என்னைப் பார்த்ததும், "ஓகோ! கிட்டாவா! வாசலில் நிற்கும் மோட்டார் கார் உங்களுடையதுதானா? பாருடையதே என்று பார்த்தேன். கீங்கள் இன்றைக்கு வருவதற்காகச் சொன்னதையே மறந்து போய் விட்டேன். கல்லியனை! ஆண்டு நிறைய கடத்த விட்டில் சாப்பிட்டு விட்டுத் தான் போக வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியும் தட்டிக் கழித்து விட்டு வந்தேனா? அதுவே கவலையாய் போயிற்று!" என்றான்.

ஸ்திரீகளின் சபை கித்தத்தையப் பற்றி என்ன வென்று சொல்வது? இன்றைக்கு என்னை அவன்தான் வரும் படி சொன்னான். ஆனால் காரண வருகிறான் என்று சொன்னதாக இப்போது சொல்கிறான். அதுமீட்டு மல்லாமல், என்னை வரச் சொல்கிறீர்கள், அதை அடிபொடு மறந்தும் போய் விட்டான்! காரண மூன்று காலு காளாய்க் காலிலேகூட அந்த நினைவா யிருக்கிறேன். கன்றியிருக்கிறதல்லவா, கதை?

10

தேவதி உன்னை வந்து உட்கார்க்க தரும் நெட்மான்டர் "பார்த்தாயா, தேவதி? கம்ம தண்டாங்கோதர ஷர்சாடி எப்படி நோதாய் 'ஸ்டூடியோக்கர்' கார் வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறான், பார்த்தாயா? சந்தேக நீ இவ

தோன்றியது. மூத்தகதப் பார்த்தால்
சிவமயம்ச் சொல்லி விடலாம்.

ஆயினும் தனிமேலாக நீன்று கொண்
டிருக்கிறவரிடம் எப்படிப் பேசுவது?
ஜன்னல் ஓரமாகவே நீன்று காத்துக்
கொண்டிருக்கிறேன்.

ஒரு சீயிலுத்துக் கெல்லாம் அந்த
மனிதரின் எல்லை மேலு வந்தன.
அவர் எழுந்து நீன்றுார். அதைக்குள்
மக்களான வெளிச்சமே யிருக்கிறபோதி
னும் அவர் பத்மவாப ஸ்தம்பகார்தான்
என்பது தெரிந்து விட்டது.

இதுதான் சமயம் என்று "ஸார்!
ஸார்!" என்றேன்.

ஸ்தம்பகார் என் பக்கம் சட்டென்று
திரும்பிப் பார்த்துக் கடுமையான
மூக்குடன் "யார் அது, கத்த சீயு
வென்ன! இந்த விட்டில் ஒரு சீயிலு
மாவது 'பிரதவனி' என்பதே கிட
பாது!" என்றார்.

"மன்னிக்க வேண்டும் ஸார்! நான்
தான் உங்கள் பழைய மாணாக்கன்
இச்சாமி! என்னை ஓராமே இங்
கியா?" என்றேன்.

உடனே நெட்டிமான்டரின் மூகம்
மங்கித்தது. "அடே ருடேடே! எம்ம
தண்டாங்கோரை இச்சாமியா? யா!
யா! தேவகி உடச் சொன்னான், நீ
வருவாய் என்று. நான்தான் மறந்து
விட்டேன். யா! உன்னே யா!"
என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்து
அறையின் கதவைத் திறந்தார்.
உன்னே போனதும் தானும் உட்
காங்கு என்னையும் ஒரு காத்தகாலியில்
உட்காரச் சொன்னார்.

மூக்குக் கண்ணாடியைப் போட்டுக்
கொண்டு என்னை வந்துப் உற்றுப்
பார்த்து விட்டு, "ஆமாம், நீ இச்சாமி
தான்! ஆனால் எப்படி மாறிப் போயி
ருக்கிறது? ஷர்ட்டு, கேரட்டு, கையிலே
நிஸ்டியாக்க, கையிலே பார்க்கப் பேனா
எல்லாம் பிரமாதமாக யிருக்கிறதே;
வாசலிலே சிற்றெ காச் கூட உன்று
கூடயதுதானாகும்! ஸோதான் ஸ்டேடி
பெக்கர் காச் அல்லவா? தேவகி சொன்
னது சரிதான். எல்ல பணம் எம்பா
திகட்டேடேபோ யிருக்கிறது. எல்லாம்
பெருமானாகூடய அருள். சொம்ப
செந்தோவும். ஆனாலும் எப்படி மாறிப்
போயிருக்கிறது? என்னுடைய 'ஸ்டே
டண்ட்' இச்சாமி தோன் என்று எம்பு
வதே ஷேடமாய்த்தா யிருக்கிறது.
எப்படியாவது ஷேடமாயிருந்தால் சரி.
இப்போது என்னே இருக்கே? என்ன

செய்யிறே? எல்லாம் சலிந்தாடிமாய்ச்
சொல்லு பார்க்கலாம்!" என்றார்.

"பீனிகஸ் செய்து கொண்டிருக்
கிறேன், ஸார்! ஏதோ உங்கள் ஆசை
வாதத்தினாலே இது வரை எல்லாம்
செனக்கியமாகவே இருந்து வருகிறது.
நியாகராஜு கைரிலே வசித்து வரு
கிறேன். தாங்கள் இங்கே வந்து
தொம்ப வருஷம் ஆகிவிட்டதோ?"

"ஏன்? ரிஸ்டயர் ஆனதிலிருந்து
இங்கேதான் இருந்து வருகிறேன்.
வேறு எங்கே போகிறது! இது என்
பிதாசார்த்திய விடு."

"அப்படியா? சொம்ப செந்தோவும்!
உங்களை நான் பார்த்துக் கிட்டத்
தட்ட இருபத்தைந்து வருஷம் இருக்
குமே! ஆனால் உங்களுடைய தோத்
தத்தில் மட்டும் மாறுதலே இல்லை.
அன்று மாநிரியே இன்றைக்கும்
இருக்கிறீர்கள், ஸார்!"

"நீ சொல்கிறது உண்மை. வயது
எனக்கு இப்போது 75 ஆகிறது.
ஆனால் நான் இதைச் சொன்னால் ஒரு
வரும் எம்புகிறதில்லை. எல்லாரும்
அதுபது வயதுதான் மதிப்பிடு
கிறார்கள். எதனாலே இப்படி இருக்
கேன் தெரியுமா? எல்லாம் போகா
னத்தின் மனமாதான். நீ வருகிற
போதுகூட ஆனந்த்தான் செய்து
கொண்டிருக்கிறேன். நீ வேணுமானால்
பாரு! நான் தூறு வயது இருக்கப்
போகிறேன். விவாதி வெக்கை கோப்
கோக்காடு எதுவும் இல்லாமல்
இருக்கப் போகிறேன். நான் கரம்
தலைவன் என்று படுத்து இன்றைக்கு
வருஷம் 'பதினாந்து ஆப்போகிறது."

"எந்த வருஷத்திலே, ஸார், நீங்கள்
ரிஸ்டயர் ஆனீர்கள்? ரிஸ்டயர் ஆன
வகையில் தண்டாங்கோரையில்தான்
நெட்டி மான்டரா யிருக்கிறீர்களா?"

"ஆமாம், கிட்டா, ஆமாம்! வேறு
எங்கே நான் போகிறது? தண்டாங்
கோரையிலே அந்த ஸாக்கினை நினைத்
தாலே எனக்குச் செந்தோவுமாக யிருக்
கிறது. அதுவும் நீங்கள் எல்லாம் படித்
துக் கொண்டிருந்த போது, எப்பெர்ப்
பட்ட எல்ல வெட்டி? நீங்கள் எல்லவையு
சொத்ததலாய்ப் படித்தீர்கள்! உபாத்தி
யாவர்களிடம் எல்லவையு மரியாதையா
யிருத்தீர்கள்!—இந்தக் காலத்துப்
பிண்டிகள் அடியோடு கெட்டுப்போய்
விட்டார்கள்! படிக்கிறதில்லை; பரீட்
ணப் பேப்பரைத் திருடப்பார்க்கிறது;

யான தங்கையி அம்மாளும் உயி
ரோடு சொல்பவா யிருக்கிறார்களா?
அதைக்கூடத் தேவலிபிடம் கேட்டுத்
தெரிந்து கொள்ளாமல் போய்விட்
டுமே? என்றுதும், பாதகமில்லை;
எல்லாம் வருகிற ஞாயிற்றுக் கிழமை
காலையில் தெரிந்து போகிறது!

8

ஞாயிற்றுக் கிழமை பொழுது
விடிந்தது. காலை யில் என் விழித்து
எழுந்ததும் என் மனதில் உண்டான
முதல் நினைவு. அன்றைக்குத் தேவலி
பின் விட்டுக்குப் போகவேண்டும்
என்பதுதான்.

பொழுது விடிந்தவுடனேயே, காரை
எடுத்துக் கொண்டு தேவலிபின் விட்
டுக்குப் போக வேண்டும் என்று
தோன்றியது. அந்த எண்ணத்தைப்
பவவந்தமரக்கக் கட்டுப் படுத்திக்
கொண்டேன். அவ்வளவு சீக்கிரமா
கப் போனாய், யாராவது சிரிப்பார்கள்.
மேலும் அப்போது பனிகாலம். காலை
எழு மணி வரையில் முன்புளி கொட்
டிக்கொண்டிருந்தது. சில வீடுகளில்
அதற்குள் எழுந்திருக்கக் கூட மாட்
டார்கள். அதிலும் ஞாயிற்றுக் கிழமை
களில் நிச்சயமாக நேரங்கழித்தே
எழுந்திருப்பார்கள். காலை எட்டு மணி
வரையில் பனியின் சிறு சிறுப்பு
இருந்தது. பொழுது விடிந்து எழுந்
திருந்து காலைக் கடங்களை முடித்துக்
கரப்பி சாப்பிட்டு அவகாசம் கொடுக்க
வேண்டுமல்லவா?

சீக்கிரமாக, எட்டரை மணிக்குப்
புறப்பட்டேன். தேவலி கொடுத்த
திருந்த விவரம் சிந்தாதிசீப் பெட்டை
யில் ஒரு சத்து. அந்தச் சத்தைக்கண்டு
பிடித்து, விட்டு நம்பையையும் கண்டு
பிடிப்பதற்குள், மணி ஒன்பது ஆடு
விட்டது. ஆனால் என் எண்ணியது
போல் வீடு அவ்வளவு மோசமையில்லை.
அது ஒரு மச்ச வீடு. கீழ்க் கட்டிலும்
மேன் மாடியிலும் பல அறைகள்
உள்ள வீசாவமான வீடு.

காரைக் கொண்டு போய் நிறுத்திய
தும் யாராவது விட்டுக்குள்ளிருந்து
வந்து விசாரிப்பார்கள் என்று நினைத்
தேன். யாரும் வெளியே வருகிற வழி
யாக இல்லை. விட்டு வசலில் படிக்க
கட்டில் சின்று, "ஸார்! ஸார்!" என்

றேன். கீழ்க் கட்டிலிருந்து பதில் ஒன்
தும் வரவில்லை. மேலே கீழுந்து,
ஒரு கடுமையான புருஷன் குரல்,
"யார் அங்கே?" என்று சத்த மிட்
டது. ஒரு விநாடி. "இது என்ன
வம்பு? ஒரு வேளை விவரம் சரிபா
கத் தெரிந்து கொள்ளாமல் வேறு
யார் விட்டுக்காவது வந்து விட்
டோமோ?" என்று நினைத்தேன்.

யாரைப் படிக்கட்டிலிருந்து விதியில்
இறங்கி அண்ணாந்து பார்த்தேன்.
மேல் மாடி அறையின் ஐயன்சல் கதவை
வாரிசை பவர் என்று சாத்தினார்கள்.

மேல் கட்டில் வேறு யாராவது குடி
யிருக்கலாம் என்று எண்ணிக்கொண்டு
மறுபடியும் வசற்படி ஏறிக் கத
வண்ணையில் வந்து "ஸார்! ஸார்!"
என்றேன். அதற்கும் பதில் இல்லா
மற் போகவே, கதரிவத்தைக் கையில்
பிடித்துக் கொண்டு, கதவை இரண்டு
தடவை தட்டி "தேவலி! தேவலி!"
என்றேன். பிரகு, பாதி சாத்தி
யிருந்த கதவைத் திறத்தேன்.

உள்ளே முற்றத்தில் கொட்டிக்
கொண்டிருந்த தண்ணீர்க் குழா
யண்ணை ஒரு வேலைக்காரி பாத்திரம்
துவக்கிக் கொண்டிருந்தாள். ஒரு
குழந்தை குழாயண்ணை சின்று குழாயி
யிருந்த தண்ணீரில் கையை வைத்து
விசிறி அடித்துக் கொண்டிருந்தது.

அந்தக் குழந்தையைப் பார்த்ததும்
என் மனம் சிம்மதி வடைந்தது. அந்தக்
குழந்தை பொருட் காட்சி மைதானத்
தில் தேவலிபுடன் காள் பார்த்த குழந்
தைதான். ஆகவே, இது தேவலிபின்
வீடு என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஒரு
வேளை உள்சே சமையற்கட்டில்
தேவலி இருக்கலாம். குழாயிலிருந்து
தண்ணீர் கொட்டிக் கொண்டே விருப்
பதால் காள் மெதுவாய்க் கூப்பிட்டது
காதில் விழவில்லை போலும்.

என்னுடைய இரண்டு கைகளையும்
பவமாகத் தட்டவே வேலைக்காரி
நியிர்த்து என்னைப்பார்த்தாள். கையை
அவயியிட்டு ஏதோ முணு முணுத்
துக் கொண்டே என் அருகில் வந்தாள்.
"என்னுக்க, சாமி!" என்றுள்.

"தேவலி அம்மாவைப் பார்ப்பதற்காக
வந்தேன். அந்த அம்மாவின்
வீடு இதுதானா?" என்றேன்.

"அம்மா அடுத்த வீதிக்குப் போய்
ருக்காங்க. ஒரு சிலேகிதி அம்மாவின்

முழுக்கதக்கு ஆண்டு சிவநாயக் கவிபா
ணம். அதற்காகப் போயிருக்காங்க!"
என்றான் வேலுக்காரி.

"எப்போது? திரும்பி வருவார்களா?"

"தெரியாதது. அனேகமாக இப்
பயி வந்தாலும் வந்துடுவாங்க!"

இதென்ன தோத்தாய் என்ற
நினைத்தது கொண்டு. "விட்டியே
யெது பாருமில்லையா! அந்த அம்மா
வின் புருஷர்!....." என்றான்.

வேலுக்காரி கொஞ்சம் திகைத்து
நின்ற விட்டு, "அவங்க வெளியுக்குப்
போயிருக்காங்க! இன்னும் திரும்பி
வரவில்லையா!" என்றான்.

அவருடைய திகைப்பின் காரணம்
அப்போது எனக்குப் புரியவில்லை. பிற
பாடு தெரிந்தது.

"தெய்வ அம்மாவின் தகப்பனார்
பத்மநாப ஐயங்கார் இருக்காரா?"
என்று கேட்டேன்.

"அவரு இருக்காரு! அதோ அந்தக்
காமரா அறையிலே எட்டிப்பாருங்க!"
என்று சொல்லியிட்டு வேலுக்காரி
தன்னுடைய வேலையைப் பார்ப்பதற்
குப் போய் விட்டான்.

வேலுக்காரி எட்டிக் காட்டிய
அறையின் கதவு சாத்தியிருந்தது.
சென்ற நேரம் உட்கார்ந்திருக்கவரம்
என்றால் ஒரு பெருமியர், வாற்காலியர்
ஒன்றும் கிடையாது. மேலும், அந்த
வேலுக்காரி காமரா உள்வாங்கு
எட்டிப் பார்க்கச் சொன்னதின் அர்த்
தம் என்ன!

அந்த அறையினுள்ளின் மேற்பகுதி
கதவுகள் சாத்தியிருந்தன. அருகில்
சென்ற மேற்பகுதி வழியாக எட்டிப்
பார்த்தேன். உடனே என் பார்த்த
காட்சி ஒரு சிறியும் என்னைப் பிரமித்
தும்படி சேர்த்துவிட்டது.

ஒரு வயதான மனிதர் அந்த அறையின்
கவர் ஓரமாகத் தலையேராக நின்ற
கொண்டிருந்தார். அவருடைய தலையை
ஒரு தலையினியில் வைத்துக் கொண்
டிருந்தார். கால்களைக் கவர் மீது
சாத்தியிருந்தார். மிகவும் சங்கடப்
பட்டுக் கொண்டு நின்றார் என்பது
தெளிவாக யிருந்தது. ஆனால் அவரு
டைய மூகம் எனக்குத் தெரியவில்லை.
எனினும் அவர் தோடமாஸ்டர் பத்ம
நாப ஐயங்காராக இருக்கவரம் என்று

பரிந்து உதர்பது ஸொற்றுக்குள்
ளிருந்து பேசியதுபோல் என் காதில்
விழ்ந்தது. மாயியிச் சூரல் கேட்டுக்
கொண்டிருக்கும் போதே விட்டை
விட்டு வெளியேறினேன். பிறகு அந்த
விட்டுக்குள் துழையவே இல்லை.

அன்றிரவு அந்த ஊரை விட்டுக்
கிளம்பிவிட்டேன். பன்னிக்கடத்தில்
'டிசான்ஸ்பர் சர்டிபிகேட்' வாங்குவ
தற்காகக் கூடத் தாமதிக்கவில்லை.
மறுபடி நெட் மாஸ்டர் மூகத்தில்
விழிக்கவே நான் விரும்பவில்லை. அந்
திரவு கிளம்பியவன்தான் : பிறகு
அந்த ஊரின் எங்கிலையக்கூட இன்று
வரையில் நான் மிதக்கவில்லை. அந்
தைய சிசுச்சி, — அன்று எனக்கு
நேர்ந்த அதிர்ச்சி, — என்னுடைய
வாழ்க்கையின் போக்கையே மாற்றி
அமைக்கக் காரணமா யிருந்தது.

கிராமத்துக்குப் போய் அம்மா
விடம் சொல்லிக்கொண்டு கங்கத்தா
வுக்குப் பிரயாணமானேன். கங்கத்
தையில் என்னுடைய தூரத்து உற
வினர் ஒருவர் இருந்தார். பெரிய
கம்பெனியில் அவர் மாணேஜர் உத்தி
யோகம் பார்த்தார். அவரை அண்டி
முதலில் அவருடைய வீட்டில் சமையல்
வெகி செய்தேன். பிறகு அவருடைய
கம்பெனியில் குமாஸ்தாவானேன்.
நாளடைவில் பொறுப்புள்ள பெரிய
உத்தியோகங்கள் கிடைத்தன. கடைசி
யில் சென்னைவிலேயே மேற்படி கம்
பெனியின் மிக ஆபீஸாக்கு மாணேஜ
ரானேன். பணமும் பல வசதிகளும்
என்னைத் தேடிக்கொண்டு வந்தன.

பல வருஷ காலம் மனம் செய்து
கொன்னாமலே இருந்தேன். என்
முப்பதாவது வயதில் வாழ்க்கையின்
தனிமையைப் பொறுக்க முடியாமல்
கலியாணம் செய்து கொண்டேன்.
என்று உடைய இவ்வாழ்க்கையைப்
பற்றிக் குறை ஒன்றும் சொல்லுவதற்
கில்லை. எம் காட்டில் பெரும்பாலோ
ருடைய இவ்வாழ்க்கையைப் போல்
என் குடும்ப வாழ்க்கையும் ஸோகா
பிராமமாக நடந்து வருகிறது.

எப்போதாவது சில சமயங்களில்,
நெட்மாஸ்டர் பென் தேவசியைப்
பற்றி நான் நினைத்துக் கொள்வ
துண்டு. அவரை மனந்திருந்தால் என்
னுடைய வாழ்க்கை எவ்வளவு ஆனந்த

மயமா யிருந்திருக்கும் என்று அரட்
டுக் கனவுகள் காண்பதுண்டு. அப்
பொழுதெல்லாம், கடைசிக் சந்திப்பில்
அவன் என் பேரில் கமத்திய அலியாபப்
பழியை நினைந்து அவன் பேரில்
வெறுப்பை வேண்டுமென்று வருவித்
துக் கொள்வேன். ஆயினும், அது
என்ன அதிசயமோ, தெரியவில்லை!
எவ்வளவு மூயன்றாலும் தேவசியைப்
பற்றி வெறுப்பாக என்னால் நினைக்க
முடியவில்லை. அவன் எங்கே இருக்
கிறானோ, அவனுடைய வாழ்க்கையின்
கட துக்கங்கள் எப்படியோ, — என்று
நினைக்கும்போது ஒரு தனிப்பட்ட
அனுதாப உணர்ச்சி ஏற்படும். தேவசி
யைப் பற்றிய சித்தையில் நான் ஆழ்
திருக்குப்போது யாதாவது ஏதாவது
கேட்டால் என் காதிலேயே எழுது
கை ஓரபகம் வந்ததும் "என்ன
சொன்னீர்கள்! ஏதோ ஓரபகமாய்
இருந்தவிட்டேன்!" என்பேன்.

பெரிசுட் காட்ரி மைதானத்தில்
தேவசியைத் திகழென்று பார்த்ததி
யிருந்து அவன் விஷயமான அனுதாப
உணர்ச்சி ஒன்றுக்கு தூறு மடங்கா
யிற்று. அவனுடைய தோற்றத்தையும்
ஆடை ஆபரணங்களையும் பார்த்தால்
அவ்வளவு செழிப்பான நிலையில் அவன்
இருக்கக்கூடும் என்று தோன்றவில்லை.
குழந்தைகளைப் பார்த்தாலும் அப்
படியே தனிநுத்தது. பாவம்! என்ன
கேடப் படுகிறானோ, என்னமோ?
அவனுக்கு நான் ஏதேனும் உதவி
செய்வது சாத்தியமா யிருந்தால்,
அதைக் காட்டிலும் எனக்கு மெழ்ச்சி
தரக்கூடியதுவெறு ஒன்றுமே இராது.

அது மட்டுமல்ல; தேவசியும் அவ
னுடைய தந்தையும் என் பேரில்
கொண்ட சந்தேகம் ஆதாரமற்றது
என்பதை எப்படியெனும் நிரூபிக்க
வேண்டும். அப்படி என் பேரில்
அவர்கள் அலியாபப் பழி கமத்திய
தற்காக வெட்கப்படும்படியும் செய்ய
வேண்டும்! — இந்த ஒரு காரியம் நிறை
வேறினால் பிறகு என் வாழ்க்கையில்
குறைப்படுவதற்கே இடம் ஒன்று
மிராது. அது நிறைவேறுகிறவரையில்
என் உள்ளத்தில் குறையும் வேதனை
யும் இருந்து கொண்டு தானிருக்கும்.

நெட்மாஸ்டர் பத்மரூப அய்யன்
காரும், அவருடைய உத்தம பத்தினி

காகக்கூடக் கேட்டான். அப்படியும் அன்றைக்கு அந்த நோட் புத்தகத் தைக்காணாமல் நான் தேடியதும், அதைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டதும், நினைவு வந்து மறுபடியும் அந்த நோட் புத்தகம் என் அபாயத்தில் வந்து முனைந்திருந்ததும் ஞாபகத்துக்கு வந்தன. அந்தக் கணத்தில், குற்றவாளி யார் என்பது என் மனத்தில் குறுமறை விளங்கி விட்டது. அந்த அபாயத்தில் என்னை உடனே நெட்டிமான்டரிடம் சொல்லி என்னைப்போனவன் சந்தேகத்தையும் தப்பெண்ணத்தையும் போட்டிக் கொள்ள வேண்டும். குற்றவாளி யார் என்பது குகவாசிடீட்டால், பிரதானியோசன கலியாணத்தாத் திரும்பவும் பேசி முடித்து நடத்தி வைப்பதுகூடச் சாத்தியமாகலாம் அல்லவா?

இப்படி, யெல்லாம் ஆகாசக்கோட்டைகளைக் கட்டிக்கொண்டு மறுபடியும் நெட்டிமான்டரின் வீட்டுக்கு விளங்கிச் சென்றேன். அப்பா! அங்கே எதைக்கு எவ்வளவு பேசிய ஏமாற்றம் காத்திருந்தது?

நான் எவ்வளவோ அன்பும் மதிப்பும் வைத்து என்னுடைய இருதயத்திலே கோயில் கட்டிப் பூசை செய்து வந்த தெய்வமாகிய தேவனே இப்படி என் பேரில் அபாண்டமான பேரும் பழியைப் போடுவான் என்று நான் எப்படி எதிர்பார்த்திருக்க முடியும்?

ஆனால் அவன் பேரில் குற்றம் சொல்லுவதிலும் பயனில்லாதான். அவன் என்ன செய்வான், பாவம்? சந்தர்ப்பங்களின் சேர்க்கை அப்படி அவன் கூட என் பேரில் சந்தேகப்படும் படியாகச் செய்து விட்டது.

நீதிச் நெட்டிமான்டரின் வீட்டுக்குள் புருத்தபோது தேவனே விசித்து அழும் சத்தம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. நெட்டிமான்டர் இதையும் சத்தமும் அங்குடைய மனைவி தன் பெண்ணுக்குப் பரிந்து ஏதோ சொல்லும் சத்தமும் கூடக் கேட்டது. இந்தச் சமயத்தில் நான் உன்னை போல் உன் மனையர் வெளிப்படுத்தித் தேவனைய அங்குடைய தந்தையின் கோபத்திலிருந்து மீட்க வேண்டும் என்ற ஆசையுடன் தட்டியாகப் பிரவேசம் செய்தேன். ஆகாச அதிகமாவிற பேரழகு

அறிவு மழுங்கிவிடும் என்பது நான் உன்னைப்போல வார்த்தை!

நான் உன்னை சொன்னதும் அந்த மூன்று பேரும் பூசை வேளையில் கரடிபுகக் கண்டவர்கள் போல் மிரண்டு விழித்து என்னைப் பார்த்தார்கள்.

நெட்டிமான்டர் என்னைப் பார்த்ததும் ஏதோ சொல்ல வாயெடுத்தவர், பேசவே முடியாதவராய், திறந்த வாய் திறந்தபடி சிந்துர்.

மாமியோ கண்ணீர் ததும்பிய கண் களைநாடி என்னைப் பார்த்தான். 'பாவம்! இந்தச் சமயத்திலா நீ வந்து சொல் வேண்டும்?' என்று மாமியின் கண்கள் கருணையோடு கூறின.

தேவதேவன் முதலில் யானைத் திறந்துபோனான். அடா! எவ்வளவு கண்ட கோமான் வார்த்தைகள் அங்குடைய வாலிலிருந்து வெளி வந்தன! தேவனின் குரல்க் குவியின் குரலோடும் அங்குடைய பேச்சுக் கிளியின் மழையோடும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து இறுமாந்திருந்த என்னை அங்குடைய கொடுமையான வார்த்தைகள் எடையடிப் புண்படுத்திவேதனை செய்தன?

"என்னைப் போட்டு என் பிடுங்கி எடுக்கிறீர்கள், அப்பா! உங்கள் அருமைச் சிஷ்யன் சிச்சாமி, இவந்தான் என்னுடைய விவாக நோட் புத்தகத்தை எடுத்துப் போய்ச் சில வான் வைத்திருந்தான். இந்தத் தடியெந்தான் என்னுடைய எழுத்துமாதிரி எழுதி அந்தப் போய்க் கடிதம் போட்டிருக்க வேண்டும்!" என்று தேவனே.

அவ்வளவுதான்; நெட்டிமான்டர் சோதனாகார மடைத்து என்னை ரோக்கி நடந்து வந்தான். "அட பாவம்! சண்டாளன்! என்னுடைய குடிசைக் கெடுத்துவிட்டு, மறுபடியும் என்ன ததையமாய் இந்த வீட்டுக்குள்ளே அழைக்குபடா!" என்று அவனிட்கொண்ட என்னருகில் வந்து என் கழுத்தைப் பிடித்து வேகமாக ஒரு தன்னுத் தன்னினார்.

தன்னிய வேகத்தில் எதிரிலேயிருந்த கவரிவே போய் முட்டிக்கொண்டேன். ஒரு சமயம் என் பொறி கவல்கிறது.

"ஐயப்போ! உங்களுக்குப் பைத்தியம் பிடித்துவிட்டதா, என்ன? அந்தப் பிண்டி போல் உங்கள் கோபத்தைக் காட்டுகிறீர்களா?" என்று, மாமி

தேவகியின் கணவன்

கல்கி

8

வைத்தியாரதனும் சுந்தரனும் செர்ந்து சிரித்த சிரிப்பின் ஒலி என்னை நெருப்பாகத் தடித்தது. அவர்களிடையே சிரிப்பில் இடி விழட்டும் என்று சபித்தேன். என் உன்னத்தில் அய்வளவு பெரும் புயலை அவர்கள் உண்டு பண்ணியிட்டுப் போனார்கள். அவர்கள் கூறியதை யெல்லாம் ஒவ்வொன்றும் எண்ணிப் பார்த்தேன். அவற்றில் எவ்வளவு தூரம் உண்மை இருக்கலாம் என்றும் சித்தித்தேன். மரப்பின்னை விட்டாருக்கு மொட்டைக் கடிதம்போனது உண்மையாகத் தான் இருக்க வேண்டும். கலியாணம் தடைப்பட்டதற்கு யதேனும் காரணம் இருந்து நிரயேண்டும் அல்லவா? ஆனால் அந்தக் கடிதம் எழுதியது யாராயிருக்கும்? தேவகியே எழுதினான் என்பது உண்மையா யிருக்கும்? அதில் என் பெயரைக் குறிப்பிட்டிருந்ததும் நிஜமாக யிருக்க முடியுமா?—அதை எண்ணும்போதே எனக்கு உடம்பெல்லாம் சிலிர்த்தது. ஆனால் கொஞ்சம் நிதானித்து யோசித்து அது உண்மையா யிருக்க முடியாது என்ற முடிவுக்கு வந்தேன். என்னைப் பற்றித் தேவகி அப்படி எழுதியிருக்கும் பட்சத்தில் சற்று முன்னால் என்னை அம்மாதிரி வரவேற்றிருக்க மாட்டான். அய்வளவு அலட்சியமாகவும் வெறுப்பாகவும் பேசியிருக்க மாட்டான்.

என்னிடம் அவன் காதல் கொண்டிருக்கிறான் என்பது மட்டும் உண்மையாயிருக்கும்பட்சத்தில், நெறுட்டமான்டர் காலிலே விழுந்து கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொள்ளலாம். தேவகிக்குத் தகுந்த கனவனாவதற்கு நான் பெரும் பிரயத்தனம் செய்வதாக வாக்குறுதி அளிக்கலாம். அவளை நான் மணந்து கொள்வதற்கு அவர் கூறும் எல்லா நிபந்தனைகளையும் ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

ஆனால் அது உண்மையா யிருக்க முடியாது. தேவகி அத்தகைய கடிதம் எழுதியிருக்க முடியாது. யின், யார் எழுதி யிருக்கக்கூடும்? ஏன்? இந்த அபொக்ஷிய சிகாமணி வைத்தியும் சுந்தரனும் செய்தவெனியாக இருக்கலாம். ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கையைக் கெடுத்து என்னையும் அலமாளப்படுத்திச் சந்திரிக்கவைப்பதற்கு அவர்கள் இந்தச் சூழ்ச்சி செய்திருக்கலாம்.

சட்டென்று ஒரு விஷயம் எனக்கு ஞாபகம் வந்தது. தேவகி வியாசங்கள் எழுதிய கோட் புத்தகத்தை ஒரு தடவை நான் என் அறைக்கு எடுத்து வந்திருத்தேன். அவளது வியாசம் ஒன்றைத் திருத்திக் கொடுப்பதற்காகத்தான். அதே சமயத்தில் வைத்தியும் என் அறைக்கு வந்திருந்தான். அந்த கோட் புத்தகத்தை எடுத்துப் புரட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். ஏதோ அதைப்பற்றிக் 'ஒருதக்'

Abstract

24

கருணை, காடும் கை

போண்டம் முழுதும் ஓரே உயரதான் சிறந்த கந்திரை. அந்த உயரதான் உள் உதறும் எழுதின்ற உருவம் கனோ ருரியன், சந்திரன் கோடாறு கோடி கோத்திரக் கன் வல்லாம், என்ற உண்மையைக் கண்டு கொண்டார்கள் எம்முடைய மூன்றோர்கள்.

இந்த உண்மையைப் புலப் படுத்தவந்ததாக இதைவனது சிவசில் சந்திரனை வைத்தார்கள். அநோடு காம் காண்டித மரபெரும் கோத்திர வட்டத்தைச் சர்ப்பம் என்ற உருவம் கொடுத்த இதைவனது தலையில் குருணர்கள்; கழுத்தில் ஆபாசமாய்க் கந்திரோர்கள்; அகாயில் சந்திரனாகக் கட்டினார்கள்; கையில் கங்கைமாயைக் கவிழ்த்தார்கள். எங்கும் சிறந்த கந்திரைகள் அநோ அகவிட்டு அலங்கரிப்பதாக எண்ணம்.

உதிக்கிற ருரியனையும் சமுத்திரத்தையும் இதைவனது உருவத்தோடு ஒட்டிப் பார்க்கையில் அவை சாய்மையப் போகும் வளாக ஆகி விடுகின்றன.

இந்த விதமாக இதைவனது பரிபூரண நிலையை அடைந்தார்கள், 'மனம்' என்ற தத்துவத்திற்குள்ளும் இதற்கிப் பார்த்தார்கள். அப்படிப் பார்த்தையில் அறிவு தத்துவம் என்பது குறைந்த குறைந்த ஒன்றாயில்லாத போய்க் கவிழியில் இதைவனது எங்கும் சிறந்த வகை உயரத்தில் ஒன்றுப் பிடுகிறது.

குளிகுருவைய தபெசல்லாம், தங்களுக்கான உயர்வம் என்பதாக ஒன்றும் இல்லை, இதைவன்தான் உயர்வத்தில் நின்று எல்லாவற்றையும் உணருகிறான், என்ற நிபாணம் தான். அதாவது இதைவனோடு ஒன்றென்றதாம் உணருவதே தவற்தின் வட்டம்.

குளிகுளின் இந்த தபைச இயைபுருவதானது பத்திரியாக உருவப்படுத்தி, இதைவனோடு ஒன்றுக்கே கைப்பற்றி உயரதயம் செய்தான் என்று அழகாகக் கற்பனை செய்தார்கள். அத்தகைய தவற்தை அங்கே கரிக்கிறான் இதைவன் என்பதையும் குருண

சுருணை, காடும் கை

காட்டும் கையின் மூலமாய்ச் செதிந்தார்கள்.

அட்டைப் படத்தில் சில பெருமானது அமைதியான ஆனந்தத்தை மூன்ற கண் கருமே காட்டுகின்றன. அவை உருவம் எங்கும் சிறந்த ஆட்டத்தை அதாவது செயலும் பரவியும் சடை காட்டுகிறது. இது அங்கே காத்தையும் அருளையும் காட்டுகிறது. சந்திரன், சர்ப்பம், சமுத்திரம், ருரியன் எல்லாம் இதைவனது சர்க்கையாகத்தான் காட்டுகின்றன.

பார்க்கிறதிலேயே தங்கவேலம் இதைவனோடு ஒன்றுப்பிட்டு வேண்டும் என்ற குளிகுருவைய வட்டத்தின் காட்டுகிறது.

இந்தனை விஷயம் கனியும் மனசில் வைத்த அனுபவித்த எம்மவர்கள் பாடுகிறார்கள்.

அகத்து (9) அனா அனாவாய்,
அண்டிடுவாய் நானாய்,
மகத்தாகி, தின்றுநாந்
வாயி பார்ப்போம்!

மைகாட்டும் மானை
மயக்கம் அற, நீருருவாய்க்
கைகாட்டி வுங்கவாய்
கண்டேன் பார்ப்போம்!

—தாயுமானவர்.

மனசுக்குள்ளும் இதைவன்தான் இருக்கிறான். எம் பார்க்கிற கைத்தினும் அவனே இருக்கிறான். அத்தகுமே இதைவிய்ந்த பரிபூரணமாயும் இருக்கிறான் இதைவன்.

ஆனவந்தான் ஓரே இருப்பி பிழம்பில் இருக்கிறான் எம். அந்த மானையாகிய மயக்கத்தை நீக்குவதற்கும் அவனே காரணமாய் இருக்கிறான்.

உயரத்தில் இதைவனைத் தவிர்த்து வேண்டும்தான் இல்லைதானா?

“... நீருருவாய்க்

மைகாட்டி வுங்கவாய்
கண்டேன் பார்ப்போம்!”
அருமையான வாக்.

வெற்றியைப் பட்டால், "அடுத்த தேர்தலில் காவிரிஸ் ஐயிக்குமா?" என்ற கேள்விக்கு தீர்மானமான பதில் சொன்னது அசாதாரணமான காரியத்தாகும்.

பின்புதான் ஐயாநாயக்கர் தமது எதிர்க்கட்சிப் பிரயோகத்தில் கெட்ட விடம், சோஷலிஸ்ட் கட்சி கெட்ட பதில்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

"தாண்டிப் பன இடங்களில் கெட்ட விடங்கள் வரம் ஒரு முறை கூட்டம் போடுகிறார்கள்; சோஷலிஸ்ட் கட்சி இரண்டு வரத்துக்கு ஒரு முறை கூட்டம் நடத்துகிறார்கள்; ஆனால் காவிரிஸ் கார்டிகள் மாதத்துக்கு ஒரு கூட்டம் கூட நடத்துவதில்லை யென்று அதிசயமாக, இப்படியே தீர்மானம் பிடுங்கிய காவிரிஸின் கதி என்ன? விதாசத்தான்!" என்று ஐயாநாயக்கர் எச்சரித்திருக்கிறது.

காவிரிஸைக்கு வரக்கூடிய அபாயம் கெட்ட விடம் கட்சி அல்லது சோஷலிஸ்ட் கட்சி அல்லது வேறு எந்தக் கட்சியினாலும் அல்ல என்பதைத் தாம் குறிப்பிட்டு விருப்பமிருக்கும்.

சோஷலிஸ்ட், கெட்ட விடம் கட்சி கனோ, அல்லது வேறு எந்த அரசியல் கட்சிகளோ கர்ஜனையுடன் தாண்டு மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெற்றிருக்கவில்லை. இன்னும் ஒரு வருஷத்துக்குள் பிரமாணமான செல்வாக்கை அடைந்து விடுவதற்கும் இடமில்லை.

ஐயாநாயக்கர் ரொல்வதுபோல் இன்னும் ஒரு வருஷத்துக்குள் போதுத் தேர்தல் நடைபெறுவதாயிருந்தால், அந்தத் தேர்தலில் காவிரிஸ் அபிப்பேசகர்களுக்குப் பலமான போட்டி அந்தந்தத் தொகுதியில்கொடும் தனிப்பட்ட சுதந்திர அபிப்பேசகர்களாகத்தான் ஏற்படும்.

எதிர்க்கட்சித் தொகுதியில் சரியான காவிரிஸ் அபிப்பேசகர்களின் போதுக்கி நிலமிக்கிருக்கிறோம், அங்கே யெல்லாம் சுதந்திர அபிப்பேசகர்கள் தங்குதலில் தேர்தலியை யடைவார்கள்; காவிரிஸ் அபிப்பேசகர்கள் வெற்றி யடைவார்கள்.

அங்கேயே தகுதியுடையவர்கள் காவிரிஸ் அபிப்பேசகர்களாக தயாரிப்பதற்கு ஏதோ, அங்கே யெல்லாம் சுதந்திர அபிப்பேசகர்கள் கொள்வார்கள். போடும் மக்களையே வேட்டாகவும் தங்களுடைய காவிரிஸ் பத்திரை யெல்லாம் ஈர்வை. கெட்டவைத்து விட்டுச் சுதந்திர அபிப்பேசகர்களுக்கு வேட்டிப் போடுவார்கள்.

ஆகவே டாக்டர் கம்பாசயன் தொகுதியில் தடக்கெப்போகும் உப தேர்தலில் மட்டும் அல்ல, —அடுத்த வருஷத்திய போதுத் தேர்தல்களிலே கூட, —"காவிரிஸ் ஐயிக்குமா? தொற்றுமா?" என்னும் கேள்விக்குப் பதில், மாகாண காவிரிஸ் தலைவர்களையும் அங்கே இந்திய காவிரிஸ் தலைவர்களையுமே போட்டும் போதுத்திருக்கிறது.

உண்மையும் திறமையும் ஒருக்களும் உண்மையிலே — வேட்டிகளின் தன்மைக்காக ஓயாமல் கையாண்டுப் பாடுபடக் கூடியவர்களே, — மாகாணத் தலைவர்கள் சிறிதும் செய்ய வேண்டும்; அங்கே இந்தியத் தலைவர்கள் அபிப்பேசகர்களாக ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். அப்போது காவிரிஸ் வெற்றி தீர்வாயும்.

ஐயாநாயக்கர் ஒரு முறையில்தேர்தலில் வெற்றி யெறுவதற்குப் பதிலாக தொண்டுகளையே திரையாக்கியோ தம்மீடுவோர்தான் பயனில்கூட. அது ஐயாநாயக்கருக்கு உகந்ததும் ஆகாது.

இங்கொத்ததப் பாரும்பவர். அங்கே இந்த வாரத்தில் மக்களையே போதுத் தேர்தல் தடைபெறுகிறது.

அதாவத்ததைத் தடுத்துத் தொழித் கட்சியும், எச்சரிக்கத் தலைவர்கள்கொண்ட அங்கேயேயே கட்சியும் போட்டியிடுகின்றனர்.

சென்ற மகாபுத்தத்தில் இங்கொத்து அழித்து போகாமல் காவிரித்தியவர்களின் உடல் எச்சரிக்கை என்பது உண்மையாகும் அறிந்த விஷயம். அதைப் பிரிட்டிஷ் மக்களும் பரிசீலனையே ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள்.

ஆனால் எச்சரிக்கை எந்தத் தேர்தல் பிரயோகத்திலாவது, விண்ணாந்திரவாது, "நான் புத்தத்தில் ஐயித்து உங்களைக் காவிரித்திரிசேன, எனக்கு வேட்டிக்குக் கொடுங்கள்!" என்று கேட்டுக் கொடுக்கிறது. அப்படியே கேட்டால் அதைப் பிரிட்டிஷ் மக்கள் ஒப்புக் கொள்ளவும் மாட்டார்கள்.

"இப்போதைய தீர்மானமில் தேர்தல்களுக்கு உகந்த திட்டம் எது? அதைத் தனக்கு தடுத்தக் கூடியவர்கள் யார்?" என்ற பிரச்சனையில் போட்டியே பிரிட்டிஸின் போதுத் தேர்தல் தடக்கிறது. பிரிட்டிஷ் வேட்டிகளும் அதைப் பிரிட்டியை யுள்ளிட்ட வேட்டிக்குத் தோற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

இங்கொத்ததில் சிக்கெத்தின் மேற்படி தீர்மானமே ஏற்படும். காவிரிஸ் அபிப்பேசகர்கள் விடுதலைப் போரில்

செய்த நிபராகங்களைச் சொல்லி போட்டுக் கொட்டி முடிவாது.

“எம். என். எ.க்டன் ஆன பிறகு தங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? மத்திரிகள் ஆன பிறகு என்ன செய்தீர்கள்? இனி என்ன செய்யப் போவீர்கள்?” என்றுதான் இந்தியாவிலும் பொதுமக்கள் கேட்பார்கள். சொத்து மீது திட்டத்தை திறைவேற்றும் ஆற்றல் அந்தந்த அபேட்சகர்களுக்கு உண்டா என்றும் பார்ப்பார்கள்.

இன்னும் ஒரு கருத்துக்குள்வர இந்தியாவில் பொதுத் தேர்தல் நடத்த வேண்டும் என்று பண்டித ஜனாதிபதிகள் சொல்லி விடுப்பதை தாம் மகிழ்ச்சியாக வரவேற்றிவரும். இன்னும் கொஞ்சம் மூன்று நாளில் போட்டு, — ஆறு மாதத்திற்குள்ளேயே பொதுத் தேர்தல் நடத்தினாலும் தாட்டுக்கு தக்கதான்.

ஜனாதிபதி கேட தாட்டில் ஏற்பட்ட மகத்தான மாறுதலை மக்கள் தங்கு உணருவதற்குப் பொதுத் தேர்தல் நடத்துவது மிக உதவியாக விடுக்கும். ஆகையால் தேர்தல் சீக்கிரத்தினேயே நடத்த வேண்டியதுதான். ஏதாவது

காரணத்தைச் சொல்லித் தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டுருப்பது தக்கதல்ல.

அப்படி நடக்கும் பொதுத் தேர்தலில் கங்கிரஸ் தாம் விரும்புகிறபடி மகத்தான வெற்றி அடையவேண்டுமானால், தம் மாபேரும் தலைவர்கள் பின்வரும் இரண்டு காரியங்களில் பூரணமான கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

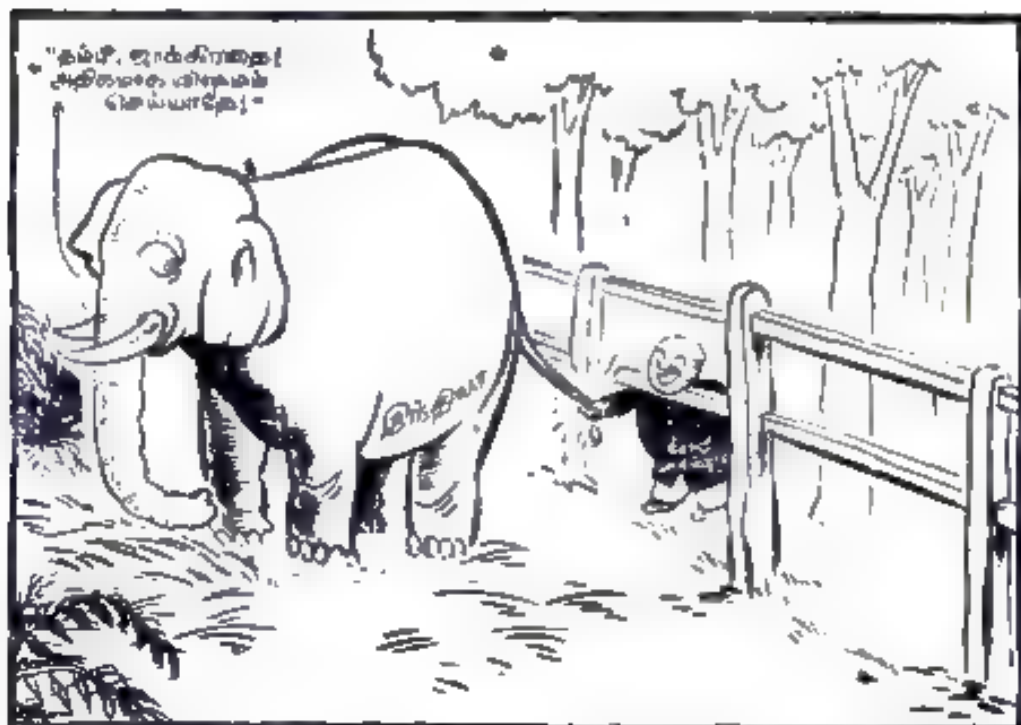
1. கங்கிரஸ் மதாபலங்களைத் துவக்கம் படுத்துவதற்கு ஒரு பெரு முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

2. கங்கிரஸ் அபேட்சகர்களைத் தகுதியானவர்களாக நிலைப்பதில் கவனம் செலுத்த மா விடுக்க வேண்டும்.

ஏதேனாலும் இந்த விஷயங்களில் தம்முடைய தேர்தல் தலைவர்கள் காரணபடி கவனம் செலுத்தவில்லை யென்பதைச் சொல்ல வேண்டி விடுக்கிறது. அதனுடைய தாட்டில் இன்று பன சீக்கிரமாக ஏற்பட்டு, கங்கிரஸின் செல்வாக்கும் குன்றி விடுகிறது.

இனிமேல் தம் தலைவர்கள் இந்தக் காரியங்களில் தீவிர கவனம் செலுத்தாமல் விட்டு விட்டால், இந்தியா தேர்தல் முடியாத பெற்றதில் பரண அடைய முடியாமல் போய்விடும்.

யாஸையின் எச்சரிக்கை!

மிகுந்த கவனத்தோடு உள்ள சிறுவர்களை எழுப்போர் கொடுக்கப்படுகிற உணர்ச்சியுடன். இந்த சிறுவர்களுக்கு தகவல்களைத் தெரிவிக்கவும் என்று ஜனாதிபதிகள் உத்திரவுக்கொடுத்தார்கள்.

எட்டமைபில் எவ்வாறு இருபது ஸ்தாபனங்களுக்கு இம் மாகாணத்தில் ஆட்சி வைப்போடு நின்று நியமித்தார் என்பது. அம்மாதிரி ஆட்சி நிர்வாகம் தான் காவிரிச் செந்நீர் வடையது துன்பத்தான். தேர்தலை இம்மாதம், மாகாணத் தலைவர்களே பார்த்து நியமித்தபடியால் அவர்கள் மீதிநிதிக்கு ஆதரவாக. தேர்தல் நடத்திடுகிறதால் அவர்களில் பதவி செந்நீர் பெற்றிருக்க முடியாது. காவிரிக்குத் தேர்தல் விதம் அளித்திருப்பார்கள்.

இரு காரணங்கள்.—என், மூன்று வருஷத்துக்கு முன்னால். — காவிரிச் செந்நீர் பற்று கார்த்தி கம்பத்தை நினைத்தாலும் ஐக்கியம் நினைப்பதற்கு இருந்தது. காவிரிச் செந்நீர் அங்கு அங்கு மிகவும் இருந்தது. அங்கு மத்திர் சேதி இருந்தது.

அந்த மத்திர் சேதி இப்போது போய் விட்டது என்பது மீதப்பட்டுவதால் உண்மை. என் போய்விட்டது என்று ஆராய்ந்தால், அதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு என்பது தெரியவரும்.

காவிரிச் செந்நீர் குகை மீது பற்று ஒரு முக்கியமான இயக்கம் காணும் இருக்கிறது.

சென்ற முப்பது வருஷமாக, "இந்த நாட்டில் துன்பங்கள் சென்றால் வெள்ளைக் காரணமே ஆட்சி என்னால்" என்று சொல்லி வந்தோம்.

ஆகவே இப்போது ஐக்கியம் "வெள்ளைக் காரணம் போய் விட்டாண்டோ? இன்னும் என் அங்குமே துன்பங்கள் நீரிலிருந்து?" என்று கேட்டுக் கொள்ளும்.

இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்வதற்குத் தக்க ஆள்கள் இல்லை; போதிய பிரச்சாரங்கள் இல்லை. இந்த நினைப்பைக் காவிரிக்கு எதிராகப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். காவிரிக்கு விரோதமான பிரச்சாரம் செய்து வருகிறார்கள்.

"என் அங்குமே கட்டிடங்கள் இன்னும் நீரிலிருந்து?" என்று சொல்லுங்கள். என்னிடம் சரியானபடியில் சொல்லக் கூடியவர்கள் யார்? காவிரிச் செந்நீர் துன்பங்கள் தான். ஆனால் அவர்களுக்கும் சென்ற இப்போது வேலை சரியாக இருக்கிறது. தலைவர்கள் அரசாங்க நிர்வாகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஹிஸ்டரிக்குப் பெரும்பாலான தங்களுடைய சொந்த தங்கமையைத் தேடிச் சென்றாலும், தங்களுடைய நிர்வாகத்தில் உரிமை

செய்திருக்கிறார்கள். காவிரிச் செந்நீர் பற்று கார்த்தி கம்பத்தை நினைத்தாலும் ஐக்கியம் நினைப்பதற்கு இருந்தது.

காவிரிச் செந்நீர் பற்று கார்த்தி கம்பத்தை நினைத்தாலும் ஐக்கியம் நினைப்பதற்கு இருந்தது. காவிரிச் செந்நீர் பற்று கார்த்தி கம்பத்தை நினைத்தாலும் ஐக்கியம் நினைப்பதற்கு இருந்தது. காவிரிச் செந்நீர் பற்று கார்த்தி கம்பத்தை நினைத்தாலும் ஐக்கியம் நினைப்பதற்கு இருந்தது.

இந்த நினைப்பைப் பற்றி அங்கு இருந்த காவிரிச் செந்நீர் பற்று கார்த்தி கம்பத்தை நினைத்தாலும் ஐக்கியம் நினைப்பதற்கு இருந்தது. காவிரிச் செந்நீர் பற்று கார்த்தி கம்பத்தை நினைத்தாலும் ஐக்கியம் நினைப்பதற்கு இருந்தது.

காவிரிச் செந்நீர் பற்று கார்த்தி கம்பத்தை நினைத்தாலும் ஐக்கியம் நினைப்பதற்கு இருந்தது. காவிரிச் செந்நீர் பற்று கார்த்தி கம்பத்தை நினைத்தாலும் ஐக்கியம் நினைப்பதற்கு இருந்தது.

நாடு எட்டாம் 'தேதி' காவிரிச் செந்நீர் பற்று கார்த்தி கம்பத்தை நினைத்தாலும் ஐக்கியம் நினைப்பதற்கு இருந்தது. காவிரிச் செந்நீர் பற்று கார்த்தி கம்பத்தை நினைத்தாலும் ஐக்கியம் நினைப்பதற்கு இருந்தது.

சென்ற முப்பது வருஷமாக, "இந்த நாட்டில் துன்பங்கள் சென்றால் வெள்ளைக் காரணமே ஆட்சி என்னால்" என்று சொல்லி வந்தோம்.

ஆகவே இப்போது ஐக்கியம் "வெள்ளைக் காரணம் போய் விட்டாண்டோ? இன்னும் என் அங்குமே துன்பங்கள் நீரிலிருந்து?" என்று கேட்டுக் கொள்ளும்.

இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்வதற்குத் தக்க ஆள்கள் இல்லை; போதிய பிரச்சாரங்கள் இல்லை. இந்த நினைப்பைக் காவிரிக்கு எதிராகப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். காவிரிக்கு விரோதமான பிரச்சாரம் செய்து வருகிறார்கள்.

"என் அங்குமே கட்டிடங்கள் இன்னும் நீரிலிருந்து?" என்று சொல்லுங்கள். என்னிடம் சரியானபடியில் சொல்லக் கூடியவர்கள் யார்? காவிரிச் செந்நீர் துன்பங்கள் தான். ஆனால் அவர்களுக்கும் சென்ற இப்போது வேலை சரியாக இருக்கிறது. தலைவர்கள் அரசாங்க நிர்வாகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஹிஸ்டரிக்குப் பெரும்பாலான தங்களுடைய சொந்த தங்கமையைத் தேடிச் சென்றாலும், தங்களுடைய நிர்வாகத்தில் உரிமை

சொல்ல வேண்டும்?" என்று பொது மக்கள் தனிகுறிய வேண்டியதாகிறது.

சீர்த் தி மகான் பிறந்து வந்தது உறுத்தப்ப் பரபுபட்டு, உயிரையும் தியாகம் செய்த நேரம் துது. அந்த மகான்மாதிரியை ஆதம் சத்திரிசு மெயே துத்தியா நேரம் அகமைத் தனியிரிந்து விடுபட்டு துத்து உதத் திரக் குடியாசாக விளங்குகிறது.

மகான்மாதிரி மனதுக்கு உதத் திட்டங்களைக் மதுவிடக்கு ஒன்று. மது விடக்குத் திட்டத்தின் வெற்றிக்காரன் பொது மகான் எவ்வளவு உஷ்டப்படவும் எத்தகைய தியாகம் செய்யவும் சித்தமாயிருக்கின்றனர்.

மெயே, சட்டசபையின் எதிர்க்கட்சி யினர் காங்கிரஸ் மத்திச் சபையைத் தாக்கிப் பேசும்போது அவர்களுக்கு மத்திரிகன் உபமாரைப் பதிக் சொல்வது எத்தியயாவிடமிருந்து.

துத்தச் சபை தினையமைக் கணம் கோபுரம் தெட்டி பாய்மறுத்திக்கொண்டார். எதிர்க்கட்சியினரைச் சக்கையாக விளக்கினார். அவர்களுடைய தாக்குதல்களைத் தவிர்ப்போடியாகிவிட்டார்.

கடைமையாக ஒரு பேசிய போது போட்டார். "காங்கிரஸைப் பொது மக்கள் ஆதரிக்கிறார்கள், இக்கையா என்று பார்ப்பதற்கு துதோ ஒரு சத்தப்பம் விட்டிருக்கிறது. துத்தோ மெய்யா துதராகப் போய்விட்ட டாக்டர் உப்பராவனின் கந்தாயன் காலியாகிறது. அத்த கந்தாயத்துக்கு உப நேர்தம் தட்டியாகவேண்டும். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அங்கே காங்கிரஸ் அபேட்சகருக்கும் போட்டியாகத் தங்கள் அபேட்சகரை துத்தத்திப் பார்த்துட்டும். பொது ஜனங்கள் காங்கிரஸை ஆதரிக்கிறார்கள், இக்கையா என்பது தெரிந்து விடும்!" என்று திதி மத்திரி சவர்கள் விட்டார்.

துத்தமையம் எதிர்க்கட்சி எம். எம். எ. ஒருவர். "காங்கிரஸ் அபேட்சகர் நேர்த்துத் தீர் எத்தியுமே செய்யீர்?" என்று கேட்டாராம்.

"காங்கிரஸ் அபேட்சகர் துத்தத்தான் தீர் எத்தியுமே செய்யீர்?" என்று திதி மத்திரி தெரிந்த கேட்டாராம்.

துதுவரும் வண்ட எதிர்க்கட்சி கோர் துத்தம் என்பது தெரிவாகத் தெரிய விட்டது. தெரிய வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. ஒரு உபநேர்தம் குடியைக் கொண்டு மத்திரிகன் எத்தியுமே செய்ய வேண்டுமென்பது துதுதயாகிறது.

ஆனால் கணம் கோபுரம் தெட்டியின் பேச்சிலிருந்து எழும்பியுள்ள ஒரு குக்

மியமான வேண்டியைப் பத்தி தாம் ஆராய்வது அவசியமாகும்.

டாக்டர் உப்பராவதுகூடய தொகுதியில் உப நேர்தம் தட்டும் போகிறது அக்கையா? அதில் காங்கிரஸ் துத்திக்குமா, நேர்த்துமா என்பது தான் அத்த குக்கியமான கேள்வி.

மேற்படி வேண்டிக்கு தம்முடைய பதிக் துதுதான்:—

உப நேர்தலில் காங்கிரஸ் அபேட்சகராக துத்தப்ப் படுமுவருக்குச் சொத்த போக்கயதையும் திறமையும் இருத்தான் அவர் துத்திப்பார். அதாவது காங்கிரஸ் துத்திக்கும்.

அப்படிக்கின் தி, சொத்த போக்கயத இல்லாத மத்திரிகர் காங்கிரஸின் பெயரை மட்டும் கம்பி அபேட்சகராக சிபரித்தான் அவர் நேர்த்துப்போவார். அதாவது காங்கிரஸ் நேர்த்தும்.

சீர்த் தி மகான் பெயராக யாரை துத்தத்தி வைத்தாலும் திச்சையமாக துத்திக்கும் கணம் ஒன்று இருத்தது.

அத்தக் கணம் இப்போது துத்தக் கணமாயி விட்டது.

காங்கிரஸின் பெயருக்காகமே 100-க்கு 80 மோட்டுகன் அப்போது வந்து விடும்.

சொத்த குக்கது வகுத்ததிக் அத்த தினையம் மாறிவிட்டது.

இப்போது காங்கிரஸின் பெயருக்காக 100-க்கு 30 மோட்டுகன்தான் வரும். காங்கிரஸ் அபேட்சகர் தம்முடைய சொத்த போக்கயதையினும் 100-க்கு 21 மோட்டுகன் என்பாதித்தக் கொண்டாக்தான் வெத்தி பெறுவார்.

சொத்த போக்கயத என்பதில் படிப்பு, பேச்சுத் திறமை, அறிவு, குறுக்கம் எக்காய் சேரும். அநேகு கூட, அத்தத் தொகுதியில் உண்மோட்டர்களின் தகவல்கைக் கணத்திது துதுவிட்டாமக் பொது தகத்தொண்டு செய்யும் ஆதரதும் சேரும்.

காங்கிரஸ் அபேட்சகரிடம் துத்த போக்கயதகன் எக்காய் மிகக் குறைவாக இருத்தது. எதிர் அபேட்சகரிடம் மேற்படி குணங்கள் அதிகமாய் இருத்தாக் மத்திரி அபேட்சகர்தான் வெத்தி பெறுவார் என்பது திச்சையம்.

ஆகவே காங்கிரஸ் துத்திக்குமா, நேர்த்துமா என்பது காங்கிரஸ் அபேட்சகராக யாரை தியரிப்பார்கள் என்பதற்குப் பொதுத்திருக்கிறது.

துத்ததும் தெரிவாகக் சொல்ல வேண்டும் எவ்வுக், சரியத்தித் துத்திய

கிரங்கிரஸ்

ஜயிக்குமா? தோற்குமா?

இத்தகைய கேள்வியை நம்மிடம் பாரிஸ் செல்களுக்கு நாராயண மீருக்கும், மகாத்மாவும், மகாத்மாக்களும், நோபெல்பரிசும், தியானிகளும் வளர்த்த மாபெரும் தேசிய கதாபாசம் தோற்கவா? — இப்படியும் ஒரு கேள்வியா? கேட்கலாமா?

ஆயினும் காலத்தின் கோதத்தினால் இத்தகைய கேள்வி எளிதத்தில் பெரிய இடங்களினால் கேட்கப்பட்டு விவாதிக்கப்படும் வருகிறது.

குதாபாசமாக, தம்முடைய சென்னை எட்ட சபையில் இந்தக் கேள்வி எழுந்தது. நமது நிதி மந்திரி ஸ்ரீ கோபால ரெட்டி எதிரிக் கட்சியினருக்குச் சவால் விடும் முகத்தில் இந்தக் கேள்வியைக் கிளப்பினார்.

அடுத்தபடியாக, டி.கே.எம். கட்சியான அனெ இந்திய கங்கிரஸ் கட்சிக்கு கூட்டத்திலும் மேற்படி கேள்வி எழுந்தது. கங்கிரஸ்காரர்களுக்கு எதிராகக் கெய்லும் குதாபிச பிரதம மந்திரி பங்குத ஐக்கியமாகத் தேரு அந்தக் கேள்வியை அ. இ. எ. கூட்டத்தில் எழுப்பியே பெய்தார்.

மேற்கூறிய இருவரும் மேற்படி கேள்வியை எழுப்பிய குதாபிச, ஒரேவிதமான பிரச்சினையை இரண்டு முற்றும் மாறுபட்ட கோணங்களிலிருந்து கிளப்ப முடியும் என்பதற்கு உதாரணங்களாக விருத்தன.

சென்னை எட்டசபையில் "கங்கிரஸ் தோற்குமா?" என்ற கேள்வி எப்படி எழுந்தது என்று பார்க்கலாம்.

புதிய குடியரசுத் திட்டத்தின் கீழ் முதன் முதலாகச் சென்னை எட்டசபை கடவுப்போது மந்திரிகளும் மற்றவர்களும் குடியரசுக்கு விவகாரப் பிரமாணம் செய்தார்கள்.

பின்னர், மந்திரி சபையாரின் கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் விவாதிக்கிற போன்ற நம்மிய நம் வகைகள் ஒரு பிரகடனம் செய்தார்.

அந்தப் பிரகடனத்தின் பேரில், ஐக்கிய நாம எம்.பிரதமராகப் போட்டித் தீர்மான அங்கத்தினர் பெய்தார்கள். கங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் மந்திரிசபை சாதித்த காரியம்

களைப் பாராட்டியும் சாதிக்கப் போகிற காரியங்களை மெச்சியும் பெய்தார்கள்.

"எதிரிக் கட்சி" என்ற மரீயாதைப் பெயருடன் சென்னை எட்ட சபையில் கதாபாசம் வலிக்கும் சில மூன்று மீட அங்கத்தினரும் வேறு சில உயிர் அங்கத்தினரும் கங்கிரஸ் மந்திரி சபையினர் செய்திருக்கும் காரியங்களையும் செய்யப் போகும் காரியங்களையும் தாக்கீப் பெய்தார்கள். செய்யாமல் விட்டுவிட்ட காரியங்களைப் பற்றியும் குதாபிச விருத்தன.

சென்னை எட்ட சபையில் உள்ள இந்த எதிரிக் கட்சிக்காரர்களுக்குத் தேர்தலில், அநாவது போது ஐக்கியமாகவே, கங்கிரஸுக்கு ஒன்றுமிக்கிய வெம்பது வெளிப்படை. அவர்களினால் பெரும்பாலானே நோ விருத்தியை இயக்கத் துக்கு கிரேதமாக விருத்தவர்கள் என்ற பதவிப் போதுமக்கள் இதற்குள் மதத்திற்குக் குடியாதவ்வா?

ஆயினும், தூதிக் கடவுமாமா எதிர்ப்புக்குக் ஒரு தீர்மான என்ன வென்றும், போது மக்களின் மனதில் குழுவும் பத குதாபிச இந்த எதிரிக் கட்சியார்தான் எட்ட சபையில் வெளியிட வேண்டியதாக விருத்திதது. எதிரிக் கட்சிப்பாட்டுக்கு உட்பட்ட கங்கிரஸ் எம். எக். எ.கக் மனம் விட்டுப் போகுதவதிலும், மேலும் கங்கிரஸ் எம். எக். எ.கக் மனம் மக்கள் குதாபிசுக்குக் காரணம்தக்கவாயிருக்கும் தீர்மானத்தில், அவர்கள் எப்படி அக்குதாபிச வெளியிட முடியும்!

எதிரிக் கட்சி எம். எக். எ.கக் போதுமக்களின் குதாபிச வெளியிடுகிறார்கள். அநேரம் போதுமக்களுக்குப் பிடிக்காத விஷயங்களையும் சேர்த்துக் கொள்கிறார்கள். உதாரணமாக, சில போருக்களுக்கு விதப்பினார் அநிமொக்கி விருப்பமாதக் கங்கிரஸ்க்கிறார்கள்; கங்கிரோக்கினதும் ஏற்படும் கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள்; விவசாய இனக்காரியங்கள் பின்னாக்கு வித்யோகிக்கின்கிள வெம்பாதக் கட்டிக் காட்டுகிறார்கள். உடனடியாக, "மதுமிக்கத்துச் சட்டம் கத்த முட்டாந்தனம்; மதுமிக்கை எடுத்து விட்டு மது காரியம் பார்க்க வேண்டும்" என்ருார்கள்.

"உடனே! இப்படிப்பட்டவர்களாக தம்முடைய குதாபிச எடுத்துச்

பழிக்குப் பழியாக இப் போதைய மந்திரி கோய்டியாகும் ஸ்ரீ பிரகாசத்தின் மீது சில பழிகளைக் கமத்தி ளார்கள். இருதரப்புப் பழிகளும் ஆதாரம் அற்றவை என்று ஏற் பட்டு விட்டது. ஆனால் காய்கிரகஸூக் குள் ளேயே ஒரு கோய்டி யார் மீது இன்னொரு கோய்டியார் அநா வசியமாகப் பழி கமத் தியது எத்தனை? அதி கார ஆளாகவந்தவிர, —மந்திரி பதவி மீது மோகத்தையத் தவிர, —வேறாவன்ன காரணம் இருக்க முடியுமா? அதி

ஸ்ரீ சாத் சத்திர போஸ்

காடுக்குழுள்ள தேச பக்தர்களைத் திருக் கிடர் செய்திருக்கும். அமரர் சேந்தாஸ்தியின் ஸகோதர ஸ்ரீ சாத் போஸ். தேவத்துக்கா கப்பல தியாகக்களைச் செய்கிறார். பல போராட்டங்களில் ஈடு பட்டவர். வங்க மக்க ளின் அன்புக்கும் பெரு மதிப்புக்கும் பாத்திர மாசெய்திருக்கிறார். தேவத் துக்காகச் சந்திரித் தாத் தேடியது மட்டு மல்லாமல் தமது அரசி யல் வாழ்விதும் தனிச் சந்திரிப் போக்கை அதுவர்த்து வந்தது அவருடைய விசேஷ

கார மோகத்தினால் ஒருவர் மீது ஒருவர் யின் பழி கமத்திக் காய்கிரகஸூக் குக் கெட்ட பெயர் உண்டாக் கியவர்களுக்குத் தண்டனை ஒன்றும் கிடையாதா?

போனது போகட்டும்

சூதம் சாட்டுகை ஆதாரமற்றவை என்று மூவர் கமிட்டி தீர்ப்பளித்திருக்க போதிலும், மந்திரிகளுக்குச் சில யோசனைகளும் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். சரியாக நடந்த கொண்டால் மட்டும் போதாது என்றும், தங்கள் பேரில் சத்தேகமே ஏற்படாதவாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்றும் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். உறவினர்களுக்குக் கடன், கூடுதல், பெரிமீட் கொடுக்கும் விஷ யத்தில் சோத்தமாக எதுவும் செய்வாமல் மந்திரி சபையின் கூட்டுப் போதுப்புக்கு விடுவது உலம் என்று தெரிவித்திருக் கிறார்கள். அப்படிப் போய்ப் புக்கச் சத்தேகம் வந்தால் உடனே உண்மையை எடுத்துச் சொல்லிப் போதுமக்களைத் திருப்பிப்படுத்த வேண்டும். கணம் கோபால் சாட்டியின் உறவினர் அடல்யெ கம்பெனாக்குக் கடன் கொடுத்த விஷ யத்தில் இந்த மூன்றையையே நாம் பொருக் செய்கிறார்களோம். அக்கமயம் "சூதா தவறி ஒன்றும் நடந்து விடவில்லை" என்று மந்திரிகள் ஒரு அறிக்கை விட் டிருந்தால், எத்தனை யின் வம்புக்கு இட மில்லாமல் போயிருக்கும்?

வங்கத்தில் நஷ்டம்

விங்க மாதாஸின் நெய்த புதல்வர் எனில் ஒருவரான ஸ்ரீ சாத் சத்திர போஸ் திருமேன்று மாணாமடைந்த செய்தி

ருணம். இந்த விசேஷ ருணம் காரண மாக அவரால் மற்ற தேவத் தலைவர் களுடன் ஒத்துழைத்து வேலை செய்வ முடியாமற் போயிற்று. சில மாதங் களுக்கு முன்பு ஸ்ரீ சாத் போஸ் கல்கத் தாலில் நடந்த உப தேர்தலில் காய் கிரஸ் அபெட்டாகரை எதிர்த்து சின்று மகத்தான வெற்றியடைந்தது போய் களுக்கு சினைவருக்கலாம். அதோடு நாட் டில் உள்ள தீவிர சத்திரிகளை வேய்வாம் ஒன்று சேர்த்து ஐய இடதுசாரிக் கட்சியை அமைப்பதற்கு அவர் மிக்க தீவிரமாக முயற்சி செய்து வந்தார். மனி தன் சினைப்பது போலவா நடக்கிறது? "நான் இதைச் செய்து விடுவேன் ; அதைச் செய்து விடுவேன்" என்று மனிதன் பெருகும் அடித்தக் கொள்ளும் போது ஆண்டவர் புன்னகை புரிவருர் என்று பெரியோர்கள் சொல்வதுண்டு. ஸ்ரீ சாத் சத்திர போஸ் அதை இந்திய இடதுசாரிக் கட்சியைப் பட்டாடொபத் துடன் ஆரம்பித்தபோதும் கடவுள் அவ் விதம் புன்னகை புரிந்தார் போதும்!

சாதுசாரம் மோகம் சாய், தேவ சத்திர சென், கதேந்திரகந்த பானாஜி, அகலிணி குமாரசு தத், விபீன சத்திர பால், சாய் விஹாரிகோய், தேவபந்து தாஸ், ஜே. எம். ரென் குப்தா ரதனிய வங்கத் தொகர்களின் பரம்பரையில் வந்த கடை லித் தொகப் ஸ்ரீ சாத் சத்திரபோஸ். இந்த மகாவீரத் தியாகிகளின் பரம்பரையில் இவ் வார் வங்க நாட்டில் தோன்றிய போகோங்கிரஸ் தெரிபசிக்கி, தர்சம வார் பலவனகத் துரதிக்கடங்களுக்கு ஆளாடி யிருக்கும் வங்க நாட்டை உய் விக்க அத்தனைய மாபெரும் புதிய தலை வர் ஒருவர் தேவைவய்வவா?

கல்கி

மார்ச் 9

தமிழக சாஸ்திர அகாடமி - ஸ்தலம்
கல்கி கல்கி கல்கி கல்கி கல்கி

இலக் 30

இவ்வாறு சேதி 200

சினாமயில் பவங்கரம்

வேறு எந்த நாட்டிலும் விட இர்ப்பா தோத்தியில் அந்நிம்மா தர்மத்தில் பற்றுள்ளவர்கள் அந்நிம்மா தர்மம் மனா துடைய வாழ்வும் உபதேசங்களும் அந்நிம்மாப் பற்று அந்நிம்மா வகைத் திருக்கின்றன. கோலக் குற்றத்துக்குத் துக்குத் தண்டனை உடைய என்ன சொல்லுவோர் இங்கே பவர் இருக்கின்றனர். அந்நிம்மா மூர்த்தியான மகாத்மாவை ஒரு பாதகன் பட்டப்பக்கத்தில் சட்டிட்டுக் கொண்டு. "அவனுக்கு மான தண்டனை விதிப்பது அந்நிம்மாக்கு விதேசம் அல்லவா?" என்று சிலர் வாதித்தார்கள். அப்படிப்பட்ட நாட்டில், நாடு பக்கமும் கட்டுக்காவல் குற்றம் சினாமயில் பொன்றில் இருப்பது கைதிகள் கட்டுக் கொல்லப் பட்டார்கள் என்ற செய்தி, பவங்கரத்தையும் அருவகுப்பையும் உண்டாக்குவதில் விடப்படுகின்றன. சேலம் சினாமயில் நடக்க சம்பவம் பொது மக்களை ஒரு கவனக் கவகிப்பிட்டது என்பதில் சந்தேகமில்லை. என்னதான் கம்யூனிஸ்ட் கைதிகள் கொப்பாட்டும் சேலம் கைதிகள் புகுந்திருந்தாலும், இருபது பேரைச் சட்டிட்டுக் கொல்வதற்குரிய அவ்வளவு கொடுஞ் சேலம் கைதிகள் புகுந்திருக்கக் கூடும் என்று நம்பவே முடியவில்லை. இது விஷயமாக உண்மையைக் கண்டு பிடிக்கச் சென்ற சர்க்கார் சிபிபிசென் சிபிபிசென் பாதகப் பாதகருகிலும். சிபிபிசென் கண்டு பிடித்துச் சொல்வது என்னவா இருந்தாலும், இம்மாதிரி சம்பவங்கள் இனிவரவது கடைபிடி முடியாமல் சொல்வதற்கு உடனே சர்க்கார் தக்க வழிகளைத் தேட வேண்டும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பலத்தையும் சொல்வதையும் குறைத்துக் கட்டுப்பாடு இது வல்ல வெள்ளத்தையும் கட்டித்

காட்ட விரும்புகிறோம். கம்யூனிஸ்டுகளை வீரத்தியாகிகளாகக் கும் சிபிபிசென் இவை. கவகம் விடுவித்து உயிரைக் கொடுத்தவது தங்களுடைய கட்சியின் பலத்தை வளர்க்க விரும்பும் கம்யூனிஸ்டுகளின் வலியில் விருவது அறிவுடைமையாகுமா?

முடிந்த படலம்

சென்னை மத்தியில் மீது குற்றச் சாட்டுப் படலம் ஒருவாறு முடிவடைந்தது. குற்றச்சாட்டுகளை விசாரிப்பதற்கு ஏற்பட்ட கமிட்டியில் பாபு சாஜேந்திரன், பண்டித குவாண்டர்லால், சந்தர் வல்லபாப் ஆலுவாரின் அங்கத்தினர். இவர்களுடைய தீர்ப்பைப் பொது மக்கள் முழுமனதுடன் ஒப்புக்கொண்டே தீர வேண்டும். "குற்றச் சாட்டுகள் மூலம் எடுப்பில் பவங்கரமாகத் தொன்று வின்றன. ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவற்றில் எதுவும் சிபிய விசாரணை நடத்துவதற்குரிய அளவு மூக்கியமானதாக இல்லை" என்று மேற்படி மூன்று தலைவர்கள் கமிட்டி தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறது. ஆகையால் குற்றச் சாட்டுக்களை அப்படியே நடுவ விட்டு விடவும் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சொம்ப சரி. அப்ப விஷயங்களைப் பெரிது படுத்தி மேலும் வளர்த்துக் கொண்டிருப்பதிலும் எந்த விதமான கண்மையும் இல்லைதான்.

ஆனால் ஒரு விஷயத்தை இங்கே நாம் குறிப்பிடுவதற்குக் கொண்டு வேண்டும். குற்றச் சாட்டுகளைக் கமத்தியவர்கள் பார்? கமத்தியப்பட்டவர்கள் பார்? சென்னைச் சட்டசபையிலுள்ள சர்க்கார் எம். எல். ஏ. களில் ஒரு கோஷ்டியார் இவ்விதமான கோஷ்டியார் மீது கமத்தியினர்கள். அதாவது மாநில மத்திய பிரதான கோஷ்டியார் இப்போதைய மத்தியில் மீது கமத்தியினர்கள். அதற்குப்

மாம்கோ விசேஷ நிருபரின் செய்தி

[தமிழ் தெரிந்தவர்க்கே அறிவே]

கதவு துவாரத்தில் வழியாக உள்ளே பார்த்தேன். மாடிலில் ஸ்டாலின் உட்கார்ந்திருந்தார். அவருடைய கிசியும் மனையம் நகரத்திலிருந்தாலும் ஆகை நித்திய வெள்ளவனமாகவே காணப்பட்டது.

இதென்ன? ஒவ்வோர் காலை ஆகாரம் வருகிறது. ஸ்டாலின் அதைச் சாப்பிடுவதில் முனோ-கின்றார். இதை யோ! அவை முட்டைகளா? அல்லது அஞ்சலியா? (கொண்டே)

ஆகாரம் முடிந்ததும் மா ஸ்டாலின், சொன்ன திசையால் இவர்கள் வருகின்றார்கள். "சொந்த கூட்டத்தில் நின்றவெறிய தீர்மானம் அமுலுக்கு வந்து விட்டதா?" என்று ஸ்டாலின் வரவேற்கிறார்.

அவர்களை ஸ்டாலின் அழைக்கவேண்டுகிறார். அவருக்கு வேலைகள் செழுத்தி விட்ட பத்து கோடி சினைகளை அமைத்து வர...

.... ஸ்டாலின் பிராந்திய மருந்தைச் சட்டையாக உபயோகித்துக் கொண்டு அதைப் பத்து கோடி கோடியும் பட்சத்து விட்டு...

.... "வெளியே இன்னும் பாராட்டி மச்சம் மீது இருக்கிறார்களா?" என்று தியு முடிக்கம் சொன்னார் !!!

மாடிலில் ஸ்டாலின் இருந்த இடத்தில் பத்து கோடியாவது குறைக்க வேண்டுமென்று சோத் தலைவர் ஜெனரல் மாரே தூங்கிடும் உரிதாரம்.

கல்கி

பொருளடக்கம்

மலர் 9
இதழ் 30

பிப்ரவரி 28

சென்னை
மலர் 152

மான்னோ விசேஷ நிருபர்ன் செய்தி	...	14
என்ன செய்தி?	...	15
காய்கிரன் ஐயிக்குமார்? தோற்குமார்?	...	17
சுருகிய காட்டும் கை (சுட்டைப்பட விளக்கம்)	...	22
நிருபணக் காட்சிகள் (போட்டோ)	...	23
தேவசியின் கண்கள்	கம்பி	25
பிரிவ்ஸ்பாம் ஏ. ராமசுந்தர்	ர. ர.	28
பரபு எங்கே? (பாப்பா மகர்)	சமீபம்	38
அவருடைய தந்தை	...	39
செனாபதியின் ஆத்திரம்	சபரி	40
சித்திரகேசர்	ஸ்ரீ பவதி—ர. வி.	43
சங்கராஜம் குஞ்சிதரம்	இ. ர. கோபாலன்	49
காணிக்கை	ர. பாண்டிசுண்டர்	58
காட்டுவாய்	...	60
நாளை யா போர்க்கு	டி. கே. வி.	62
ஆச்சரியம் இல்லை!	ரதன்	64
இன்றைக்கு திருப்பாவை.....	புஷ்பன்	65
தமது இளங்கைக் கடிதம்	ரஜன்	68
வட்ட மெழை	...	79

"கல்கி"யின் வெளியீட்டும் கதைகளும் உலகப் பேரரசுகளும், எப்போதும் உற்பத்தியாகும்.

இத்தியாயின்
ஸ்தாபிதம்: 1933
தலைமை ஆபீஸ்:
மதுரை

கிளைகள்:
பம்பாய்
அகமதாபாத்
கொச்சி
தராபூர்

பாண்டியன் இன்ஷூரன்ஸ்

கம்பெனி, லிமிடெட்

சிறந்த சேவை செய்து வந்தது

நேருப்பு, கம்பல், மோட்டார், விபத்து

நடவீய உடனடி இன்ஷூரன்ஸ் திட்டங்கள்

மொத்த ஆஸ்திகம் ரூ. 76,00,000

பிரதம ஏஜன்டுகள்:

ஏ. & எம். ஹார்வி லிமிடெட், மதுரை Etc.

உலகில்
ஒரே
ஒரு...

தாழ்மறால்

- மனித உயிர்நிலைக்கு மிகவும் உயர்ந்த நிலைக்கு வந்ததற்குக் காரணமாக இவ்வாறு இருக்கிறார்.
- இவ்வாறு இருக்கிறார் என்பதற்குக் காரணமாக இவ்வாறு இருக்கிறார்.
- இவ்வாறு இருக்கிறார் என்பதற்குக் காரணமாக இவ்வாறு இருக்கிறார்.

கடாஸ்

—சுமத் குளர்ம வரங்நது

வாயிவ்தள்

திரு.கடாம் மக்கள்நல அபிவிருத்தி & வீதிப் கட்ட. சிப்ட.

பிரிவுகள் : கனடா, நியூசிலாந்து, டி.எம்.எம்.சி. : ஆபிரிக்க : கனடா, நியூசிலாந்து, டி.எம்.எம்.சி.

மேலும், இவ்வாறு, இவ்வாறு, இவ்வாறு

தலைப்புகள் : நவநீதி சேனா மாநகரம், கோலித் சேனா மாநகரம் 2

உமா

ஆபரணங்களை எல்லா விதங்களிலும் உற்பத்தி செய்கிறோம் உபயோகிப்பவர்கள்

10 வது ஆம் உத்தரவாதருக்கது

800 ஸ்தலங்கள் கோல்ட் கோல்ட் இரும்

உ. பி. ரெய் அது 16 தனி

000

உமா கோல்ட் கவரிங் ஓர்க்ஸ்

உருவியட்டிணம்

வாஷ்வெல்

**சுத்தமான
பார்
ஸோப்**

**லீட்டுச்சலனவசிய
மிகவும் சுலபமாகிடுவது**

(தயாரிப்பாளர்) —

தமிழ்நாடு சோப்பா துறைக்குரிய
கனரகக் கட்டுப்பாட்டுத் துறை
அமைச்சர் அவர்கள் அனுமதி பெற்ற
வாஷ்வெல் சோப்பா தயாரிப்பாளர்

உங்களுடைய ஸிமென்ட் தேவைக்கு

சூலம் மார்க்
புரட்சி வீரன்

இந்தியா எம்மெண்ட்ஸ் லிட்

வினாத்தாலை : தாமதப்படுத்தி இருக்கவேண்டி சீக்கிரம்
 விசாரணை ஆரம்பிப்பதை விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

၁၉၅၈ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁ ရက်နေ့၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပဲခူးမြို့နယ်၊ ပဲခူးမြို့၊

ருசிமிகுந்த ஒவல் டின்

காய், தன் குழந்தைக்கு

இயற்கை முறையில்

பால் புகட்ட உதவிபுரீடும்.

தாயிடமிருள் குழந்தைக்கு
சிதத்த உணவு கி உயிற்
கட்டியான தீரான கத்திக்கு
உகத்தபடி போதுககனத்தது
வனா கிசெய்வகனத்தது.

"ஒவல் டின்" அபரித
காக, புஷ்யவான தாயிடமிருள்
கிடை ககசெய்யும் ஆகவே,
கட்டுமின்கனக்கும் கிசெய்வ
போஷிக்கும் தாயிடமிருள்
கிசெய்வ பாலம் அளிப்பதாகும்.

புஷ்யவன் தீரான கத்திக்கு அளிக்கும் குழந்தைகள் பழுத்த பாலம்
காகட்ட, கத்தபான கட்டுமிருள், கிசெய்வகனம் தவா சிதத்
கிசெய்வகனம், கத்தபம் கத்திபுஷ்யவத்த இயற்கை பாலம் ககட்டின்,
கிசெய்வகனம் இயற்கை கத்திபுஷ்யவன் அட்டிதபாலம் ககட்டின்
போதுக.

இதெத "ஒவல் டின்" கிசெய்வ ஆகப்பித்து உகனனது
குழந்தைககின் கத்திபுஷ்யவத்திக்கு உதவிபுரீடும். இப்போல்
கிசெய்வகனம் இது ககட்டெத.

'OVALTINE'

ஒவல் டின்

உககிம் கிசெய்வ பிசெய்வபெற்ற உணவு பானம்
கிசெய்வகனம், கிசெய்வகனம் கிசெய்வகனம்
கிசெய்வகனம் (இதிலுள்ள) கிசெய்வகனம்.

OV. 302.

இப்பொழுது தமிழ்நாட்டிலும் மலபார்லும்
வெற்றியுடன் நடைபெறுகிறது

மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ்

யான்முடி

கதை: பாரதிதாசன்
தட: ரக்ஷன்
எல்விஸ் R. L. நங்கன்

பிப்ரவரி 14 ம் உ முதல்

ஆந்திர தேசமெங்கும் நடைபெறுகிறது

*Aid
to Beauty
a Guardian
of COMPLEXION*

உருத்தரத்தொன், நவர சகலினகம்—முகம்
வெண்மையென்கிற — வரலாறு நாளி
யின்மீது இவ்வகைக் கவனத்தில் காட்டுதல்
அருமையுடையது. உருத்தரத்தொன் மென்மையான
மேல், மென்மையான உயிர்ப்பெருகக் கரும
மேல்மேல் அகல விடாமல் தடுக்கும். மிகும
மேலுமே மேலாது. உயி
யைப் பிழைக்கக் கெடு
மேல் அருமையான மேல்.

**MALAYAN
LINDA
SOAP**

புகழ்பெற்ற மது இந்த உயர்வெல் மேல்புகழ்

180111
[சத்தனம்
கஸ்
கஸ் ஆரி
ஹாரிஷ்
கோஸ்
கோஸ் (கோல்புகழில் மிகக் சிறந்தது)

VEGETABLE SOAP WORKS, CALCUT.

PROPRIETORS SAI N.P. & CO., LTD CALCUT-BOMBAY-2, MADRAS-1

வாழ்க்கை
முழுதும்
மறக்க
முடியாதது

உள்ளமுக்கும் கதை
உணர்ச்சி மிக்க வசனம்
செவிக்கின்பம் தரும் இசை
எதிரொலிக்கும் நகைச்சுவை
கண் கவதும் நாட்டியங்கள்
கிது ஒரு சிலிஎம் சித்திரம்

வாழ்க்கை

இய்யொழுது எங்கும் அமோக வெற்றியுடன்

AVM